

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT OF THE FIFTH
GRADERS USING COOPERATIVE LEARNING

วิทยานิพนธ์

ของ

เรืองไร พรหมบุตร

เลขทะเบียน.....002615.....
วันที่ 20 กค 51.....
เลขเรียกหนังสือ 98.....
87654.....
๑3

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ
นางเรืองไร พรหมบุตร เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

.....ประธานกรรมการควบคุม
(รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ชัย พงศ์สุวรรณ)

.....กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มิ่ง ศิริวัฒน์เมฆานนท์)

.....กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันทนี นามสวัสดิ์)

.....กรรมการสอบ
(ดร.สาธิต พลเจริญ)

.....กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุธามาศ คชรัตน์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
วันที่.....เดือน พ.ศ. 2551

ชื่อเรื่อง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้		
ผู้วิจัย	นางเรืองไร พรหมบุตร		
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อนันต์ชัย พงศ์สุวรรณ	ประธานกรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์มิ่ง ศิริวัฒนเมธานนท์	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันทนี นามสวัสดิ์	กรรมการ	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา	หลักสูตรและการสอน
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2551

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน แบบร่วมมือกันเรียนรู้ และ ศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 16 คน ของโรงเรียนวัดชีคูน อำเภอถ้ำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีรูปแบบการวิจัยเป็นการทดลองกลุ่มเดียว ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest – Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จำนวน 12 แผน 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ 3) แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้ค่า Dependent Sample t-test ในการทดสอบสมมติฐานผลการวิจัยพบว่า

มีจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 93.95 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติต่อภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

TITLE: English Learning Achievement of the Fifth Graders Using
Cooperative Learning

AUTHOR: Ruangrai Prombud

THESIS ADVISORS:

Associate Professor Ananchai Pongsuwan, Ph.D.	Aadvisor
Assistant Professor Ming Siriwattanamatanon	Co - advisor
Assistant Professor Wantanee Namsawat	Co - advisor

DEGREE: Master of Education **MAJOR:** Curriculum and Instruction

SCHOOL: Buriram Rajabhat University **YEAR:** 2008

ABSTRACT

The purposes of this study were to study and compare the achievement of the fifth graders by using cooperative learning, and to study the attitudes of students. The sample group was one class of 16 the fifth graders studying in the second semester of the academic year 2006 at Watkheetun School, Lamplimat District, Buriram Educational Service Area Office 1. One Group Pretest – Posttest Design of experimental research was employed in this study.

The tools used in this study were: twelve cooperative learning English lesson plans, an English language learning achievement test and a questionnaire to measure the attitude of the fifth graders towards English language learning. The data was statistically analyzed by mean, percentage and dependent samples t-test. The results of the study showed that:

The students who used cooperative learning passed 70 percent criteria totalling 93.95. The English learning achievement of post - learning was significantly higher than pre-learning at .05 levels. And the attitude of the fifth graders students towards English language was at a midium level.

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้รูปแบบ STAD	27
แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
งานวิจัยในประเทศ	45
งานวิจัยต่างประเทศ	47
3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	70
สมมติฐานของการวิจัย.....	70
วิธีดำเนินการวิจัย.....	71

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. อนันต์ชัย พงศ์สุวรรณ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มิ่ง ศิริวัฒนเมธานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วันทนี นามสวัสดิ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร. สาทิต ผลเจริญ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธามาศ คชรัตน์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจ แก้ไขข้อบกพร่องตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อำนวยความสะดวกในการประสานงาน

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ นายชัชวาลย์ กัมภีราวัฒน์ ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 นายธัญวิษณุ ไตรรัตน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองครก และนายมงคลชัย สารมย์ ครู โรงเรียนธารทองพิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ และแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอขอบคุณนายณัฐชัย เอี่ยมสร้อย ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดขี้ดุ่น คณะครูทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิจัยครั้งนี้ และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ สามี ลูก ๆ และญาติพี่น้องตลอดจนเพื่อน ๆ สาขาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) รุ่น 1 ทุกคน ที่ให้กำลังใจและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยครั้งนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา-มารดา ผู้มีพระคุณ และคณะครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรม สั่งสอนผู้วิจัยให้มีความวิริยะ อุตสาหะ จนทำให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษา และการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

เรืองโร พรหมบุตร

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สรุปผลการวิจัย	73
อภิปรายผล.....	74
ข้อเสนอแนะ	76
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	76
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	77
 บรรณานุกรม.....	 78
 ภาคผนวก	 84
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	85
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	89
ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้.....	93
ภาคผนวก ง กระดาษแบบทดสอบย่อย	243
ภาคผนวก จ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	257
ภาคผนวก ฉ แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	266
ภาคผนวก ช แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	269
ภาคผนวก ซ การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	282
 ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	 293

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	7
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	8
แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ.....	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	11
แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้	17
ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	17
แนวคิดของการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้	18
หลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้.....	20
ความหมายและความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	20
เป้าหมายและลักษณะของผลการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้	21
รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	23
ข้อดีของการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้	26

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า	
1	เกณฑ์การคิดคะแนนความก้าวหน้า.....	28
2	ใบสรุปคะแนนความก้าวหน้า.....	29
3	การกำหนดนักเรียนเข้ากลุ่ม.....	31
4	คะแนนทดสอบก่อนเรียน.....	62
5	คะแนนทดสอบหลังเรียน.....	63
6	เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล.....	65
7	เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยรวม.....	66
8	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	67
9	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ.....	68
10	แผนจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	72
11	แบ่งกลุ่มนักเรียนตามรูปแบบการเรียนรู้ ตามคะแนนฐาน.....	98
12	การคิดคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่ม.....	99
13	คะแนนแบบทดสอบย่อย.....	244
14	ความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่ม.....	245
15	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์.....	283
16	ค่าความยากง่ายของแบบวัดผลสัมฤทธิ์.....	286
17	ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดผลสัมฤทธิ์.....	289
18	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์.....	292

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 เป้าหมายและผลการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	22
2 รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	25
3 รูปแบบการเรียนรู้ตามวิธีของ STAD	35

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1 ที่ประเทศไทยกำหนดให้เปิดสอนในโรงเรียน เพื่อให้เยาวชนไทยได้เรียนรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ ความสำคัญดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และได้ปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษหลายครั้งเพื่อให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ในปีพุทธศักราช 2539 เป็นต้นมาได้กำหนดให้เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรนี้มุ่งเน้นระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเป็นฐาน (Proficiency – Based Curriculum) และช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเต็มตามศักยภาพ ความถนัดความสนใจอย่างแท้จริง ด้วยแนวการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ทั้งความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม (Social – Cultural Functions) และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ (Cognitive Linguistic Functions) ลักษณะสำคัญของหลักสูตรนี้เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดสถานการณ์และบรรยากาศการเรียนรู้การสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดโดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่หลากหลาย เพราะเป็นวิชาที่สำคัญวิชาหนึ่งที่ต้องสร้างพื้นฐานการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตั้งแต่เด็ก

เมื่อหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกาศใช้ ภาษาอังกฤษได้จัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ได้รับการกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ขึ้นอย่างชัดเจนในแต่ละช่วงชั้น ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีเป้าหมายหลัก คือ ต้องการปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อมๆ กัน ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริงและคาดหวังว่าคนไทยทุกคนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ ทั้งนี้เพราะในสังคมโลก การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งจำเป็นอันจะยังประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้า การแสวงหาข้อมูล และเพื่อการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้

สามารถนำประเทศสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ สร้างความเข้าใจทางการเมือง วัฒนธรรม ในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีความมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา วัฒนธรรมไทย และเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)

2. ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ระดับต้น (Beginner Level)

3. ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)

4. ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

สภาพสังคมไทยในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้เรียนเพื่อ ความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่มุ่งเน้นการเรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงาน อาชีพ และมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้อันเป็นสากล สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี สามารถปรับวิธีการคิด วิธีทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีทั้งทางด้านความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กไทยในการเรียนระดับสูงต่อไป

จะเห็นได้ว่า กระทรวงศึกษาธิการมีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนมาโดยตลอด แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย เป็นการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนและมีโอกาสฝึกเฉพาะในห้องเรียน เพราะไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสฝึกทักษะทางภาษานอกห้องเรียนในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูดเกือบไม่มีโอกาสได้ใช้เลย (อรพิน พจนานนท์. 2537 : 50) ประกอบกับในการจัดการศึกษาที่ผ่านมา หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521

(ปรับปรุงพุทธศักราช 2533) ได้จัดให้ภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ผู้เรียนจะเลือกเรียนหรือไม่เลือกเรียนก็ได้ จึงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำไม่เป็นที่น่าพอใจ ตลอดจน ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ของกรมวิชาการซึ่ง พบว่า ประสิทธิภาพทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนต่างจังหวัด ด้านการฟัง พูด และอ่าน เพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับที่ต้องแก้ไข (กรมวิชาการ, 2543 : 15) และสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดขี้คูน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งผู้วิจัยทำการสอนอยู่ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนในปีการศึกษา 2545 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 63 ปีการศึกษา 2546 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 68 และปีการศึกษา 2548 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 66 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่วางไว้ คือ ร้อยละ 70

จากสภาพการเรียนการสอนของ โรงเรียนวัดขี้คูนตามที่ได้ศึกษาและสังเกต พบว่า ปัญหาที่อาจทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์เป้าหมายดังกล่าว เช่น ด้านตัวครู ครูไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน ไม่คำนึงถึงหลักจิตวิทยาและเทคนิคการสอน ครูมีปัญหาเรื่องการออกเสียง ครูมีความรู้ไม่เพียงพอ ครูใช้วิธีสอนแบบเก่า ๆ ไม่ปรับปรุงตนเองและไม่เข้มงวดกวดขันในเรื่องการสอน แต่บางครั้งก็เข้มงวดกับนักเรียนมากเกินไป ครูจัดกลุ่มในการเรียนการสอนและให้โอกาสนักเรียนได้ปฏิบัติจริง มีการใช้นวัตกรรมประกอบการสอนบ้างเป็นครั้งคราว เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง ครูขาดการควบคุมในเรื่องของเวลาและพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน ครูมักสนใจเด็กเก่งมากกว่าเด็กอ่อน ครูไม่สร้างแรงจูงใจในการสอน ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายขาดการกระตุ้นนักเรียนให้มีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสาร และครูไม่จบเอกภาษาอังกฤษโดยตรงจึงทำให้ไม่แม่นยำในเนื้อหา นอกจากนี้ครูยังมีภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอนปกติมากเกินไป จึงต้องใช้เวลาในการสอนไปปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เป็นเหตุให้ครูจัดการเรียนการสอนไม่เต็มที่ ด้านตัวนักเรียน นักเรียนกลุ่มเก่งและปานกลางจะนั่งด้านหน้า ส่วนเด็กอ่อนชอบนั่งข้างหลัง เวลาเรียนเด็กไม่ค่อยช่วยเหลือกัน เด็กเก่งชอบจับกลุ่มกับเด็กเก่งด้วยกัน จึงทำให้เด็กอ่อนถูกทอดทิ้งทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนและไม่ชอบทำการบ้านหรือไม่ค่อยรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ด้านการวัดและประเมินผล หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เน้นให้วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน จะเป็นปัญหาอยู่บ้างในเรื่องการออกข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ครอบคลุมจุดประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด ด้านสภาพแวดล้อม เนื่องจากโรงเรียนวัดขี้คูน ตั้งอยู่ในชุมชนที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพทำนาและรับจ้าง เคยเรียนภาษาอังกฤษมาบ้าง แต่ไม่เพียงพอที่จะอธิบายหรือ

แนะนำบุคลากรในการทำการบ้านหรือศึกษาเพิ่มเติมได้และผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญเนื่องจากคิดว่าไม่ได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนด มีสาเหตุมาจากครูผู้สอนใช้วิธีสอนแบบเดิม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยึดตำราเรียนเป็นหลักและยึดครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีโอกาสดำเนินปฏิบัติจริงหรือมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนน้อยมาก ทำให้ขาดการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ในการใช้ภาษา ขาดความกระตือรือร้น การวัดผลประเมินผลไม่ครอบคลุมจุดประสงค์ ทำให้นักเรียนไม่ทราบข้อบกพร่องของตนเองเพื่อปรับปรุงแก้ไข สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ส่งผลให้ไม่มีความสุขในการเรียน และเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนและได้ปฏิบัติจริง จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเป็นกิจกรรมที่นักเรียนชอบ ไม่เบื่อหน่าย มีความสนุกสนานกับการเรียน เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้จะมีการวัดผลประเมินผลที่ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ ทำให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองเพื่อปรับปรุงแก้ไข ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ รูปแบบ STAD จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ รูปแบบ STAD ระดับชั้นประถมศึกษา
2. เป็นแนวทางให้ครูได้พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. เป็นแนวทางในการนำเอาวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนวิชาอื่น

4. เป็นแนวทางในการเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตพื้นที่ตำบลโคกสะอาด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ตั้งกวดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 154 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชีดู่ ตำบลโคกสะอาด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 16 คน

2. ตัวแปรในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ รูปแบบ STAD

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2.2 เจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

4. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ช่วงเดือน ธันวาคม ถึงเดือน กุมภาพันธ์ ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 24 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในที่นี้ คือ การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ รูปแบบ STAD (Student Teams Achievement Divisions) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษา

อังกฤษ โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ที่ประกอบด้วย นักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลางและอ่อนตามอัตราส่วน 1:2:1 และมุ่งพัฒนาผู้เรียนทางด้านสติปัญญา สังคมและความรู้สึกตระหนักในคุณค่าของตนเอง โดยมีรางวัลเป็นเป้าหมายในการเรียนรู้ ตามความสามารถของสมาชิกแต่ละคนตามบทบาทที่ได้รับ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งมีทั้งหมดจำนวน 50 ข้อ ตามลักษณะของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน

4. เกณฑ์การผ่านหรือเกณฑ์ความรู้ หมายถึง คะแนนผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 70 ขึ้นไป

5. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นและพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดจี้คูน กลุ่มโรงเรียนโลกสะอาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุรริรัมย์เขต 1 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านบวกหรือด้านลบ

6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดจี้คูน ตำบลโลกสะอาด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่เรียนภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ
 - 1.3 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ
 - 1.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
3. แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ มากมาย จึงทำให้เกิดความหลากหลายของแนวคิด และก่อให้เกิดวิธีสอนที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นในการกำหนดแนวทางจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนต้องเข้าใจแนวคิดของตน จึงจะทำให้สามารถวิเคราะห์หามโนคติเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่ง สุมิตรา อังวัณกุล (2540, 21) ได้แบ่งแนวคิด ไว้ 3 ลักษณะ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ และแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

Stephen Krashen (อ้างถึงใน สุมิตรรา อังวัณนกุล 2540, 21-24) ได้จำแนกวิธีการเรียนรู้ภาษาเป็น 2 ประเภท คือ แบบผู้เรียนใช้ชีวิตเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นทางการ และการเรียนตามธรรมชาติ การเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นทางการ หมายถึง การเรียนที่มีการเตรียมและกำหนดเป็นขั้นตอน บทเรียน แบบฝึกหัด และการสอน จัดเป็นข้อมูลป้อนให้ผู้เรียน (input) ซึ่งผู้เรียนรับรู้ จดจำ ลืมเลือน และต้องฝึกฝนใหม่ สิ่งที่ผู้เรียนรับไว้ได้ (intake) จะมีขนาด ปริมาณ และคุณภาพแตกต่างกัน หรือคล้ายคลึงกับข้อมูลที่ป้อนให้ตามแต่ประสิทธิภาพของการเรียนการสอน ความสามารถ ความไวปัญญา ความถนัดของผู้เรียน และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ หมายถึง วิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนซึมซับภาษาได้เอง โดยไม่ต้องใช้การสอนอย่างเป็นทางการ แต่อาศัยการจัดระบบและเรียบเรียงข้อมูลต่าง ๆ จากสภาพแวดล้อมให้เพียงพอต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และความรู้ความสามารถเหล่านี้จะถูกบรรจุไว้ในความจำระยะยาว เพื่อการนำออกไปใช้ต่อไป

นอกจากนี้ แนวคิดของ Stephen Krashen มี 5 ประการ ดังนี้

1. สมมติฐานเกี่ยวกับการเรียนและการรู้ภาษา (The Acquisition – Learning Hypothesis) แบ่งกระบวนการเรียนรู้เป็น 2 แบบ คือ

การเรียนรู้ภาษา (Language Learning) เป็นการเรียนภาษาอย่างรู้ตัว รู้กฎเกณฑ์ของภาษา แต่ไม่ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

การรู้ภาษา (Language Acquisition) เป็นการเรียนรู้อย่างไม่รู้ตัว มุ่งใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่เน้นกฎเกณฑ์ของภาษาให้แก่ผู้เรียน

2. สมมติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้ตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่เป็นไปอย่างมีขั้นตอน ตามลำดับก่อนหลัง ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างบางอย่างก่อนแล้วจึงเรียนรู้โครงสร้างอื่นตามลำดับ

3. สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบทางภาษา (The Monitor Hypothesis) การรู้ภาษา (Language Acquisition) ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในชีวิตจริงได้ แต่การเรียนภาษา (Language Learning) ทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้องของภาษาหรือทำหน้าที่เป็นกลไกทดสอบภาษา ซึ่งมีประโยชน์ไม่มากนัก เพราะมีเหตุผล 3 ประการ ดังนี้

3.1 การไม่มีเวลาพอที่จะตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาจริง ๆ

3.2 การใช้ภาษาจะมุ่งที่เนื้อหาที่จะพูด มากกว่า รูปแบบของภาษาที่จะพูด

3.3 กฎเกณฑ์ทางภาษามีเป็นจำนวนมาก ผู้ใช้ภาษาจึงไม่แน่ใจว่าจะมีความรู้พอที่จะตรวจสอบได้ครบถ้วน

4. สมมติฐานการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) ปัจจัยที่จำเป็นอย่างย้งสำหรับการเรียนรู้ภาษา คือ ข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ (Comprehensible Input) ต้องเป็นข้อมูลที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน

5. สมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างทางด้านจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งในการเรียนภาษา คือ ด้านจิตใจ ไม่ว่าจะเป็นแรงงุงใจ ความวิตกกังวล ซึ่งอาจเป็นแรงเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษา

2. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ

จากแนวคิดที่ว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มี 2 ลักษณะ คือ การเรียนภาษา (Learning) และการรู้ภาษา (Acquisition) ทำให้เกิดแนวคิดแตกต่างกันออกไป ดังที่ Tracy Terrel (อ้างถึงใน Richard-Amato, 1986) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ไว้ดังนี้

2.1 การสอนภาษาที่ได้ผล คือ การเลียนแบบวิธีเรียนภาษาแม่ของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องจัดประสบการณ์การสอนที่จะให้ผู้เรียนได้พบ ค้นเคยกับภาษาที่จะเรียนให้ได้มากที่สุดเน้นคำศัพท์มากกว่าไวยากรณ์

2.2 ใช้กิริยาท่าทางและวิธีพูดซ้ำ ๆ เพื่อให้เด็กเกิดความเคยชิน ไม่ใช้ภาษาแม่ในห้องเรียน

2.3 เน้นทักษะการสอนมากที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดความเคยชิน ไม่เน้นการเปรียบเทียบภาษาที่เรียนกับภาษาแม่

นอกจากนี้ยังมีแนวคิดของนักภาษาศาสตร์กลุ่มต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อกระบวนการเรียนการสอนภาษา ซึ่งสุมิตรา อังวิฒนกุล (2540, 27-28) ได้กล่าวถึงแนวคิดตามกลุ่มต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. กลุ่มที่เน้นโครงสร้าง เชื่อว่า ภาษาเป็นสิ่งที่วิเคราะห์ได้ และสามารถพิจารณาเป็นส่วน ๆ โดยแต่ละส่วนของภาษาจะเกี่ยวพันกัน ภาษา คือ ภาษาพูดไม่ใช่ภาษาเขียนการวิเคราะห์ภาษา จึงดูจากสิ่งที่เจ้าของภาษาพูด ไม่ใช่สิ่งที่ควรพูด และมีความเห็นว่าภาษาแต่ละภาษาแตกต่างกัน

2. กลุ่มไวยากรณ์ปริวรรต ซึ่งนำโดย Noam Chomsky (1965, 9) นักภาษาศาสตร์ด้านจิตวิทยา มีความเชื่อว่า สมรรถวิสัยของคนในการเรียนรู้ภาษามีมาแต่กำเนิด คนสามารถทดสอบ

สมมุติฐานของตนเองเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางภาษา แก้ไขปรับปรุงสมมุติฐานจากประสบการณ์ ระเบียบวิธีการใช้ภาษาประกอบด้วย โครงสร้างลึก (Deep Structure) ได้แก่ ความหมายของประโยค และ โครงสร้างผิว (Surface Structure) ได้แก่ คำและประโยคที่ได้ยินได้อ่าน และการสื่อความหมาย (Semantic) โดยการพูด กลุ่มนี้เชื่อว่า มนุษย์สามารถเข้าใจภาษาและสามารถแสดงออกมาได้

3. กลุ่มภาษาศาสตร์สังคม นำโดย เดล ไฮม์ (Del Hymes. 1974, 18) กล่าวว่า ความสามารถทางภาษา คือ ความสามารถที่จะพูดหรือเข้าใจสิ่งที่พูด ซึ่งอาจไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์แต่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่คำพูดเหล่านั้นถูกนำมาใช้ การแสดงออกในความหมายของ Chomsky กล่าวถึง เฉพาะบทบาทด้านจิตวิทยา เช่น ความจำ การรับรู้ นอกจากนี้ ควรแสดงออกถึงความสำคัญด้านวัฒนธรรมและสังคมด้วย

3. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ

หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญที่ควบคู่ไปกับวิธีการสอนหรือแนวการสอน ในการเรียนการสอนภาษา ถ้ามีการปรับปรุงแนวคิด ทฤษฎีการสอนให้ได้ผล หากหลักสูตรไม่สอดคล้องกับทฤษฎีการสอน การสอนย่อมทำได้ยากและบังเกิดผลน้อย

เอลลิส (Ellis. 1987, 15) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง การกำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

3.1 การจัดเนื้อหาหลักสูตรแบบเน้นโครงสร้าง (Structural Syllabus Design) การจัดหลักสูตรแบบนี้ให้ความสำคัญกับรูปแบบของภาษาเป็นอันดับแรก เนื้อหาทาง คำศัพท์เป็นอันดับรอง การจัดหลักสูตรจะดูจากไวยากรณ์เป็นหลักถือรูปแบบ โครงสร้างเป็นหน่วยพื้นฐานในการเรียน โดยเรียงลำดับรูปแบบโครงสร้างที่ต้องการจะสอน อย่างไรก็ตามการจัดเนื้อหาหลักสูตรในลักษณะนี้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้บทเรียนก็ไม่น่าสนใจ เพราะยึดเนื้อหาเป็นหลัก (Subject-mattered Center)

3.2 การจัดเนื้อหาหลักสูตรแบบเน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus Design) การจัดเนื้อหาแบบนี้ เชื่อว่า ภาษาเกี่ยวข้องกับสถานการณ์แวดล้อม และสถานการณ์เป็นตัวแทนที่มีบทบาทสำคัญต่อบริบทของภาษา การจัดเนื้อหาของหลักสูตรยึดเนื้อหาไวยากรณ์ เช่นเดียวกับแบบแรก แต่มีจุดเน้นที่ความต้องการของผู้เรียนและสถานการณ์ จัดเป็นหน่วยพื้นฐานในการเรียนการสอนแต่มีจุดบกพร่องตรงที่ว่า ผู้พูดจะเลือกพูดประโยคใดนั้นมักขึ้นอยู่กับเจตนาและวัตถุประสงค์ของผู้พูดมากกว่า

สถานที่พูด นอกจากนี้ไม่อาจจัดลำดับสิ่งที่จะสอนได้ง่ายนักเพราะอาจมีโครงสร้างทั้งยากและง่ายต่างกันในสถานการณ์เดียวกัน

3.3 การจัดหลักสูตรแบบเน้นหน้าที่และสื่อความหมาย (Functional-Notional Syllabus Design) เป็นการจัดเนื้อหาหลักสูตรบนรากฐานตามแนวหน้าที่ของภาษา พอสรุปได้ดังนี้

3.3.1 เน้นสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร

3.3.2 วิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียนที่จะใช้ภาษาแสดงความคิดหรือ

ความหมาย

3.3.3 เน้นวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาหรือความต้องการของผู้พูด

3.3.4 ไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้

3.3.5 ให้ความสำคัญกับสถานการณ์ (Setting) การใช้ภาษา

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

4.1 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารควบคู่ 2 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และ 2) ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา เหมาะกับสถานการณ์ โดยมีแนวการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

4.1.1 จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.1.2 จัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมที่มีความหมายและหลากหลายฝึกการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

4.1.3 จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยการฟังและการพูดในระบบเตรียมความพร้อมเพิ่มเติม การฝึกฝนการสื่อสารด้วยการอ่าน การเขียน และการสะกดคำในระดับที่อ่านออกเขียนได้ และฝึกฝนการส่งและการรับสารด้วยการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานตอนต้น

ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษการเรียนรู้ภาษาประกอบด้วย ทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกฝนให้แก่ผู้เรียนโดยเท่าเทียมกัน โดยทักษะแรกของการเรียนรู้ภาษา คือ ทักษะการฟัง เมื่อผู้เรียนฟังเสียง เสียงที่ฟังออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

และพูดสื่อความหมายได้ จากนั้นจึงจะอ่านและเขียนต่อไป ดังนั้นการสอนทักษะทั้งสี่ ครูผู้สอนจึงต้องจัดการเรียนการสอนในเชิงทักษะสัมพันธ์ โดยเชื่อมโยงทักษะทั้งสี่เข้าด้วยกันอย่างมีระบบขั้นตอนและวิธีการไม่ควรแยกการสอนแต่ละทักษะออกจากกัน (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2540, 158)

นอกจากนี้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจะต้องเน้นภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยยึดแนวปฏิบัติที่สำคัญ อันจะก่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างแท้จริง ซึ่งในปัจจุบันการสอนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะต่าง ๆ เป็นการสอนที่ยึดหลักตามธรรมชาติ ประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยขั้นตอนแรกของการสอน จะเน้นการฟังมากกว่าการพูด การอ่านและการเขียนในอันดับต่อไป แต่ในการสอนทักษะทั้ง 4 ไม่ได้แยกจากกันอย่างเด็ดขาด แต่เป็นการผสมผสานกันอยู่ตลอดเวลา อัตราส่วนของการใช้เวลารสอนทักษะทั้ง 4 อาจแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับเนื้อหาในแต่ละบทเรียน ส่วนการสอนคำศัพท์และไวยากรณ์นั้น จะสอดแทรกระหว่างการสอนทักษะต่าง ๆ ตามความเหมาะสมแต่ละระดับชั้นและวัยของผู้เรียน (ดวงเดือน แสงชัย 2533, 42) ซึ่งแยกออกเป็นทักษะ ดังนี้

4.2 การสอนทักษะการฟัง (Listening Skill)

ทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะในขั้นต่อไป อันได้แก่ การพูด การอ่าน และการเขียน โดยแยกออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับเริ่มต้นเรียนจะเน้นในการฟังเสียงให้นักเรียนจำเสียงได้ และออกเสียงได้ถูกต้อง รู้จักสังเกตและจับใจความต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ระดับที่ 2 จะเป็นการฟังประโยคและเรื่องราวเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นการฝึกทักษะการฟังจึงประกอบไปด้วย ทักษะการฟังเสียง คำศัพท์ ประโยค การสนทนา และฟังเรื่องราวเป็นขั้นสุดท้าย นอกจากนี้ ในการสอนทักษะการฟัง ครูจะต้องใช้สื่อประกอบทุกครั้ง เช่น บัตรภาพ หรือของจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงที่มีความหมาย ในการสอนทักษะการฟังระดับประถมศึกษา (อรพิน พจนานนท์ 2537, 24) พอสรุปขั้นตอนได้ดังนี้

- 1) กำหนดคำศัพท์ประโยคที่จะสอนในแต่ละครั้งและเตรียมสื่อประกอบให้พร้อมทุกครั้ง
- 2) กระตุ้นความสนใจให้เกิดความสนุกสนานและความอยากรู้ในสิ่งที่จะสอน
- 3) ครูออกเสียงคำศัพท์หรือประโยค พร้อมทั้งใช้สื่อประกอบ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจความหมายคำศัพท์ หรือประโยคที่พูด ในขั้นนี้ครูต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังซ้ำหลาย ๆ ครั้ง แต่วิธีการต้องไม่ซ้ำซากจำเจ

4. นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือใบงานที่เกี่ยวข้องกับการฟัง การตรวจแบบฝึกหัดอาจเป็นข้อเขียนหรือปากเปล่าก็ได้

5. ครูต้องให้นักเรียนทราบผลของการฟัง โดยการตรวจแบบฝึกหัด หรือทบทวนคำตอบที่ถูกต้องหากเป็นการฝึกพูดปากเปล่า ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง ครูต้องระลึกเสมอว่าความถูกต้องในการออกเสียง ครูควรฝึกก่อนเสมออาจใช้เทปประกอบการสอน แต่อย่างไรก็ตามการใช้เทปการสอนถึงแม้จะเป็นเสียงของชาวต่างชาติก็ตาม นักเรียนจะให้ความสนใจในช่วงแรกเท่านั้น ครูต้องคิดกิจกรรมอื่น ๆ ที่น่าสนใจประกอบด้วย จึงจะช่วยให้ผู้เรียนสนใจมากขึ้น

สำหรับกิจกรรมส่งเสริมทักษะการฟัง อาจแบ่งเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับหน่วยเสียง (Phoneme) ระดับคำ (Words) ระดับวลีหรือประโยค (Phrase or Sentences) และระดับข้อความ (Passage)

4.3. การสอนทักษะการพูด (Speaking Skill)

การสอนทักษะการพูดโดยปกติจะสอนควบคู่ไปกับทักษะการฟัง กล่าวคือ เมื่อนักเรียนได้ฟังภาษาซ้ำ ๆ กันจนสามารถเข้าใจความหมายและเสียงที่เปล่งออกมาแล้วให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดคำ ประโยค หรือข้อความนั้น ๆ ซึ่งการให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดตามในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ไม่ยุ่งยากนัก แต่การฝึกพูดที่จะให้ผู้เรียนพูดได้คล่องในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นเรื่องทำได้ยาก เพราะมีองค์ประกอบหลายอย่างที่มีผลต่อการฝึกทักษะการพูด เช่น สภาพการเรียนการสอนในปัจจุบัน ไม่ได้สอนเพื่อผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะไม่มีโอกาสใช้นอกห้องเรียน ผู้สอนขาดคุณภาพและใช้วิธีสอนไม่เหมาะสม ผู้เรียนมีช่วงสมาธิสั้น และสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย

ในการฝึกทักษะการพูดให้กับนักเรียน ครูผู้สอนต้องเริ่มจากการฝึกฝนในห้องเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความเคยชิน จัดกิจกรรมที่สนุกสนานเอื้อต่อการพูด เพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความเครียดและพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ

การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ขึ้นอยู่กับความสามารถของครูผู้สอน ที่จะทำให้ทักษะการพูดประสบความสำเร็จ ต้องคิดค้นกิจกรรม และเอื้อต่อการพูดภาษาอังกฤษ จึงจะทำให้ผู้เรียนพูดได้

4.4 การสอนทักษะการอ่าน (Reading Skill)

การสอนทักษะการอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การออกเสียง และการอ่านในใจ การอ่านออกเสียง เป็นการฝึกจังหวะสำเนียงให้นักเรียนอ่านถูกต้องมากกว่าจะให้เข้าใจขั้นตอน ส่วนการอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อจับใจความในเนื้อหาที่อ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน

เพราะต้องนำมาใช้ เพื่อจุดประสงค์ 2 อย่าง ได้แก่ การอ่านเพื่อการศึกษา และการอ่านเพื่อความบันเทิง แม้ว่า การอ่านในใจจะเป็นการอ่านในระดับที่สูงขึ้น การฝึกทักษะการอ่านในใจ และการอ่านออกเสียงเป็นคำ ๆ โดยดูจากบัตรคำหรือฝึกกิจกรรมต่าง ๆ หลังจากได้เรียนรู้ คำศัพท์ไปมากพอสมควรแล้ว เพราะนักเรียนได้เห็นคำศัพท์ที่เคยได้เรียนมาปรากฏอยู่กับข้อความ หรือประโยคที่นำมาฝึกอ่าน (อรพิน พงมานนท์ 2537, 31) พอสรุปขั้นตอนการสอนได้ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเป็นคำ ๆ
2. ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงและอ่านในใจเป็นประโยค
3. ให้ผู้เรียนอ่านในใจเพื่อเก็บใจความของข้อความที่กำหนดให้ โดยมีลำดับในขั้นตอน

การอ่านดังนี้

- 3.1 ให้นักเรียนอ่านข้อความทั้งหมด
- 3.2 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 3 – 4 คน
- 3.3 ให้ปิดหนังสือแล้วช่วยกันสรุปใจความภายในกลุ่ม
- 3.4 ให้ตัวแทนออกมาเล่าหรือแสดงบทบาทสมมติ
- 3.5 ใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจของเด็ก อาจใช้ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษก็ได้

อังกฤษก็ได้

- 3.6 หลังจากการฝึกอ่านในใจแล้วควรให้ผู้เรียนปิดหนังสือแล้วอ่านออกเสียงตามครู

เพื่อทบทวนความรู้ในการอ่าน

การสอนอ่าน สิ่งครูผู้สอนควรระวังเป็นอย่างยิ่ง คือ การแปลความหมายให้เด็กฟังประโยคต่อประโยค ซึ่งครูนิยมใช้มาก การสอนอ่านโดยที่ครูเป็นคนอ่านและแปลให้นักเรียนฟัง เป็นการสอนที่ผิด เพราะผู้เรียนไม่มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านเลยแม้แต่น้อย ครูต่างหากที่เป็นผู้ฝึกทักษะการอ่าน กิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการอ่าน แบ่งได้ 2 กลุ่ม ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ซึ่งในระดับประถมศึกษาทั้งสองกิจกรรมมีความสำคัญเท่า ๆ กัน เช่น กิจกรรมการอ่านคำ (Word Reading) เป็นต้น

4.5 การสอนทักษะการเขียน (Writing Skill)

การสอนทักษะการเขียนในระดับเริ่มต้น ไม่ได้มุ่งเน้นถึงความสามารถในการเรียงความ แต่เป็นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเขียนตัวอักษรได้ เขียนคำศัพท์ได้ หลังจากนั้นเป็นการมุ่งให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นมาเขียนเป็นประโยคเพื่อสื่อความหมาย ในที่นี้ผู้วิจัยขอกล่าวถึงเฉพาะ

การสอนทักษะการเขียนสำหรับนักเรียนที่มีพื้นฐานทางภาษามาแล้ว ซึ่งมีหลักและขั้นตอนแตกต่างจากการสอนทักษะการเขียนให้กับเด็กในระยะเริ่มเรียน ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, 185) ได้เสนอหลักการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนไว้ดังนี้

1. การสอนทักษะการเขียน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกและเสริมรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนคุ้นเคยแล้วจากการฟังและการพูด

2. การควบคุมการเขียนควรลดน้อยลงตามลำดับ ผู้เรียนควรฝึกตอบสนองต่อสิ่งชี้แนะด้วยตนเองทีละน้อย

3. ควรเน้นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารเป็นพิเศษ

สำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา หลังจากที่เขียนคำศัพท์และประโยคได้คล่องแล้ว กิจกรรมที่เขียนในระดับสูงขึ้น คือ การเขียนบรรยายภาพ หรืออธิบายสถานการณ์ ซึ่งการจัดกิจกรรมดังกล่าว แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่

3.1. การเขียนระดับควบคุม (Controlled Writing)

3.2 การเขียนระดับเสรี (Free Writing)

การเขียนบรรยายภาพหรือสถานการณ์ระดับควบคุม (Controlled Writing) มีขั้นตอนการสอนดังนี้

- 1) ทบทวนคำศัพท์ที่นักเรียนต้องเขียน
- 2) ทบทวนประโยคที่ต้องใช้ในการเขียน
- 3) กำหนดเค้าโครงและเนื้อหาบางส่วนในการเขียน
- 4) ผู้เรียนต้องเขียนตามเค้าโครงและเนื้อหาที่กำหนดให้โดยเพิ่มบางส่วนที่ครูต้องการ

ให้เขียน

การเขียนบรรยายภาพหรือสถานการณ์ในระดับเสรี (Free Writing) มีขั้นตอนการสอนดังนี้

- 1) หาภาพหรือเตรียมสถานการณ์ที่จะให้นักเรียนเขียน
- 2) ทบทวนคำศัพท์และประโยคที่นักเรียนจะต้องใช้ในการเขียน
- 3) ให้เด็กดูภาพหรือฟังสถานการณ์ แล้วเขียนบรรยายภาพหรือสถานการณ์ นั้น ๆ

ตามความยาวที่ครูกำหนดให้

การสอนภาษาต่างประเทศได้รับการพัฒนาเป็นลำดับ โดยพิจารณาจากลักษณะและธรรมชาติของภาษา ความจำเป็นในการรับรู้ภาษาตลอดจนแนวความคิด ด้านสังคมศาสตร์ จิตวิทยาของภาษาศาสตร์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาวิธีการสอนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษา

ไปใช้สื่อสารในสังคมได้ มีความสามารถในทักษะทั้ง 4 ของภาษา มีความรู้ความเข้าใจในด้านวัฒนธรรมของผู้เป็นเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงลักษณะพัฒนาการของผู้เรียนเป็นสำคัญ (ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน 2544, 12)

4.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

หลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2544 ได้บอกไว้ว่า ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน และสถานศึกษาแก่ผู้เกี่ยวข้องต่อไป และได้แบ่งการวัดและประเมินผลไว้ 3 ระดับ ดังนี้

4.6.1 การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์

4.6.2 การวัดและประเมินผลระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของการเรียนรู้เป็นรายชั้นปีและช่วงชั้น สถานศึกษานำข้อมูลที่ได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งนำผลการประเมินรายช่วงชั้นไปพิจารณาตัดสินการเลื่อนช่วงชั้น กรณีที่ไม่ผ่านก็ต้องจัดสอนซ่อมเสริม

4.6.3 การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือภาษาอังกฤษตามที่กระทรวงกำหนด เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้นำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และคุณภาพของสถานศึกษา การวัดและการประเมินผล การศึกษานั้นเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง เป็นการได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง การวัดและประเมินผลถือว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง จึงต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

4.7 วัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษา

แมรี ฟินอคเชียโร และซิดนีย์ ซาโก (Finocchiaro Mary & Sako Sydney 1983, 12 – 13) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไว้ดังนี้

4.7.1 เพื่อประเมินวิธีสอนของครูว่า วิธีสอนแบบใดช่วยให้เกิดการเรียนรู้และวิธีสอนแบบใดที่ต้องการการปรับปรุง

4.7.2 เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนว่า มีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด

4.7.3 เพื่อจำแนกหรือจัดลำดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคนเพื่อจัดชั้นเรียนหรือแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถเพื่อให้ นักเรียน ได้เรียนในกลุ่มที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน

4.7.4 เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องและจุดเด่นในการเรียนภาษาของแต่ละบุคคล

4.7.5 เพื่อประโยชน์ในการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนหรือล่าช้าหลังเพื่อน

4.7.6 เพื่อประเมินประสิทธิภาพในการสอนของครู

4.7.7 เพื่อทราบกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กในแต่ละระดับอายุ

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning)

1. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Theory of Cooperative Learning)

รูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นรูปแบบการสอนที่ โรเบิร์ต สลาวิน (Robert Slavin) ได้พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของ เดวิด จอห์นสัน (David Johnson) และรoger จอห์นสัน (Roger Johnson. อ้างใน ทิศนา แจมฉวี 2546, 64) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้ - ชนะ ต่างจากการร่วมมือกัน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการ ชนะ - ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา

ในกระบวนการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่มักถูกละเลยหรือมองข้ามไป โดยปกติการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมี 3 ลักษณะ คือ เป็นลักษณะการแข่งขัน ลักษณะต่างคนต่างเรียนและลักษณะร่วมมือกัน โรเบิร์ต สลาวิน (Robert Slavin) เน้นความสัมพันธ์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะสำคัญ 5 ประการ คือ

1. การเรียนรู้ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Positive Interdependence) โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน

2. การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยกันหันหน้าเข้าหากันมีปฏิสัมพันธ์ (Face to Face Interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ

3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (Social Skills) โดยเฉพาะทักษะการทำงานร่วมกัน

4. การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ที่ใช้ในการทำงาน

5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงาน หรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (Individual Accountability)

หากผู้เรียนได้ร่วมมือกันในลักษณะดังกล่าวจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้นเนื่องจากการร่วมมือกันช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายมีแรงจูงใจภายในแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพและรู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้น รวมทั้งมีโอกาสดูฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก

2. แนวคิดของการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

สลาบิน (Slavin, 1990, 23) กล่าวว่า การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถเฉพาะตัวและศักยภาพในตนเองร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้บรรลุสำเร็จได้โดยสมาชิกในกลุ่มตระหนักว่า แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มต้องรับผิดชอบร่วมกัน สมาชิกจะมีการพูดคุยกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันผู้เรียนจะได้รับความรู้จากเพื่อนและสิ่งที่เป็นผลพลอยได้จากการใช้วิธีสอนแบบร่วมมืออีกประการหนึ่งก็คือ การที่นักเรียนรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมซึ่งแต่ละคนจะมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่มและเมื่อประสบผลสำเร็จในการทำงานหรือความเข้าใจกับเนื้อหาแล้วจะเพิ่มความสนใจในการทำกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ซึ่งเป็นผลให้นักเรียนรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองในชั้นเรียน นอกจากนี้ การเรียน การสอนแบบร่วมมือ ยังก่อให้เกิดบรรยากาศที่นักเรียนได้คุยกันเองในชั้นเรียน เป็นการช่วยให้ นักเรียนและเพื่อนเข้าใจปัญหาชัดเจนขึ้น ถึงแม้บางครั้งจะไม่สามารถหาคำตอบได้ แต่ระดับการติดตามปัญหาจะสูงกว่าการที่ครูกำหนดให้นักเรียนทำคนเดียวและการที่นักเรียนสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้ก็จะเป็นการยกระดับความเข้าใจให้สูงขึ้นถึงระดับการถ่ายทอดความคิด การเรียบเรียงถ้อยคำออกมาจะช่วยปรับความเข้าใจให้ชัดเจนยิ่งขึ้นสำหรับบทบาทของครูจะเปลี่ยนไปจากเดิม คือ ต้องไม่ถือว่าตนเองเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ในชั้นเรียนแต่เป็นผู้สร้างสภาพแวดล้อม วิธีดำเนินการที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนสามารถค้นหาความรู้ได้จากการร่วมมือซึ่งเกิดจากการกระทำของตนเองและจากเพื่อนนักเรียนด้วยกัน

การร่วมมือกันเรียนรู้มีหลักที่ผู้สอนต้องคำนึงอยู่ 3 ประการ คือ

1. มีรางวัล หรือเป้าหมายของกลุ่ม
2. ความหมายของแต่ละบุคคลในกลุ่ม
3. สมาชิกในกลุ่มมีโอกาสในการช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จเท่าเทียมกัน

1. รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนจะต้องตั้งรางวัลไว้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้นและพยายามปรับพฤติกรรมของตนเองเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม รางวัลอาจเป็นสิ่งของ ประกาศนียบัตร คำชมเชย ฯลฯ อย่างไรก็ตามผู้สอนควรชี้ให้เห็นว่า กลุ่มไม่ควรแข่งกันเพื่อจุดประสงค์ที่จะต้องการรางวัลเพียงอย่างเดียว

2. ความหมายของแต่ละบุคคลในกลุ่ม มีผลต่อรางวัลเพื่อเป้าหมายของกลุ่ม ครูผู้สอนต้องพยายามให้ผู้เรียนทราบว่า ถึงแม้จะเรียนเป็นกลุ่มแต่ในการวัดความก้าวหน้าของกลุ่มนั้น จะวัดความก้าวหน้าของแต่ละบุคคล โดยวัดความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลในกลุ่มแล้วหาค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จหรือความก้าวหน้าของกลุ่มจะขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

3. โอกาสในการช่วยเหลือให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนจะต้องตระหนักว่า พวกเขาได้สร้างกลุ่มของเขาขึ้นมาด้วยกัน ไม่ใช่เฉพาะผู้ใดผู้หนึ่งเท่านั้น ดังนั้นผู้เรียนต้องปรับปรุงพฤติกรรมที่เขามีมาแต่เดิมให้ดีขึ้น เพื่อส่งผลให้กลุ่มประสบผลสำเร็จมากขึ้น ซึ่งจะเป็ผลต่อตัวเอง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำจะสามารถทำได้ดีเท่าๆ กัน และช่วยเหลือกันสร้างคุณค่าให้กับกลุ่มคนได้

จอยซ์และเวล (Joyce & Weil, 1986, 47) ได้กล่าวไว้ว่า เทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้เป็นเทคนิคที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านสติปัญญาและด้านสังคม ทั้งนี้เพราะมนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมควรมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ซึ่งสามารถพัฒนาได้โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้ นอกจากนี้เทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้อย่างช่วยผู้เรียนทางด้านสติปัญญาให้เกิดการเรียนรู้จนบรรลุถึงขีดความสามารถสูงสุดได้โดยมีเพื่อนในวัยเดียวกัน กลุ่มเดียวกันเป็นผู้คอยแนะนำหรือช่วยเหลือทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนที่อยู่ในวัยเดียวกันย่อมจะมีการใช้ภาษาสื่อสารที่เข้าใจง่ายกว่าครูผู้สอน

ปลาสน์ กงคาล (2534, 69) ได้กล่าวว่า การร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จลงได้ โดยที่สมาชิกในกลุ่มตระหนักว่า แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน สมาชิกจะมีการพูดคุยกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะได้รับความรู้จากเพื่อน ซึ่งการที่นักเรียนสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้ ก็จะเป็นการยกระดับความเข้าใจให้

สูงขึ้นถึงระดับการถ่ายทอดความคิด เป็นการเรียบเรียงถ้อยคำอธิบายออกมาจะช่วยปรับความเข้าใจให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

3. หลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีการร่วมมือกันเรียนรู้

3.1. ครูควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันในการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้สูงสุด โดยครูพยายามจัดกลุ่มการเรียนรู้ให้มีองค์ประกอบครบ 5 ประการ ดังที่กล่าวมาแล้ว และใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการช่วยให้องค์ประกอบทั้ง 5 ดำเนินไปด้วยดี โดยทั่วไปครูควรมีการดำเนินการดังนี้

3.1.1 วางแผนการจัดการเรียนรู้ โดยครูกำหนดจุดมุ่งหมาย ขนาดของกลุ่ม องค์ประกอบของกลุ่ม และบทบาทของสมาชิกในแต่ละกลุ่มรวมทั้งจัดเตรียมสถานที่วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

3.1.2 เตรียมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน ครูควรชี้แจงให้กลุ่มเข้าใจเกี่ยวกับงาน ขั้นตอนการทำงาน เกณฑ์การประเมินผลงานและอธิบายถึงความสำคัญและวิธีการช่วยเหลือและการพึ่งพาอาศัยกัน ชี้แจงกฎเกณฑ์ บทบาท หน้าที่ ระบบ การให้รางวัลหรือประโยชน์ที่กลุ่มควรจะได้รับและระบบการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อหน้าที่

3.1.3 ดูแล กำกับ และให้ความช่วยเหลือกลุ่ม ครูควรดูแลให้สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด คอยสังเกตการณ์การทำงาน พฤติกรรมของสมาชิกและให้ความช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสมและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้และกระบวนการทำงานของกลุ่ม

3.1.4 วัดและประเมินผลการเรียนรู้ ครูวัดผลการเรียนรู้ด้วยกระบวนการที่หลากหลายและประเมินผลทั้งด้านปริมาณและคุณภาพและควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินด้วย

3.2 ครูอาจใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์การสอน เช่นรูปแบบ “JIGSAW” “STAD” “TGT” “LT” และ “GI” เป็นต้น

3.3 ครูอาจใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพตามที่ต้องการ เช่น เทคนิค “think-pair-share” “dyad” “round robin” “triad” เป็นต้น

4. ความหมายและความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

จอยซ์และเวลด (Joyce & Weil, 1986, 25) ได้ให้ความหมายการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ว่าเป็นรูปแบบการสอนที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านสติปัญญาและสังคม ทั้งนี้เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมย่อมมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างตนเองกับผู้อื่นและสามารถพัฒนาได้โดยใช้เทคนิคการร่วมมือ

นอกจากนี้เทคนิค ดังกล่าวยังช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสติปัญญาให้เกิดการเรียนรู้จนถึงขีดความสามารถสูงสุดได้โดยมีเพื่อนวัยเดียวกัน กลุ่มเดียวกันคอยแนะนำและช่วยเหลือ

เดวิดและ โรเบิร์ต (David & Roger John. 2001, 4-5) ได้ให้ความหมาย การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ว่า หมายถึง การร่วมมือกันทำงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งทุกคนยอมรับจุดมุ่งหมายร่วมกันและเพื่อพัฒนาความสำเร็จแล้วส่งผลให้ผู้ร่วมงานเกิดความพอใจ

สลาวิน (Slavin. 1978, 9) ได้ให้ความหมาย การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ว่า หมายถึง วิธีการสอนซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยจะมี 4 คน เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คนและอ่อน 1 คน ซึ่งผลการทดสอบจะแบ่ง เป็น 2 ตอน คือ

1. พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม
2. พิจารณาจากคะแนนทดสอบเป็นรายบุคคล

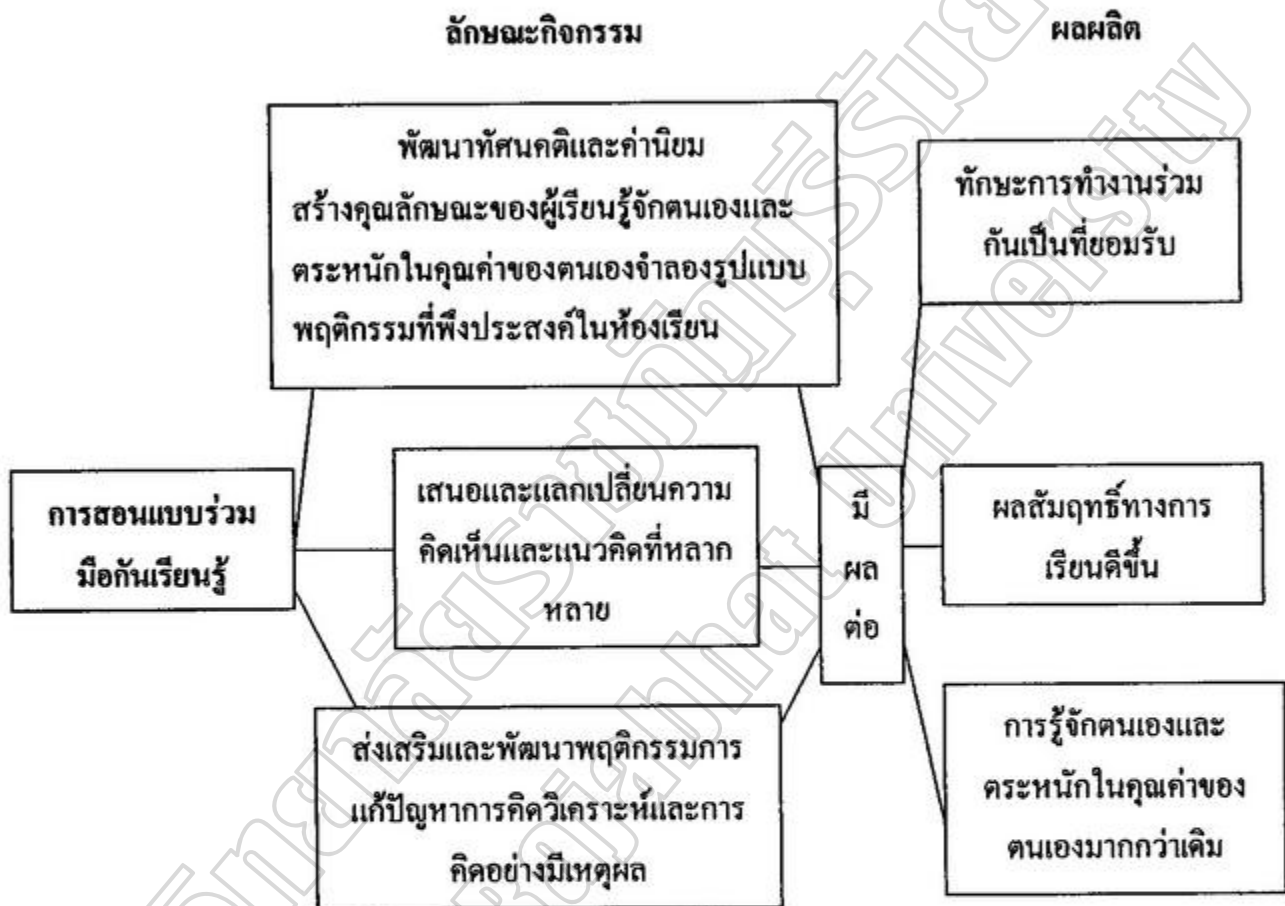
จากการที่มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ไว้มากมาย ซึ่งก็พอจะสรุปได้ว่า

การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ คือ การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ส่งเสริมผู้เรียนให้ทำงานร่วมกันเพื่อตนเองและสมาชิกในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดหรืออาจจะกล่าวได้ว่า เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรม นั่นคือ ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในลักษณะเป็นประชาธิปไตยและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเพื่อนวัยเดียวกัน กลุ่มเดียวกัน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านสติปัญญาและสังคม ทั้งนี้เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมย่อมมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างตนเองกับผู้อื่นและสามารถพัฒนาได้ โดยใช้เทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้

5. เป้าหมายและลักษณะของผลการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ความสำคัญต่อพัฒนาการทางด้านเจตคติ และค่านิยมในตัวนักเรียนที่จำเป็นทั้งในและนอกห้องเรียน การจำลองรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์ในห้องเรียน การเสนอแนะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่หลากหลายระหว่างสมาชิกในกลุ่ม การพัฒนาพฤติกรรม การแก้ปัญหา การวิเคราะห์และคิดอย่างมีเหตุผล รวมทั้งการพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้รู้จักตนเอง ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะมีผลต่อผู้เรียน โดยสรุป 3 ประเภท คือ 1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน 2. ทักษะทางสังคมโดยเฉพาะทักษะ

การทำงานร่วมกัน 3. การรู้จักตนเองและตระหนักในคุณค่าของตนเอง ซึ่งสรุปรายละเอียดในแผนภาพที่ 1

ภาพประกอบ 1 เป้าหมายและผลการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

บอริช (Borich, 1992, 13-18)

ข้อตกลงเบื้องต้น

รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีแนวคิดซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อมั่นดังต่อไปนี้ (Joyce, Weil & Shower, 1992, 42)

1. การสอนแบบร่วมมือจะสร้างแรงจูงใจในการเรียนมากกว่าการเรียนรายบุคคลหรือการแข่งขัน ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มจะสร้างพลังในทางบวกให้แก่กลุ่ม

2. สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มของการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จะเรียนรู้จากกันและกัน จะพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้

3. การปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม นอกจากจะพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนรู้แล้วยังพัฒนาทักษะทางสังคมไปในตัวด้วย เป็นรูปแบบที่พัฒนากิจกรรมทางสติปัญญาที่เพิ่มการเรียนรู้มากกว่าการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล

4. การร่วมมือกันเรียนรู้จะเพิ่มพูนความรู้สึกในทางบวกต่อกันและกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ลดความรู้สึกโดดเดี่ยวและห่างเหิน ในทางตรงกันข้ามจะสร้างความสัมพันธ์และความรู้สึกที่ดีต่อบุคคลอื่น

5. การร่วมมือกันเรียนรู้จะพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง รู้จักตนเองจากการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งจากสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ตระหนักว่า ตนเองได้รับการยอมรับและเอาใจใส่จากสมาชิกคนอื่นในกลุ่ม

6. ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพจากงานที่กำหนดให้กลุ่มรับผิดชอบ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันทำงานมากเท่าใด ผู้เรียนก็จะสามารถพัฒนาทักษะทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการทำงานร่วมกันมากขึ้นเท่านั้น

7. ทักษะทางสังคมเป็นทักษะที่จำเป็นสามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้เพื่อประสิทธิภาพของการทำงานร่วมกัน

6. รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Model of Cooperative Learning)

ในราวต้นปี คริสต์ศักราช 1970 ได้มีกลุ่มนักวิจัยเริ่มให้ความสนใจเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ขึ้นในห้องเรียน จากการศึกษาแนวคิดพื้นฐานและกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้น อาจจำแนกรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ออกเป็น 3 รูปแบบดังนี้

1. รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ตามแนวคิดของ Robert Slavin และคณะ จากมหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (John Hopkins University) Slavin และคณะ ได้พัฒนาเทคนิคการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้โดยยึดหลัก 3 ประการ ด้วยกัน คือ รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม ความหมายของแต่ละบุคคล และโอกาสในการช่วยเหลือให้กลุ่มประสบผลสำเร็จเท่าเทียมกันจากผล

การวิจัยชี้ให้เห็นว่า รางวัลของกลุ่มและความหมายของแต่ละบุคคลต่อกลุ่มเป็นลักษณะที่จำเป็นและสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (Slavin, 1987, 23)

รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning) ของกลุ่ม Slavin ที่เป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายมีดังต่อไปนี้

1. STAD (Student Teams – Achievement Divisions) เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถดัดแปลงใช้ได้เกือบทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางสังคมเป็นสำคัญ

2. TGT (Teams – Games – Tournament) เป็นรูปแบบการสอนที่คล้ายกับ STAD แต่เป็นการจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น โดยการใช้การแข่งขันเกมแทนการทดสอบย่อย

3. TAI (Team Assisted Individualization) เป็นรูปแบบการสอนที่ผสมผสานแนวคิดระหว่างการร่วมมือกับการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) รูปแบบการสอนของ TAI จะประยุกต์ใช้กับการสอนคณิตศาสตร์

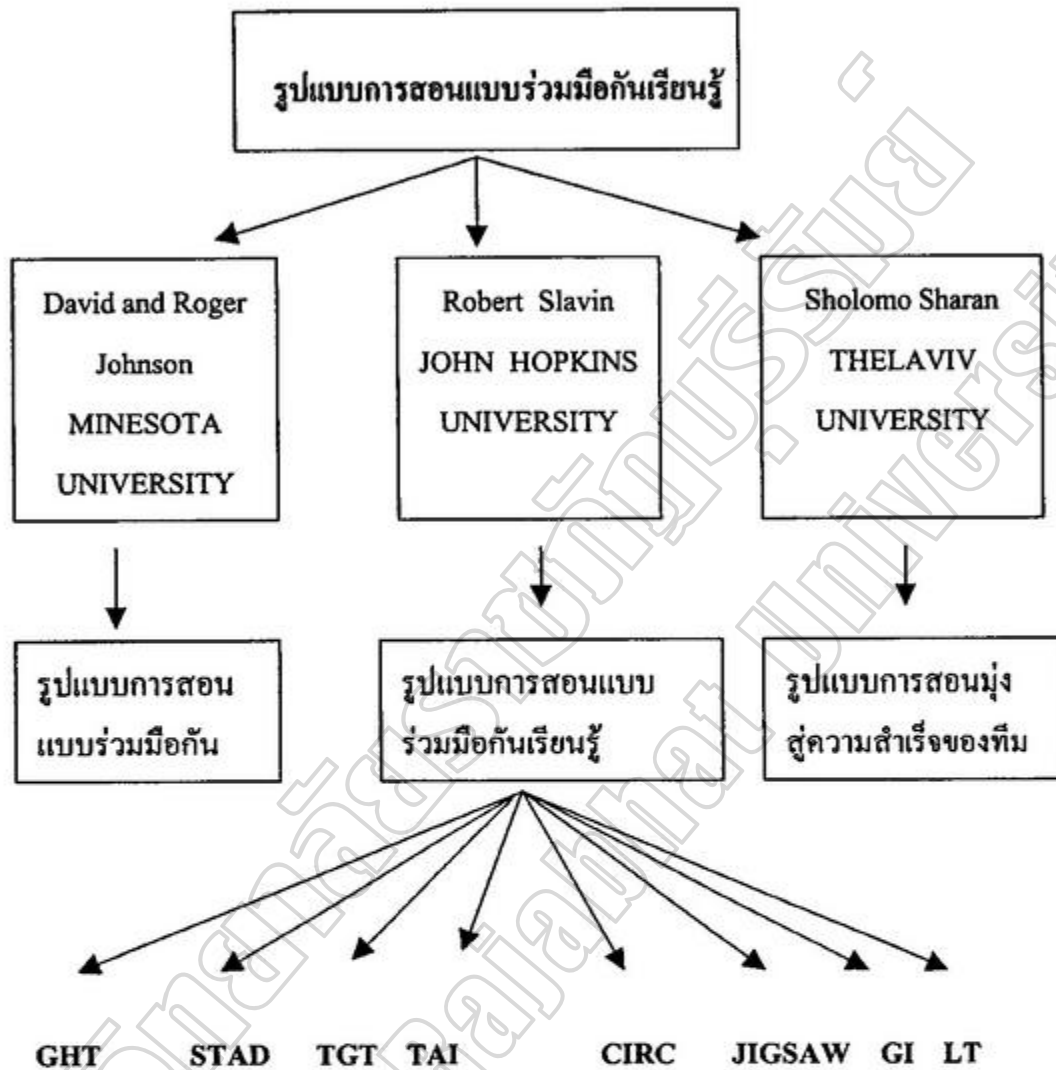
4. CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน ที่มุ่งพัฒนาขึ้นเพื่อสอนการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 2 โดยเฉพาะ

5. Jigsaw ผู้คิดค้นการสอนแบบ Jigsaw เริ่มแรกคือ Elliot – Aronson และคณะ (1987) หลังจาก Slavin ได้นำแนวคิดดังกล่าวมาปรับขยายเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อีกยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบรรยาย เช่น สังคมศึกษา วรรณคดี บางส่วนของวิชาวิทยาศาสตร์ รวมทั้งในวิชาอื่น ๆ ที่เน้นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจมากกว่าการพัฒนาทักษะ

6. GI (Group Investigation) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อเตรียมการทำโครงการกลุ่ม เทคนิคนี้เหมาะกับการสืบค้นความรู้หรือแก้ปัญหาเพื่อหาคำตอบ เช่น การเรียนวิชาชีววิทยาหรือวิทยาศาสตร์

7. LT (Learning Together) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวิธีการสอนแก้โจทย์ปัญหา การคำนวณ หรือ การฝึกในห้องปฏิบัติ

8. NHT (Numbered Heads Together) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

2. รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ตามแนวคิดของ David Johnson และคณะ จากมหาวิทยาลัย มินเนโซตา (Minnesota, 1989, 3-6) ได้พัฒนารูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้โดยยึดหลักการเบื้องต้น 5 ประการ คือ

- 2.1 การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Positive Interdependence)
- 2.2 ปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว (Face to Face Primitive Interaction)
- 2.3 ความหมายและความสามารถของแต่ละคนในกลุ่ม (Individual Accountability)
- 2.4 ทักษะทางสังคม (Social Skills)

2.5 กระบวนการกลุ่ม (Group Processing)

3. รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในงานเฉพาะอย่าง เช่น Group Investigation ของ Sholomo และ Yeal Sharan, Co -Op Co - Op

หลังการทำงานกลุ่ม คือ ขั้นตอนการสรุป ซึ่งจะทำให้ครูแน่ใจว่าเด็กเกิดการเรียนรู้ โดยการให้แต่ละกลุ่มรายงานการประเมินผลการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ตามประเด็นต่อไปนี้

1. สังเกตการทำงานกลุ่มของเด็กแต่ละคน คำนึงว่า เด็กที่พูดน้อย ไม่ได้หมายความว่าทำงานน้อยกว่าผู้อื่น เด็กที่พูดเพียง 2-3 ประโยค อาจเป็นประโยคที่ได้ใจความมากที่สุด
2. การให้คะแนนเด็ก ครูไม่ได้ให้จากรายงาน หรือการแสดงออกของเด็กแต่จะมีวิธีการประเมินจากแบบทดสอบย่อย (Test) หรือใบงาน (Worksheet) เป็นรายบุคคล
3. ไม่ให้เด็กประเมินกันเอง เพื่อตัดสินปัญหาการจับผิด การฟ้อง การขาดความสามัคคี ซึ่งเป็น การสร้างบรรยากาศในทางลบ

7. ข้อดีของการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเข้าใจบทเรียน ได้ชัดเจนขึ้น จากคำอธิบายของเพื่อนที่ใช้ภาษาในระดับเดียวกัน
2. การเรียนภาษาอังกฤษจะมีลักษณะการสื่อสารมากขึ้น มีปฏิสัมพันธ์มากขึ้น
3. นักเรียนเกิดแรงจูงใจ และเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ นำไปสู่ความคิดในการช่วยเหลือสังคม
4. แก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคลนักเรียนเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้น กล่าวพูดกล้าถาม และกล้าตอบ
5. นักเรียนผู้ซึ่งไม่เคยมีความมั่นใจในความรู้มากยิ่งขึ้นเพราะเท่ากับเป็นการทบทวนเนื้อหา
6. นักเรียนได้แนวคิดจากการเรียนรู้แหล่งอื่นที่นอกเหนือจากการเรียนจากครู โดยการเรียนรู้จากเพื่อนนักเรียน วิทยากร หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ เห็นคุณค่าและเกิดแนวคิดที่จะศึกษาค้นคว้าความรู้ต่อไป

8. การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้รูปแบบ STAD (Student Teams - Achievement Divisions)

เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ หรือ STAD เป็นรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่ โรเบิร์ต สลาวิน (Robert Slavin) และคณะจากมหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (John Hopkins University) ได้พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่ง่ายที่สุดและใช้แพร่หลายที่สุด เหมาะสำหรับครูผู้สอนที่เลือกใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในระยะเริ่มแรก STAD มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ประการด้วยกัน คือ

1. การนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น (Class Presentation)
2. การศึกษากลุ่มย่อย (Team Study)
3. การทดสอบย่อย (Test)
4. คะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน (Individual Improvement Scores)
5. ทีมที่ได้รับการยกย่อง (Team Recognition)

8.1 การนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น (Class Presentation)

ครูจะทำการสอนเนื้อหาของบทเรียนแก่นักเรียนพร้อมกันทั้งชั้น ซึ่งครูจะใช้เทคนิควิธีการเสนอรูปแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาของบทเรียนและการตัดสินใจของครูเป็นสำคัญที่จะเลือกวิธีที่เหมาะสม ส่วนการนำเสนอบทเรียนของครูต้องใช้สื่อประกอบอย่างเพียงพอ ในขั้นนี้ผู้เรียนต้องสนใจและตั้งใจเรียนในขณะที่ครูเสนอเนื้อหา เพราะจะมีผลต่อการทดสอบย่อย

8.2 การศึกษากลุ่มย่อย (Team Study)

กลุ่มจะประกอบไปด้วยนักเรียนประมาณ 4 – 5 คน ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในแง่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศ หน้าที่ที่สำคัญของกลุ่ม คือ การเตรียมสมาชิกของกลุ่มให้สามารถทำการทดสอบย่อยได้ดี หลังจากการเสนอเนื้อหาของครูแก่นักเรียนทั้งชั้นแล้ว นักเรียนจะแยกทำงานเป็นกลุ่มเพื่อศึกษาคำบัตริงาน หรือกิจกรรมกลุ่มที่ครูกำหนดให้ โดยส่วนมากกิจกรรมจะอยู่ในรูปการอภิปราย การแก้ปัญหาร่วมกัน การเปรียบเทียบคำตอบและการแก้ความเข้าใจผิดของเพื่อนในกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุด เพื่อกลุ่มจะได้เข้าใจเนื้อหาที่เรียน การทำงานของกลุ่มลักษณะนี้จะเน้นความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม การนับถือตนเองและการยอมรับเพื่อนนักเรียนที่เรียนอ่อน สิ่งนี้นักเรียนควรคำนึงตามบทบาทหน้าที่ในการทำงานกลุ่มย่อย

8.3. การทดสอบย่อย (Test)

หลังจากเรียนไปได้ประมาณ 1 ชั่วโมงหรือจบบทเรียน นักเรียนจะต้องได้รับการ ทดสอบย่อยในระหว่างทำการทดสอบย่อยนั้น นักเรียนในกลุ่มจะไม่ได้รับอนุญาตให้ช่วยเหลือกัน ทุกคนทำการทดสอบย่อยตามความสามารถของตนเอง

8.4. คะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน (Individual Improvement Scores)

ความคิดที่อยู่เบื้องหลังของการให้คะแนนในการพัฒนาตนเองของนักเรียน คือ การให้นักเรียนแต่ละคน มีเป้าหมายกับผลการเรียนของตนที่จะต้องทำให้ได้ตามเป้าหมายนั้น ซึ่งนักเรียนจะทำได้หรือไม่ จะขึ้นอยู่กับการทำงานหนักเพิ่มขึ้นกว่าที่ทำมาแล้วในบทเรียนก่อน ทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อช่วยกลุ่ม ซึ่งจะทำได้ไม่ได้เลยถ้าคะแนนในการสอบต่ำกว่าคะแนนที่ได้ในครั้งก่อน หรือคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบก่อนหน้านั้น คะแนนของนักเรียนสำหรับกลุ่มขึ้นอยู่กับว่า คะแนนของเขาห่างจากคะแนน “ฐาน” มากน้อยเพียงใด

8.5. ทีมที่ได้รับการยกย่องหรือยอมรับ (Team Recognition)

จุดประสงค์หลักของวิธีการสอน คือ ให้มีการปรับปรุงการเรียนเป็นรายบุคคลและปรับปรุงการเรียนของกลุ่ม เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายในการที่จะได้รับการยกย่อง ยอมรับ โดยมีขั้นตอนดังนี้

(1) คะแนนความก้าวหน้าของแต่ละบุคคล หรือแต่ละกลุ่มขึ้นอยู่กับการทำคะแนนให้มากกว่าคะแนนพื้นฐานของตนเองมากน้อยเพียงใด อาจใช้เกณฑ์การคำนวณความก้าวหน้า ดังตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 เกณฑ์การคิดคะแนนความก้าวหน้า

คะแนนจากการทดสอบย่อย	คะแนนความก้าวหน้า
1. คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน มากกว่า 10 คะแนน (-11 ขึ้นไป)	0
2. ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1 - 10 คะแนน (-1 ถึง -10 ขึ้นไป)	10
3. ได้คะแนนเท่ากับหรือสูงกว่าคะแนนฐาน 0 - 10 คะแนน (1-10)	20
4. ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐาน มากกว่า 10 คะแนน ขึ้นไป (11)	30
5. ได้คะแนนเต็ม	30

หมายเหตุ คะแนนที่นำมาเทียบกับคะแนนความก้าวหน้า จะต้องคิดเทียบมาจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน

(2) คะแนนของกลุ่มคำนวณจากคะแนนเฉลี่ยของความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มซึ่งควรบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และแจ้งให้แต่ละกลุ่มทราบทุกครั้งหลังจากการทดสอบย่อย

(3) เกณฑ์การตัดสิน กลุ่มใดที่ควรได้รับการยกย่อง หรือยอมรับอาจจำแนกได้ดังนี้

กลุ่มระดับเก่ง คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเท่ากับ 15 – 19

กลุ่มระดับเก่งมาก คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเท่ากับ 20 – 24

กลุ่มระดับยอดเยี่ยม คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเท่ากับ 25 ขึ้นไป

(4) การจัดเตรียมใบสรุปผลคะแนนความก้าวหน้า ซึ่งอาจออกแบบได้หลังจากที่จัดนักเรียนเข้ากลุ่มแล้ว ให้นักเรียนกรอกรายชื่อลงสรุปผลของคะแนนที่ทำคะแนนแบบทดสอบได้ ดังตาราง 2 แสดงใบสรุปผลคะแนนความก้าวหน้า ดังนี้

ตาราง 2 ใบสรุปผลคะแนนความก้าวหน้า

ชื่อนักเรียน	การทดสอบย่อยครั้งที่ :			การทดสอบย่อยครั้งที่ :		
	เรื่อง :			เรื่อง :		
	คะแนน ฐาน	คะแนนจาก การทดสอบ ย่อย	คะแนน ความ ก้าวหน้า	คะแนน ฐาน	คะแนนจาก การทดสอบ ย่อย	คะแนน ความก้าว หน้า
A	75	87	30	87		
B	64	70	20	70		
C	62	62	10	62		
D	68	67	10	67		

9. การเตรียมตัวก่อนสอนของครู

ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ครูต้องเตรียมสิ่งต่อไปนี้

9.1 วัสดุในการสอน ครูต้องเตรียมวัสดุที่ใช้ในการทำงานกลุ่ม ประกอบด้วย บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม และบัตรเฉลย รวมทั้งแบบทดสอบย่อยสำหรับทดสอบย่อยนักเรียนแต่ละคนหลังจากเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

9.2 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 4 – 5 คน ซึ่งมีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน ประกอบด้วยคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ถ้าเป็นไปได้ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศด้วย เช่น ประกอบด้วย ชาย 2 คน และ หญิง 2 คน วิธีจัดนักเรียนเข้ากลุ่มอาจทำได้ดังนี้

9.2.1 จัดลำดับนักเรียนในชั้นจากเก่งที่สุดไปหาอ่อนที่สุด โดยยึดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านมาเป็นเกณฑ์พิจารณาตัดสินใจของครู

9.2.2 หาจำนวนกลุ่มทั้งหมดว่ามีกี่กลุ่มแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 4 คน ฉะนั้น จำนวนทั้งหมดจะมีกี่กลุ่มหาได้จากการหารจำนวนนักเรียนทั้งหมดด้วยจำนวนสมาชิกในกลุ่ม ผลหาร คือ จำนวนกลุ่มทั้งหมด ตัวอย่าง เช่น ถ้ามีนักเรียนในห้องจำนวน 20 คน ถ้าแบ่งกลุ่มละ 4 คน จะได้ทั้งหมด 5 กลุ่ม

9.2.3 กำหนดนักเรียนเข้ากลุ่ม เพื่อให้ได้กลุ่มที่สมดุลกัน ในประเด็นต่อไปนี้

9.2.3.1 แต่ละกลุ่มจะต้องประกอบด้วย นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน

9.2.3.2 ระดับผลการเรียนโดยเฉลี่ยของทุกกลุ่ม จะต้องมีความสามารถที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจทำได้ดังนี้

- ให้ตั้งชื่อกลุ่มทั้ง 4 กลุ่ม (กรณีนักเรียน 16 คน) ด้วยตัวอักษร A-D
- จากนั้น จัดนักเรียนเข้ากลุ่ม โดยเริ่มต้นจากคนที่เรียนเก่งที่สุด ให้อยู่กลุ่ม A จะไล่กันลงมาเรื่อย ๆ จนถึงคนที่ 4 จะอยู่กลุ่ม D จากนั้นจะเริ่มใหม่ ไล่ย้อนกลับ คือให้คนที่ 5 อยู่ในกลุ่ม D ไล่ลงไปเรื่อยๆ คนที่ 12 จะอยู่ในกลุ่ม D ทำซ้ำแบบเดิมจนถึงนักเรียนที่อ่อนที่สุด ซึ่งจะได้ นักเรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ตามอัตราส่วน 1:2:1 ดังนี้

ตาราง 3 การกำหนดนักเรียนเข้ากลุ่ม

ระดับผู้เรียน	อันดับผู้เรียน	กลุ่มที่สังกัด
นักเรียนที่เรียนเก่ง	1	A
	2	B
	3	C
	4	D
นักเรียนที่เรียนปานกลาง	5	D
	6	C
	7	B
	8	A
	9	A
	10	B
	11	C
	12	D
นักเรียนที่เรียนอ่อน	13	D
	14	C
	15	B
	16	A
นักเรียนในชั้นทั้งหมด 16 คน		

บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูพยายามจัดบรรยากาศให้นักเรียนได้เรียนร่วมกันอย่างมีปฏิสัมพันธ์ ช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความรู้และทักษะด้านอื่น ๆ ซึ่งนักเรียนจะต้องมีการแข่งขันตนเอง พยายามนำกลุ่มไปสู่เป้าหมายการยอมรับความสามารถซึ่งกันและกัน นักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน มีโอกาสช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จเท่าเทียมกัน ครูคอยดูอยู่ห่าง ๆ คอยอธิบายเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning) รูปแบบ STAD (Student Teams-Achievement Division) ที่ Robert Slavin และคณะได้พัฒนาขึ้น เนื่องจากเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถดัดแปลงใช้ได้กับทุกวิชาและระดับชั้น ใช้กันแพร่หลายและใช้มากที่สุด นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เหมาะสำหรับผู้สอนที่เลือกใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในระยะเริ่มแรก ในอันที่จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น โดยใช้หลักการและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

10. ส่วนประกอบของรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ ดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น
2. การศึกษากลุ่มย่อย นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะร่วมมือกันศึกษาและทำแบบฝึกที่กำหนดให้
3. การทดสอบย่อย เป็นการทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล
4. การคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลและความก้าวหน้าของกลุ่ม
5. กลุ่มที่ได้รับการยกย่อง

11. ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

11.1 ขั้นการเตรียมการสอนก่อนการเรียนการสอน

11.1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ครูจะต้องเตรียมสิ่งต่อไปนี้

11.1.1.1 เตรียมเอกสารและวัสดุการสอน ได้แก่

11.1.1.1.1 แบบฝึกทักษะการสะกดคำศัพท์

11.1.1.1.2 บัตรเฉลย

11.1.1.1.3 สื่อการเรียนการสอน

11.1.1.1.4 ใบงาน

11.1.1.1.5 ใบสรุปผลการทดสอบย่อยและคะแนนความก้าวหน้า

11.1.1.1.6 รางวัลสำหรับทีมที่ได้รับการยกย่อง เช่น เกียรติบัตร ขนมหิ้งของ ฯลฯ

11.1.2 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มต้องมีนักเรียนที่ความสามารถและ

เพศ โดยความสามารถในอัตราส่วน เก่ง : ปานกลาง : อ่อน เท่ากับ 1 : 2 : 1

11.1.3 การหาคะแนนฐานของนักเรียน คะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคนอาจได้มาจากคะแนนผลการเรียนของปีการศึกษาที่ผ่านมา (แต่จะต้องทำการเฉลี่ยคะแนนก่อน) หรือผลจากการทดสอบจากภาคเรียนที่ผ่านมาก็ได้ แล้วคะแนนฐานจะเปลี่ยนแปลงทุกครั้งที่มีการทดสอบย่อย โดยจะนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบย่อยครั้งล่าสุดเป็นคะแนนฐานในครั้งต่อไป

11.1.4 คะแนนความก้าวหน้าของแต่ละบุคคล คะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละบุคคล คิดคำนวณจากผลต่างระหว่างคะแนนของการทดสอบย่อยกับคะแนนฐานของแต่ละคน

11.1.5 คะแนนของกลุ่ม คะแนนของกลุ่มได้จากการนำคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลในกลุ่มมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มแล้วจึงจะตัดสินเพื่อรับรองระดับของกลุ่ม ซึ่งมีการกำหนดเกณฑ์ขึ้นเพื่อวัดระดับของกลุ่มและการให้รางวัล

11.1.6 ใบสรุปผลการทดสอบย่อยและคะแนนความก้าวหน้า เป็นตารางที่ใช้กรอกคะแนนทดสอบย่อยของแต่ละคนและแต่ละกลุ่ม แล้วหาคะแนนความก้าวหน้าออกมาเก็บไว้เป็นหลักฐาน

11.2 ชั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ก่อนที่จะดำเนินการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกและการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning) ครูจะต้องปฐมนิเทศนักเรียนให้เข้าใจรูปแบบการสอนก่อน แล้วจึงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนดังนี้

11.2.1 การนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น

เป็นการนำเสนอสถานการณ์หรือบริบทที่เหมาะสมกับรูปแบบของการสอนให้นักเรียนรู้ โดยจะนำเสนอให้นักเรียนได้เรียนพร้อมกันทั้งชั้น มีขั้นตอนการสอนดังนี้

11.2.1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักประสงค์การเรียนรู้ให้ครูได้ใช้กิจกรรมทางภาษาต่าง ๆ ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่ นักเรียนได้รู้จักบทบาทของนักเรียนในระหว่างเรียน และแจ้งให้นักเรียนทราบว่า มีกิจกรรมอะไรบ้างที่จะฝึกปฏิบัติในชั่วโมงและการประเมินผล

11.2.1.2 การนำเสนอเนื้อหา ยึดหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ซึ่งเน้นที่การให้นักเรียนได้เรียนรู้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และบริบทที่เหมาะสมควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ลักษณะกิจกรรมที่จัดเป็นแบบบูรณาการ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่จัดใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง

11.2.1.3 การสรุปบทเรียน เพื่อให้นักเรียนได้สรุปทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนแล้วร่วมกันสรุป โดยมีครูคอยให้ความช่วยเหลือ

11.2.2 การศึกษากลุ่มย่อย

การฝึกในขั้นนี้จุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษและมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ให้นักเรียนฝึกฝนเองเป็นกลุ่ม ซึ่งนักเรียนในแต่ละกลุ่มจะศึกษาและทำกิจกรรมจากบัตรงาน และแบบฝึกหัด นักเรียนจะได้ร่วมมือกันเรียนรู้ ร่วมกันอธิบายเนื้อหาของบทเรียน วิธีทำกิจกรรมและการแก้ปัญหาาร่วมกัน เพื่อนักเรียนจะได้รู้จักพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ได้ฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม นอกจากนี้ในการฝึกนั้นผู้สอนต้องการให้มีข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้นักเรียนทราบว่า เขาใช้ภาษาได้ถูกต้องแค่ไหน อย่างไร และการแก้ไขความผิดพลาดของนักเรียนนั้น จะใช้การพิจารณาแก้ไขสิ่งที่ผิดเฉพาะที่สำคัญๆ อันอาจทำให้เกิดความผิดพลาดหรือสับสนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

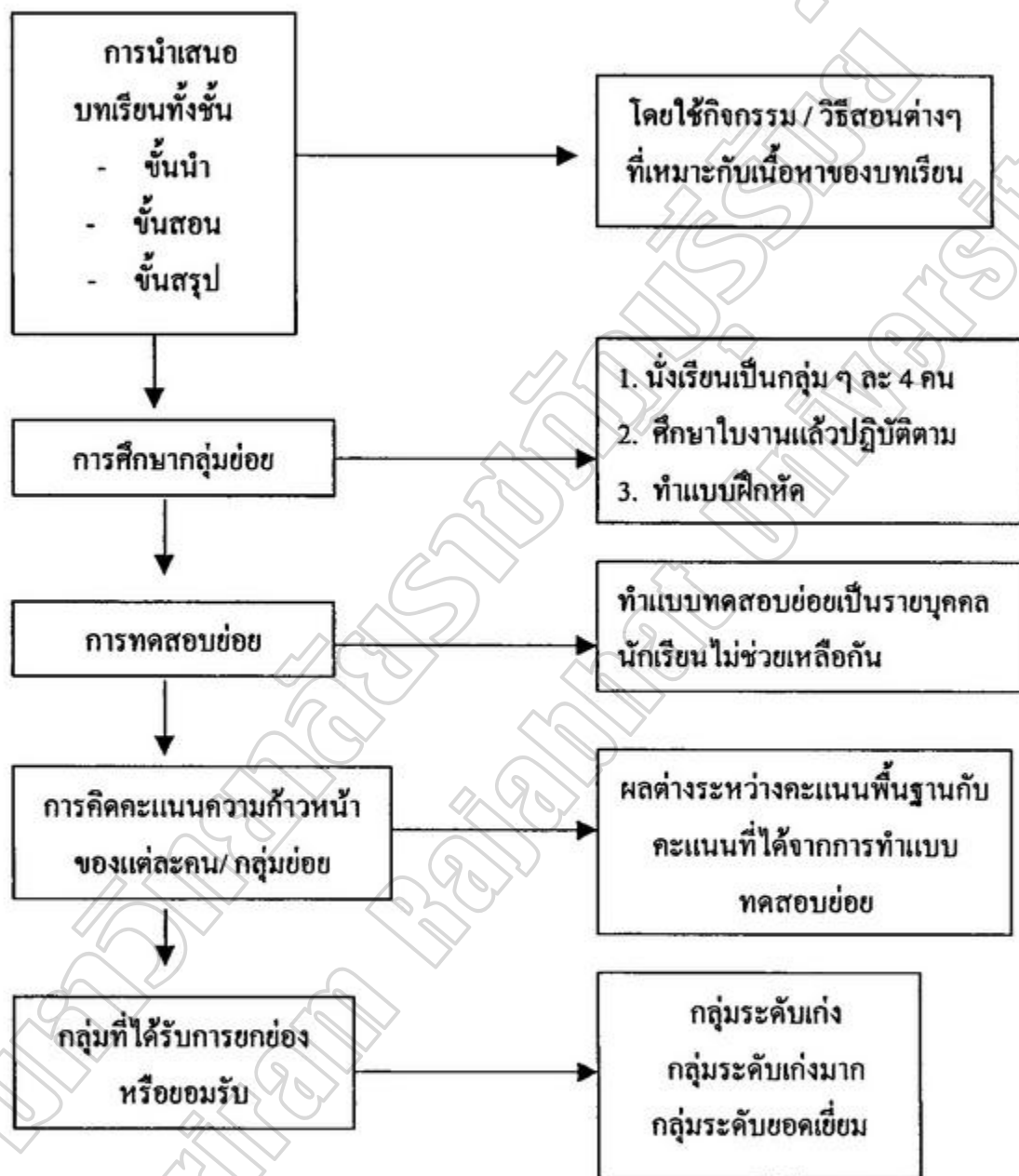
11.2.3 การทดสอบย่อย

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังจากที่เรียนจบในแต่ละบทเรียนแล้วนำคะแนนที่ได้ไปคิดเป็นคะแนนความก้าวหน้าของตนเองและของกลุ่ม ในการทดสอบนั้นนักเรียนไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ เพราะเป็นการประเมินความเข้าใจในบทเรียนของสมาชิกแต่ละคน

11.3 การคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคนและกลุ่มย่อย

หลังจากการทำแบบทดสอบย่อยแล้วนำคะแนนของแต่ละบุคคลมาเทียบคะแนนฐานเพื่อหาคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละบุคคล จากนั้นนำคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อหาคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มย่อย

กลุ่มที่ได้รับการยกย่องหรือยอมรับ นำคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละกลุ่มย่อยมาเปรียบเทียบกันแล้วจัดลำดับเพื่อมอบรางวัล

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการเรียนรู้ตามวิธีของ STAD
ที่มา : สุรัตคา ลอยฟ้า (2537,14)

12. บทบาทของครูและนักเรียนในการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

12.1 บทบาทของครู

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ครูมีลักษณะและบทบาทดังนี้

12.1.1 ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนในฐานะเป็นปัจเจกบุคคล (Individuality)

12.1.2 ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน

12.1.3 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน ความรู้สึก

และความพร้อมของผู้เรียน

12.1.4 สร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน รวมทั้งมีการปฏิสัมพันธ์อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

12.1.5 ช่วยให้ผู้เรียนยอมรับตนเองและมีความภูมิใจในตนเอง ตระหนักในคุณค่าและความสามารถของตน

12.1.6 ปลุกฝังทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม เช่น ด้านความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน

12.1.7 ส่งเสริมการช่วยเหลือซึ่งกันและกันการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นการเผชิญปัญหาและแนวทางแก้ไข

12.1.8 ช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุม ดูแล และอำนวยความสะดวก (Facilitate) ในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน

12.2 บทบาทของนักเรียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ดังนี้

12.2.1 มีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมาย

12.2.2 ให้ความสนใจในบทเรียนมากขึ้น ทั้งนี้เพราะผู้เรียนต้องศึกษาเนื้อหาด้วยตนเองในบางส่วน

12.2.3 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งจะก่อให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของสมาชิกภายในกลุ่ม

12.2.4 มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองทั้งนี้เพื่อหาแนวทางในการ

ปรับปรุงพฤติกรรมของตน ซึ่งจะส่งผลถึงการปรับปรุงพฤติกรรมภาพรวมของกลุ่มด้วยเช่นกัน

12.2.5 กล้าแสดงออกในการวิเคราะห์วิจารณ์เนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งสามารถอธิบายให้เพื่อนคู่ทีมเข้าใจได้

12.2.6 มีการยอมรับซึ่งกันและกัน โดยไม่คิดว่าตนเองเก่งกว่าเพื่อนหรือความสำเร็จของกลุ่มเป็นผลงานของตนเพียงผู้เดียว แต่ให้ตระหนักว่า สมาชิกทุกคนมีส่วนเพิ่มความก้าวหน้าของกลุ่มได้เท่าเทียมกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้รูปแบบ STAD เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นและเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่คาดว่านักเรียนจะได้รับความสนุกสนานจากการเรียนและยังมุ่งให้นักเรียนมีความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือ พึงพาศัยซึ่งกันและกันอันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ

1. ความหมายของเจตคติ

เจตคติ บางครั้งก็เรียกว่า ทักษณคติ (Attitude) เจตคติเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อฝังใจของเราต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มักจะเกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้หรือประเมินผู้คน และมีผลต่อความคิดและปฏิกิริยาภายในใจของเรา ดังนั้น เจตคติจึงเป็นทั้งพฤติกรรมภายนอกที่อาจสังเกตได้ หรือพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย แต่มีความโน้มเอียงที่จะเป็นพฤติกรรมภายในมากกว่าภายนอก (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546 : 243)

รูจิว ภู่อาระ. (2545 : 29) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า หมายถึง ท่าทีที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสังเกตได้จากการแสดงออก ท่าทาง คำพูด

เทอสโตน (Thurstone. 1978 อ้างใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546 : 243) กล่าวว่า เจตคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถบอกความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

เบลกินและสกายเดล (Belkin & Skydell. 1979 อ้างใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546 : 244) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่เป็นความพอใจ ไม่พอใจ ต่อผู้คน เหตุการณ์ สิ่งของต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอและคงที่

อัลพอร์ต (Allport. 1935 อ้างใน อัจฉรา วงศ์โสธร 2544 , 46) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง สภาวะทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อค่านิยม เช่น เงิน ชื่อเสียง ชาวต่างชาติ ฯลฯ

แม็กไคว (McQuire. 1969 อ้างใน อัจฉรา วงศ์โสธร 2544 , 46) ได้กล่าวถึงเจตคติว่า เป็นสภาพที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ประการ คือ ความรู้ ความรู้สึก หรือความชอบ และการกระทำ

เจโกโบวิตส (Jakobovits. 1970 อ้างใน อัจฉรา วงศ์โสธร 2544 , 46) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า หมายถึง ความสนใจซึ่งเป็นสภาวะที่มีแรงผลักดันอยู่ภายในตัวบุคคลนั่นเอง

ในการเรียนรู้ภาษา เจตคติมับบทบาทที่สำคัญเพราะความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อเจ้าของภาษาคำย (Gardner & Lambert, 1972 อ้างใน อัจฉรา วงศ์โสธร 2544, 47)

คาเซน (Krashen. 1981 อ้างใน อัจฉรา วงศ์โสธร 2544, 47) กล่าวว่า เจตคติและความถนัดทางภาษาต่างก็เกี่ยวข้องกับผลสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน แต่ไม่ขึ้นต่อกันเอง ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจมีความถนัดต่ำ และมีเจตคติที่ดี หรือมีความถนัดสูง แต่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศก็ได้

มีนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งมีความเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ และการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น อาจเป็นใน 2 ทิศทาง และอาจเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับบุคคล สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมที่ใช้ในการเรียน (Oller, 1977 ; Upshur, et.al., 1978 อ้างใน อัจฉรา วงศ์โสธร 2544 , 47)

สุรางค์ โค้วตระกูล (2544, 366) กล่าวว่า ทักษะคิด เป็นอัจฉริยภาพ หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด (Ideas) ทักษะคิดอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีทักษะคิดบวกต่อสิ่งใดก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทักษะคิดลบก็จะหลีกเลี่ยง ทักษะคิดเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการ แสดงออกของ ค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

จากการที่มึนักการศึกษาที่ได้ให้ความหมายไว้มากมาย ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า เจตคติ คือ

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น
ความรู้สึกนี้จึงแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ และสนับสนุน

1.2 ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วยไม่ชอบ และไม่สนับสนุน

1.3 ความรู้สึกที่เป็นกลาง คือความไม่รู้สึกใด ๆ

2. บุคคลจะแสดงความรู้สึกออกทางด้านพฤติกรรม ซึ่งจะแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ มีการกล่าวคำพูดสนับสนุน ทำท่างหน้าตาบอกความพึงพอใจ

2.2 พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออก หรือความรู้สึกที่เป็นกลาง

จากความหมายที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของเจตคติไว้มากมาย ซึ่งผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งด้านบวกและด้านลบ

2. ประเภทของเจตคติ

เจตคติแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 เจตคติทั่วไป (General Attitude) ได้แก่ สภาพของจิตใจโดยทั่วไป เป็นแนวคิดประจำตัวของบุคคล เจตคติโดยทั่วไปได้แก่ ลักษณะของบุคลิกภาพอันกว้างขวาง เช่น การมองโลกในแง่ดี การเคร่งในระเบียบ ประเพณี เป็นต้น

2.2 เจตคติเฉพาะอย่าง (Specific Attitude) ได้แก่ สภาพทางจิตใจที่บุคคลมีต่อวัตถุสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ และสิ่งอื่น ๆ เจตคติเฉพาะอย่างนี้จะแสดงออกในลักษณะชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น คนนั้น ถ้าชอบหรือเห็นดีด้วยก็เรียกว่ามีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าไม่ชอบและเห็นว่าไม่ดีต่อสิ่งนั้น เป็นการจำเพาะเจาะจง เช่น นักเรียนไม่ชอบครูคนนี้ก็เรียกว่าเจตคติที่ไม่ดีต่อครูคนนี้ ถ้ามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก็แสดงว่านักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

นอกจากนี้เจตคดียังแบ่งได้เป็น 5 ชนิด คือ

1. เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Attitude) เช่น นักเรียนไม่ชอบเรียนคณิตศาสตร์เรียกว่าเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์ เนื่องจากเคยสอบตก แล้วเรียนไม่เข้าใจ ครูดุ และเข้มงวด เป็นต้น

2. เจตคติทางปัญญา (Intellectual Attitude) เช่น เจตคติที่ดีต่อศาสนา เจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด

3. เจตคติทางการกระทำ (Action-Oriented Attitude) เช่น เจตคติที่ดีต่อการพูดจาไพเราะอ่อนหวาน เพื่อให้เกิดความนิยมนิยมชอบ

4. เจตคติทางด้านความสมดุล (Balanced Attitude) ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ เจตคติทางปัญญา และเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของตน และเสริมแรงการกระทำเพื่อสนองความต้องการของตนต่อไป

5. เจตคติในการป้องกันตัว (Ego-defensive Attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งในใจ ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ ด้านปัญญาและด้านการกระทำ เช่น ความก้าวร้าวของนักเรียน เกิดจากการถูกเพื่อนรังแก จึงแสดงออกเป็นการระบายความขัดแย้งหรือความดิ่งเครียดภายใน ได้อย่างหนึ่งทำให้จิตใจดีขึ้น

3. องค์ประกอบของเจตคติ

3.1 ความรู้สึกต่อสิ่งนั้น (Feeling Component) เป็นความรู้สึกที่อยู่ภายในใจของบุคคล ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นอาจเป็นทั้งบวกและลบ เป็นส่วนที่จะกำหนดพฤติกรรมของคนออกมา

3.2 ข้อมูลที่ได้รับ (Cognitive Component) คนมักจะเชื่อในสิ่งที่ได้รับทราบมาจากการเห็น จากคำบอกเล่า องค์ประกอบนี้จะสัมพันธ์กับข้อแรกในแง่ที่ว่า เมื่อมีความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จะมีผลให้เชื่อในสิ่งที่รับทราบมาทันที

3.3 พฤติกรรมที่แสดงออก (Action Component) เป็นผลมาจากองค์ประกอบสองข้อแรก คือ ถ้าบุคคลใดมีความรู้สึกต่อสิ่งนั้น และได้แสดงออกมาให้เห็นหลาย ๆ ครั้งก็พอจะบอกได้ว่าเขามีเจตคติอย่างไรต่อสิ่งนั้น

4. อิทธิพลต่อเจตคติ

สิ่งที่ส่งผลต่อเจตคติ ได้แก่

4.1 พ่อแม่ (Parent) นับว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุด โดยการอบรม เลี้ยงดูปลูกฝัง ให้อุปนิสัยลักษณะต่าง ๆ ที่เห็นว่าดีงามถูกต้อง เช่น ปลูกฝังเจตคติต่อการดำเนินชีวิต

4.2 วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ยึดถือมาตั้งแต่บรรพบุรุษจึงมีส่วนสร้างเจตคติของคน

4.3 การศึกษา (Education) นับว่ามีอิทธิพลในการสร้างเจตคติพอ ๆ กับพ่อแม่ในแต่ละสาขาของการศึกษามีการสร้างเจตคติต่างกัน ระดับการศึกษาทำให้คนรู้จักใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจทำให้มีความคิดกว้างขึ้น

4.4 สังคม (Social) ได้แก่ กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน

5. การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

5.1 เนื่องจากเจตคติเป็นเพียงความรู้สึกที่ไม่ฝังแน่นเท่ากับค่านิยมจึงมีโอกาสเปลี่ยนแปลงได้ทั้งนี้เนื่องจาก

5.1.1 คำพูด (Message) ถ้าคำพูดนั้นสมเหตุสมผล น่าเชื่อถือ ทำให้คล้อยตามได้ง่าย ถ้าเป็นคำพูดที่คนส่วนมากเห็นว่าได้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องมาตลอด ก็มีแนวโน้มที่คนฟังอาจเปลี่ยนแปลงเจตคติที่มีอยู่เดิมได้

5.1.2 สิ่งดึงดูดใจ (Attractiveness) คนที่มีลักษณะดึงดูดใจผู้อื่น มีแนวโน้มจะเปลี่ยนเจตคติที่มีอยู่เดิมได้มากกว่า

5.1.3 ความใกล้ชิด (Intimacy) ความคุ้นเคยใกล้ชิด มีส่วนทำให้คนเปลี่ยนแปลงเจตคติที่มีอยู่เดิมได้

5.1.4 อำนาจและบารมี (Power and Prestige) ผู้มีอำนาจบารมีเหนือกว่าสามารถชักชวนให้คนมีเจตคติเอนเอียงไปในทิศทางที่ต้องการได้

6. เจตคติในการเรียนการสอน

การเรียนการสอนของนักเรียนในโรงเรียน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนเจตคติของนักเรียน คือ ครู ตลอดจนเพื่อนนักเรียนและสิ่งแวดล้อมอื่นในโรงเรียน ครูจำเป็นต้องสร้างเจตคติในทางบวก ชักจูงให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เห็นความสำคัญของบทเรียนเห็นประโยชน์ที่จะได้โดยอาศัยทฤษฎีการเกิดและการเปลี่ยนเจตคติมาใช้ดังนี้

6.1 การให้การเสริมแรงแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนครูให้ความสนใจให้กำลังใจ ให้คำชม จะทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนเพิ่มมากขึ้นและเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติความประพฤติในโรงเรียนด้วย

6.2 การให้การเลียนแบบเจตคติที่ดี โดยดูจากบุคคลสำคัญที่นักเรียนรักและชื่นชอบเป็นตัวอย่างเพื่อจะได้รับเอาเจตคตินั้นมาเป็นของตน

6.3 การพิจารณาถึงองค์ประกอบ ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ เช่น การได้รับ ข่าวสาร การสื่อความหมาย ครูต้องระมัดระวังและควบคุมองค์ประกอบเหล่านี้ให้ดี จึงจะบังเกิดผล ในการสร้างหรือปรับเปลี่ยนเจตคติของผู้เรียน

6.4 ครูอาจต้องให้ข่าวสาร และสร้างสถานการณ์ที่จะทำให้เกิดความสอดคล้องและ ขัดแย้งเมื่อต้องการจะเสริมเจตคติให้เข้มข้นหรือเปลี่ยนเจตคติที่ไม่ต้องการจนกว่าผู้เรียนจะ ได้มีความรู้ ความเข้าใจและมีความรู้สึกร่วมด้วย มีเจตคติที่ถูกตามความต้องการของครู

6.5 การเปลี่ยนเจตคติของกลุ่มจะง่ายกว่าการเปลี่ยนทีละคน เพราะบุคคลชอบการ เลียนแบบเอาอย่าง และต้องการเข้ากลุ่ม ด้วยเหตุนี้ สิ่งแวดล้อมที่ดีก็จะมีผลต่อการเปลี่ยนเจตคติ

6.6 หลักการและวิธีในการเปลี่ยนต้องพิจารณาให้เหมาะสม เพราะอาจใช้ได้กับ สถานการณ์หนึ่งแต่อาจใช้ไม่ได้กับอีกสถานการณ์หนึ่งก็ได้

6.7 หาวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเปลี่ยนเจตคติ โดยให้เขามีส่วนในการตัดสินใจ เปลี่ยนเจตคติ หรือเต็มใจที่จะเปลี่ยนเจตคติด้วยตัวของเขาเอง

6.8 เจตคติที่ดีต่อตนเอง โดยการที่มีความรู้ความเข้าใจในความสามารถของตน มีความ พึงพอใจในรูปลักษณะของตนเอง และการรู้การแสดงออกถึงพฤติกรรมที่เหมาะสม เป็นเรื่องที่สำคัญ ที่จะต้องสร้างให้เกิดแก่ผู้เรียน เพราะคนเรามักแสดงพฤติกรรมในทางที่สอดคล้องกับเจตคติต่อตนเอง เช่น ถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีว่าตนเองเป็นคนมีความรู้ความสามารถ ก็จะมี ความมั่นใจ เอาใจใส่ที่จะ เรียนให้สำเร็จ แต่ถ้าขาดเจตคติที่ดีต่อตนเองแล้วก็จะขาดความมั่นใจ ทำให้ประสิทธิภาพการเรียน ลดลง

7. มาตรการวัดเจตคติ

มาตรการวัดเจตคติที่นิยมใช้ในการวิจัยมีอยู่หลายชนิด (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2538, 106-108) กล่าวว่ที่นิยมใช้มีอยู่ 3 ชนิด คือ วิธีของเทอร์สโตน วิธีของลิเคิร์ต และวิธีใช้ความหมายทางภาษา ซึ่ง ประภา เพ็ญสุวรรณ (2526, 27 – 29) กล่าวว่านักการศึกษาส่วนใหญ่มักจะสร้างแบบทดสอบวัดเจต คติด้วยวิธีการของลิเคิร์ต (Likert's scale) โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่าเจตคติมีลักษณะกระจายเป็นแบบ โด่งปกติ โดยนำข้อความที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างแล้วกำหนดการให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์ความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน ให้คะแนนช่วงความรู้สึกเท่ากับ 5 ช่วง แบบต่อเนื่องเรียกว่า Arbitrary Weighting Method ซึ่ง ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ (2542, 206-213) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นการสร้างมาตรการวัดเจตคติ ตามวิธีของลิเคิร์ต ไว้ดังนี้

7.1 กำหนดเรื่องที่จะศึกษาว่ามีโครงสร้างอย่างไร ศึกษาและให้นิยามเจตคติต่อสิ่งที่จะศึกษา ให้ได้ชัดเจน

7.2 สร้างข้อความให้ครอบคลุมลักษณะของสิ่งที่จะศึกษาให้ครบถ้วนทุกแง่มุม โดยมีข้อความทั้งทางบวกและทางลบมากพอต่อการนำไปวิเคราะห์ ประมาณ 50 - 100 ข้อ

7.3 ให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีความรู้ตรวจสอบว่าข้อความที่สร้างครอบคลุมคุณลักษณะเรื่อง ที่ศึกษา ความเหมาะสมของภาษา ตลอดจนลักษณะการตอบกับข้อความมีความสอดคล้องกันหรือไม่

7.4 นำไปทดลองขั้นต้นก่อนจะนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง เพื่อตรวจสอบความชัดเจน และค่าอำนาจจำแนกว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้หรือไม่ ก็จะต้องมีค่า r ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป หรือถ้าจะให้มีความเชื่อถือเพิ่มขึ้นอาจจะนำไปหาความค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

7.5 กำหนดน้ำหนักคะแนนว่าตัวเลือกในแต่ละข้อควรมีน้ำหนักเท่าใด เช่น 5, 4, 3, 2, 1 (หรือ 4, 3, 2, 1, 0) สำหรับข้อความทางบวก และ 1, 2, 3, 4, 5 (หรือ 0, 1, 2, 3, 4) สำหรับข้อความทางลบ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของพรเพ็ญ พุ่มสะอาด (2543, 105 - 107) มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยกำหนดมาตรการให้คะแนน (Rating Scale) ไว้ 5 กรณี คือ

1. ข้อคำถามเจตคติเชิงนิมานหรือทางบวก

ตอบ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
ตอบ	เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ตอบ	เห็นด้วยชอบปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ตอบ	ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ตอบ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

2. ข้อคำถามเจตคติเชิงนิเสธหรือทางลบ

ตอบ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
ตอบ	เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ตอบ	เห็นด้วยชอบปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ตอบ	ไม่เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ตอบ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน

การแปลผลของเจตคติจากคะแนนรวมเฉลี่ยของแบบวัดเจตคติแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด 2549, 4)

1.00 – 1.50	หมายถึง	ไม่พึงพอใจ/ ไม่ชอบระดับมาก
1.51 – 2.50	หมายถึง	ไม่พึงพอใจ/ ไม่ชอบระดับหนึ่ง
2.51 – 3.50	หมายถึง	ไม่พึงพอใจ/ มีความรู้สึกปานกลาง
3.51 – 4.50	หมายถึง	พึงพอใจ / ชอบระดับหนึ่ง
4.51 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจ / ชอบระดับมาก

8. คำถามเพื่อวัดเจตคติ

อุทุมพร จามรมาน (2530, ไม่มีเลขหน้า) ได้กล่าวถึงเจตคติและการวัดเจตคติว่าเป็นสภาวะทางจิตทั้งสิ้น โดยทั่วไปการวัดเจตคตินี้มักจะหมายถึง สภาวะทางจิตที่กำหนดการคิดที่มีพื้นฐานมาแล้ว และอุทุมพร จามรมาน ยังเสนอแนะก่อนตั้งคำถามเพื่อวัดเจตคติว่า

8.1 แน่ใจว่าเจตคติต่อสิ่งของ บุคคล เหตุการณ์ นั้นต้องได้รับการให้คำจำกัดความที่ชัดเจน

8.2 แน่ใจว่าต้องการวัดเจตคติทุกประเด็น คือ ความรู้ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรม เพราะบางครั้งไม่จำเป็นต้องวัดทั้ง 3 ประเด็นก็ได้

8.3 ระบุน้ำหนักของคำถามด้วยการถามหลาย ๆ ข้อ

8.4 คำถามแต่ละข้อควรมีประเด็นย่อยหนึ่งประเด็น

8.5 ถ้ามีเรื่องที่ต้องการถามในรูปเจตคติโดยทั่ว ๆ ไป และเจตคติเฉพาะอย่าง ให้ถามเจตคติทั่ว ๆ ไป ก่อนถามเจตคติเฉพาะอย่าง

8.6 ถ้าต้องการถามการเปลี่ยนเจตคติ ให้ถามคำถามเดียวกัน แต่เปลี่ยนช่วงเวลาและให้ถามทุกช่วงเวลาที่เป็นไปได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ได้รับการสอน โดยการใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. งานวิจัยภายในประเทศ

ชนิสา ไคตุลา (2543) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการสอนคณิตศาสตร์ โดยเน้นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เรื่องเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฉัฐภรณ์ แสงกล้า (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่เน้นการจัดกระทำกับ สื่อรูปธรรม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่เน้นการจัดกระทำกับสื่อรูปธรรม สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรุณี อุ้นบุญ (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่พัฒนาโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าเกณฑ์รอบรู้ที่กำหนดไว้ เป็นร้อยละของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 88.08 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์รอบรู้ที่กำหนดคิดเป็นร้อยละ 100 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 90 นอกจากนี้ยังพบว่า ทักษะทางสังคมของ นักเรียนสูงขึ้น ด้านความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี ความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่น มีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก

เกศินี วัชรเสถียร (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และการสอนแบบคอบสนองด้วย ทำทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และการสอนแบบคอบสนองด้วยทำทางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 100 สูงกว่าเกณฑ์จำนวนนักเรียนที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 และมีทักษะทางสังคม ตระหนักในคุณค่าของตนเอง มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม เชื่อมั่นในตนเอง และกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ

สมปอง พรหมพิน (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการเรียนการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยเน้นการใช้ประสบการณ์ภาษาและการร่วมมือกันเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนการแก้โจทย์ปัญหา โดยเน้นการใช้ประสบการณ์ภาษาและการร่วมมือกันเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 79.17 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ เฉลี่ยร้อยละ 91.67 สอดคล้องกับ เป้าหมายของการวิจัยที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ นักเรียนยังมีคะแนนความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาเฉลี่ยร้อยละ 78.75 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ เฉลี่ยร้อยละ 75.00 สอดคล้องกับเป้าหมายของการวิจัยที่ตั้งเอาไว้เช่นเดียวกัน

วราภรณ์ บรรดิ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมในการทำงานกลุ่ม วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ นักเรียนยังมีพฤติกรรมในการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เพ็ญศรี ศรีนุสร (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่เน้นนวัตกรรมพื้นบ้านเพื่อการสอนในวิชาภาษาไทย เรื่อง พื้นบ้าน พื้นเมือง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่เน้นนวัตกรรมพื้นบ้านเพื่อการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และส่วนใหญ่ของนักเรียนมีความรู้สึกรู้สึกต่อตนเอง อยู่ในระดับสูง

ภาวสุทธิ ชศรร (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ด้วยบทเรียนเล่มเล็ก เรื่อง พระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนมีส่วนร่วม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เท่ากับจำนวนนักเรียนที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 นอกจากนี้ นักเรียนยังมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น กล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม ฟังความคิดเห็นผู้อื่นและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

อัจฉรา สุขกระโทก (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกัน เรียนรู้แบบผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 78.85 และจำนวนนักเรียนได้คะแนน ตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 86.66

จูศิริรัตน์ ศิตาจันทร์ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและเรียนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและเรียนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 80.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 70 และจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 84.38

ขวัญตา อาจมนตรี (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษโดย หนังสือการ์ตูนและการสอนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดย หนังสือการ์ตูนและการสอนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 84.00 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 95.00 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์จำนวนนักเรียนที่กำหนดไว้ร้อยละ 80

วงเดือน ปอศิริ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้ ผลการ วิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน และ การพูด โดยเฉลี่ยเท่ากับ 20.23, 19.28, 19.90, และ 12.55 ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็ม ได้ 81.24, 77.10, 79.59, และ 83.68 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ของคะแนน เต็ม ส่วนจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์รอบรู้ ในทักษะการฟังและการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 93.10 และ 82.76 ส่วนทักษะการเขียนและการพูด คิดเป็นร้อยละ 96.55 เท่ากัน สูงกว่าเกณฑ์จำนวนนักเรียนที่ ผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด นอกจากนี้ยัง พบว่า นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มดีขึ้น มีความตระหนักในคุณค่าของตนเอง มีความรับผิดชอบทั้งต่อ ตนเองและผู้อื่น ตลอดจนมีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

สลาวิน (Slavin.1987) ได้ทำการวิจัยทางด้านภาษาอังกฤษกับนักเรียน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้กับนักเรียนระดับ 7 จำนวน 60 คน

เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สลาวินและเมคเคน (Slavin & Medden. 1987) ได้ทำการวิจัยทางคณิตศาสตร์กับนักเรียน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้กับนักเรียน ระดับ 3-8 จำนวน 175 คน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เบจาโรโน (Bejarono. 1987) ได้ศึกษาวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในกลุ่มเล็กในห้องเรียนที่เรียนภาษา ทดลองกับนักเรียนระดับ 7 จำนวน 665 คน โดยใช้วิธีการเรียน 2 แบบ คือ การเรียนแบบร่วมมือกันในกลุ่มเล็ก (STAD) กับนักเรียนทั้งชั้น วิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือกันในกลุ่มเล็ก มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบทั้งชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แมคคิน อามมี สตีเฟน (Meekins Amy Stephen D. 1987) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคการเรียนแบบเป็นทีมแบบ STAD ที่มีต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และการยอมรับทางสังคมของนักเรียน ระดับประถมศึกษา ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยศึกษาจากนักเรียนระดับ 5 จำนวน 51 คน ใช้เวลาในการศึกษา 18 วัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ STAD มีความก้าวหน้าทางวิชาการมากกว่านักเรียน ที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอริน ริชาร์ด (Arinds, Richard. I. 1988) ได้กล่าวถึงงานวิจัยของ John & John และคณะ (1979) ซึ่งได้ศึกษาความสำคัญระหว่างการแข่งขันและไม่มีการแข่งขันของวันรุ่นที่มีหน้าที่ในการตั้งจุดมุ่งหมาย ในการทำการทดลองกับนักเรียนโรงเรียนมัธยมต้น อายุระหว่าง 13-16 ปี เป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 15 คน โดยจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ : นักเรียนมีความร่วมมือกันและช่วยเหลือกันในการทำงาน

กลุ่มที่ 2 เรียนเป็นรายบุคคล : นักเรียนจะเรียนด้วยตัวเองไม่มีการช่วยเหลือ

กลุ่มที่ 3 เรียนแบบสบาย นักเรียนจะไม่ได้รับการสอนเป็นพิเศษ

ครูจะหมุนเวียนไปตามกลุ่มและสังเกตการทำงานในแต่ละกลุ่ม ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มสูง และวิธีการเรียนแบบรายบุคคลหรือ

การแข่งขันไม่สามารถนำมาใช้กับนักเรียนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกันในการปฏิสัมพันธ์กัน
ในทางบวกได้ แต่วิธีการตั้งจุดมุ่งหมายและการให้ความร่วมมือกันสามารถทำให้เด็กช่วยเหลือกันและ
สร้างปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันได้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ที่มีประสิทธิภาพสูง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ มีการเปลี่ยนแปลง
พฤติกรรมเรียนไปในทางที่ดี ได้แก่ มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก ขอมรับความสามารถ
ของผู้อื่น และมีความสุขสนุกสนานในการเรียน ผู้วิจัยเชื่อว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชา
ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD จะเป็นอีกแนวทางหนึ่ง
ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้
และจากที่ได้ศึกษาแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา
ต่างประเทศ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและ
การทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามจุดหมายของ
หลักสูตรอันเป็น คุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตร การที่จะให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามความ
คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรได้กำหนดองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม
ค่านิยม ที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544, 2) โดยยึดหลัก
ดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. จัดกิจกรรมที่มีความหมายและหลากหลาย ผักการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้
ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ในสถานการณ์จริง
3. จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารตามระดับภาษาของตน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD มีวิธีการดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอนและข้อมูลในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเขตพื้นที่ ตำบลโคกสะอาด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์เขต 1 ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 154 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชีดุ่น ตำบลโคกสะอาด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์เขต 1 ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผน และจัดกิจกรรม ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

1.2 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2544 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

1.3 ศึกษาแนวการสร้างแผนการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการร่วมมือกันเรียนรู้

1.4 วิเคราะห์เนื้อหาตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ตามเนื้อหาในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนจะประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรมซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น เป็นการนำเสนอสถานการณ์หรือบริบทที่เหมาะสมกับรูปแบบของการสอนให้นักเรียนรู้ โดยจะนำเสนอให้นักเรียนได้เรียนพร้อมกันทั้งชั้นมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักประสงค์การเรียนรู้ ให้ครูได้ใช้กิจกรรมทางภาษาต่าง ๆ ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่ นักเรียนได้รู้จักบทบาทของนักเรียนในระหว่างเรียน และแจ้งให้นักเรียนทราบว่า มีกิจกรรมอะไรบ้าง ที่จะฝึกปฏิบัติในชั่วโมงและการประเมินผล

1.2 การนำเสนอเนื้อหา ชี้หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ซึ่งเน้นที่การให้นักเรียนได้เรียนรู้ทำความเข้าใจ

เกี่ยวกับความหมายและบริบทที่เหมาะสมควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาลักษณะกิจกรรมที่จัดเป็นแบบบูรณาการ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่จัดใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง

1.3 การสรุปบทเรียน เพื่อให้นักเรียนได้สรุปทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนแล้วร่วมกัน สรุปโดยมีครูคอยให้ความช่วยเหลือ

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษากลุ่มย่อย การฝึกในขั้นนี้จุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ให้นักเรียนฝึกฝนเองเป็นกลุ่ม ซึ่งนักเรียนในแต่ละกลุ่มจะศึกษาและทำกิจกรรมจากบัตรงานและแบบฝึกหัด นักเรียนจะได้ร่วมมือกันเรียนรู้ร่วมกัน อธิบายเนื้อหาของบทเรียน วิธีทำ กิจกรรมและการแก้ปัญหาพร้อมกัน เพื่อนักเรียนจะได้รู้จักพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ได้ฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม นอกจากนี้ในการฝึกนั้นผู้สอนต้องการให้มีข้อมูลป้อนกลับด้วยเพื่อให้นักเรียนทราบว่า เขาใช้ภาษาได้ถูกต้องแค่ไหน อย่างไรและการแก้ไขความผิดพลาดของนักเรียนนั้นจะใช้การพิจารณาแก้ไขสิ่งที่มีผิดเฉพาะที่สำคัญ ๆ อันอาจทำให้เกิดความผิดพลาดหรือสับสนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 3 ขั้นการทดสอบย่อย ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังจากที่เรียนจบในแต่ละบทเรียนแล้วนำคะแนนที่ได้ไปคิดเป็นคะแนนความก้าวหน้าของตนเองและของกลุ่ม ในการทดสอบนั้นนักเรียนไม่สามารถช่วยเหลือกันได้เพราะเป็นการประเมินความเข้าใจในบทเรียนของสมาชิกแต่ละคน

ขั้นที่ 4 ขั้นการคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคนและกลุ่มย่อย หลังจากการทำแบบทดสอบย่อยแล้วนำคะแนนของแต่ละบุคคลมาเทียบคะแนนฐานเพื่อหาคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลจากนั้นนำคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อหาคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มย่อย

ขั้นที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการยกย่องหรือยอมรับ นำคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละกลุ่มย่อยมาเปรียบเทียบกันแล้วจัดลำดับเพื่อมอบรางวัล

หลังจากการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ นายชัชวาลย์ กัมภีราวัฒน์ ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 นายธัญวิษณุ ไตรรัตน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองครก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และนายมงคลชัย สารรัมย์ ทรุ ค.ศ. 1 โรงเรียนธารทองพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เพื่อที่จะพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบย่อยเป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนทดสอบหลังจากสอนจบในแต่ละแผนเพื่อนำคะแนนที่ได้ไปหาคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาจุดประสงค์ และเนื้อหา ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 สร้างตารางความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับเนื้อหาและแบบทดสอบย่อยซึ่งปรากฏในส่วนท้ายของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จนครบ 12 แผน (24 ชั่วโมง) แต่ละแผนมีข้อทดสอบแผนละ 10 ข้อ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณา ความสัมพันธ์ตามเนื้อหาและให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

2.3 สร้างแบบทดสอบย่อย

2.4 นำแบบทดสอบย่อยที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณา และให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

2.5 ปรับปรุง แก้ไข แบบทดสอบย่อยให้สมบูรณ์ ตามข้อคิดเห็นที่ได้รับ

2.6 นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ และเอกสารประกอบการสอนต่อไปนี้ คือ เทคนิคการเขียนข้อสอบ การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, 131-208) และ Testing English as a Second Language ของ แฮร์ริส (Harris 1979, 58-67)

3.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยพิจารณาแบบทดสอบให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี แล้วกำหนดทักษะที่ต้องการวัด เช่น ทักษะการฟัง จำนวน 15 ข้อ ทักษะการอ่าน จำนวน 15 ข้อ ทักษะการเขียน จำนวน 10 ข้อ และทักษะการพูดจำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 50 ข้อ

3.3 สร้างแบบทดสอบ ที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบ 2 ประเภท ดังนี้

3.3.1 แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบที่มี 4 คำเลือก (Multiple Choice)

แบ่งเป็นทักษะการฟังและการอ่าน ทักษะละ 15 ข้อ รวมเป็นจำนวน 30 ข้อ และทักษะการเขียน จำนวน 10 ข้อรวมทั้งหมดจำนวน 50 ข้อ

3.3.2 การสอบปากเปล่าเป็นทักษะการพูด จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนนซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนตอบถูกต้องได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

3.4 นำแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และความสอดคล้องระหว่าง ข้อสอบกับ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการทดสอบ ความเหมาะสมของคำถามและตัวเลือกโดยใช้สูตร Item Objective Congruence Index (IOC) ดังนี้ คือ นายชัชวาลย์ คัมภีราวัฒน์ ศึกษาในเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์เขต 1 นายธัญวิญญ์ ไครรัตน์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองครก และนายมงคลชัย สารรัมย์ ครู คศ. 1 โรงเรียนธารทองพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์เขต 1

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ที่ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองปลิง อำเภอลำปลายมาศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549

3.6 นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ มาหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้วิธีของเบรนนแมน (Brennan : B-Index) โดยได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 – 0.67 วิเคราะห์หาความยาก โดยใช้สูตร P อยู่ระหว่าง 0.22 – 0.78 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้วิธีของโลเวทท์ (Lovett) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ .93

3.7 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์แล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในชั้นทดลองภาคสนาม เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลไป

4. แบบสอบถามวัดเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดเจตคติตามมาตราแบบลิเคิร์ต (Lickert' s 5 - Level Rating Scales)

4.1 นำแบบสอบถามวัดเจตคติที่สร้างขึ้นให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมทางด้านภาษาและนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหา

4.2 นำแบบสอบถามวัดเจตคติที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงทดลองในครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design มีรูปแบบของการวิจัยดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ 2542, 174)

		Pretest		Posttest
		T ₁	X	T ₂
เมื่อ	T ₁	หมายถึง		การสอบก่อนที่ทำการทดลอง (Pretest)
	X	หมายถึง		การสอนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ
	T ₂	หมายถึง		การสอบหลังจากการทำการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว (Posttest)

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัย ได้ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ระหว่างเดือน มกราคม ถึง เดือน กุมภาพันธ์ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ะละ 4 ชั่วโมง ประชุมนิเทศและประเมินผลใช้เวลาทั้งสิ้น 3 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การประชุมนิเทศก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัย ได้ทำการประชุมนิเทศนักเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจกับกับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีการประเมินผลของการเรียนรู้ ของรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค (STAD)
2. จัดนักเรียนเข้ากลุ่มโดยการนำเอาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ของนักเรียน 16 คน มาใช้ในการจัดกลุ่ม โดยการเรียงคะแนนจากสูงสุดไปหาค่าสุด และกำหนดคะแนนคนที่ หนึ่ง – สี่ เป็นตัวอักษร A, B, C และ D ตามลำดับ แล้วเริ่มนับคนต่อไปเป็นตัวอักษร D, C, B และ A สลับเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนถึงคนสุดท้าย แล้วจัดให้ นักเรียนที่ได้ตัวอักษรตัวเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน ตามหลักการจัดกลุ่มของรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน จำนวน 4 คน หลังจากนั้นให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่ม และเลือกหัวหน้ากลุ่ม
3. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 50 ข้อ

4. เมื่อทำการทดลองสอนรวมทั้งสิ้นจำนวน 12 แผนการเรียนรู้ แล้วจึงให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน โดยที่ผู้วิจัย ได้สลับลำดับข้อและตัวเลือกของแบบทดสอบ

5. เมื่อทำการทดลองสอนรวมทั้งสิ้นจำนวน 12 แผนการเรียนรู้ แล้วจึงให้นักเรียนตอบแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนที่เรียน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนและคะแนนจากแบบสอบถาม พร้อมทั้งนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยวิธีการทางสถิติเพื่อที่จะทำการตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สูตร t -test (Dependent Samples)
2. วิเคราะห์แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การหาค่าความเที่ยง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง (Item Objective Congruence Index : IOC) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.2 การหาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ใช้สูตร P ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ดัชนีความยากของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในข้อนั้น
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบทั้งหมด

1.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร r ดังนี้

$$r = \frac{R_u - R_L}{N}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_u	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	R_L	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

1.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรของ โลเวทท์ (Lovett) ดังนี้

$$\text{สูตร } r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ

X_i	แทน	คะแนนของแต่ละคน
$\sum X_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกคน
$\sum X_i^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่คนยกกำลังสอง
C	แทน	คะแนนของจุดตัดของแบบทดสอบโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 60

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2.2 หาค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	N	แทน	จำนวนเต็ม
	X	แทน	ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนของนักเรียน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

3. สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน

สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนหลังเรียนใช้ t -test

(Dependent Samples)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S_d^2 / N}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติ
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของประชากร
	S_d^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของส่วนเบี่ยงเบนของคะแนน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

4. การแปลความหมายระดับเจตคติ

การแปลความหมายระดับเจตคติจากคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2549,4)

1.00 – 1.50	หมายถึง	ไม่พึงพอใจ/ไม่ชอบระดับมาก
1.51 – 2.50	หมายถึง	ไม่พึงพอใจ/ไม่ชอบระดับหนึ่ง
2.51 – 3.50	หมายถึง	ไม่พึงพอใจ/มีความรู้สึกปานกลาง
3.51 – 4.50	หมายถึง	พึงพอใจ/ชอบระดับหนึ่ง
4.51 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจ/ชอบระดับมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดคสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้อย่างต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
N	แทน	ประชากรที่ศึกษา
n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่คำนวณจากค่า t -test
p	แทน	ค่าความยากง่าย
r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
T_1	แทน	การสอบก่อนที่ทำการทดลอง (Pretest)
T_2	แทน	การสอบหลังการทดลอง (Posttest)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบหลังเรียน (Posttest)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างคะแนนก่อนเรียนหลังเรียน โดยใช้ *t-test*

(Dependent Samples)

ตอนที่ 5 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชีดู่ ตำบลโคกสะอาด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 16 คน จำแนกเป็นเพศชาย 9 คน และเพศหญิงจำนวน 7 คน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้จำนวน 12 แผน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ใช้เวลาในการทดลองแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

ก่อนการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบที่จัดทำขึ้น ทั้งนี้เพื่อวัดพื้นฐาน ดังผลที่แสดงในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 คะแนนการทดสอบก่อนเรียน

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละของ คะแนนเต็ม
1	18	36.00
2	20	40.00
3	28	56.00
4	29	58.00
5	30	60.00
6	23	46.00
7	29	58.00
8	33	66.00
9	28	56.00
10	33	66.00
11	24	48.00
12	23	46.00
13	19	38.00
14	22	44.00
15	31	62.00
16	29	58.00
คะแนนเฉลี่ย	26.19	52.38
คะแนนสูงสุด	33	66.00
คะแนนต่ำสุด	18	36.00

จากตาราง 4 ผลการทดสอบก่อนเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 26.19 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 52.38) โดยมีนักเรียนได้คะแนนสูงสุดคือ 33 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 66) จำนวน 2 คน นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ 18 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 36) จำนวน 1 คน ไม่มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบหลังเรียน (Posttest)

หลังจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เสร็จแล้วได้ทดสอบ หลังเรียน ได้ผลดังที่แสดงในตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 คะแนนการทดสอบหลังเรียน (Posttest)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละของ คะแนนเต็ม
1	37	74
2	38	76
3	39	78
4	40	80
5	45	90
6	42	84
7	44	88
8	43	86
9	44	88
10	45	90
11	44	88
12	39	78

ตาราง 5 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ ของคะแนนเต็ม
13	44	88
14	42	84
15	44	88
16	34	68
คะแนนเฉลี่ย	41.50	83
คะแนนสูงสุด	45	90
คะแนนต่ำสุด	34	68

จากตาราง 5 ผลการทดสอบหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 41.50 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 83.00) โดยมีนักเรียนได้คะแนนสูงสุดคือ 45 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 90) จำนวน 2 คนนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ 34 (คิดเป็นร้อยละ 68) จำนวน 1 คน มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 จำนวน 15 คน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
จากผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบทั้งสองมา
เปรียบเทียบได้ผลดังแสดงในตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนน	ร้อยละ
1	18	37	19	38
2	20	38	18	36
3	28	39	11	22
4	29	40	11	22
5	30	45	15	30
6	23	42	19	38
7	29	44	15	30
8	33	43	10	20
9	28	44	16	32
10	33	45	12	24
11	24	44	20	40
12	23	39	16	32
13	19	44	25	50
14	22	42	20	40
15	31	44	13	26
16	29	34	5	10
คะแนนเฉลี่ย	26.19	41.50	15.31	30.62
คะแนนสูงสุด	33	45	12	24
คะแนนต่ำสุด	18	34	16	32

จากตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ได้คะแนนสอบหลังเรียนสูงขึ้นทุกคน โดยมีผลต่างของคะแนนสูงสุดก่อนเรียนและหลังเรียน 12 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 24) และมีผลต่างของคะแนนต่ำสุดก่อนเรียนและหลังเรียน 16 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 32)

ตาราง 7 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยรวม

การทดสอบ	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	จำนวนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70	
				คน	ร้อยละ
ก่อนเรียน	26.19	33	18	-	-
หลังเรียน	41.50	45	33	15	93.75

จากตาราง 7 การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยรวม พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้รูปแบบ (STAD) มีคะแนนสอบก่อนเรียนเฉลี่ย 26.19 คะแนน โดยมีคะแนนสอบสูงสุด 33 คะแนน คะแนนต่ำสุด 18 คะแนน และไม่มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม คะแนนสอบหลังเรียนเฉลี่ย 41.50 คะแนน โดยมีคะแนนสอบสูงสุด 45 คะแนน คะแนนต่ำสุด 33 คะแนน และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม จำนวน 15 คน (คิดเป็นร้อยละ 93.75) สรุปได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (STAD) มีคะแนนสอบหลังเรียนและมีผู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนน สูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ *t-test*

(Dependent Samples)

จากผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยนำคะแนนของนักเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนมาทดสอบหาความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ค่า *t-test* (Dependent Samples) ซึ่งได้ผลตามที่แสดงในตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (n)	คะแนนสอบก่อนเรียน T_1		คะแนนสอบหลังเรียน T_2		t	Sig. (one-tailed)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
16	26.19	4.90	41.50	3.29	12.48*	.05

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (STAD) โดยใช้ *t-test* Dependence ผลปรากฏว่ามีค่า t เท่ากับ 12.48 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีคะแนนสอบหลังเรียนเฉลี่ย 41.50 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.29) สูงกว่าก่อนเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ย 26.19 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.90)

ตอนที่ 5 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

จากการตอบแบบสอบถามเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	(\bar{X})	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ฉันชอบทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ	3.12	0.62	ปานกลาง
2. ฉันอยากพูดภาษาอังกฤษกับครูและเพื่อน ๆ ได้	3.57	0.51	ชอบระดับหนึ่ง
3. ฉันไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.56	0.73	ปานกลาง
4. ฉันชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.25	0.77	ปานกลาง
5. ฉันอยากตอบคำถามของครูในขณะที่ทำกิจกรรม	3.25	0.58	ปานกลาง
6. ฉันไม่รู้สึกลายเพื่อนเมื่อทำการบ้านผิด	3.06	0.68	ปานกลาง
7. ฉันมีความสุขในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.19	0.83	ปานกลาง
8. ฉันรู้สึกว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างรวดเร็ว จนกลัวว่าจะไม่ทันเพื่อน	2.75	0.77	ปานกลาง
9. ฉันเตรียมตัวมาดีก่อนเข้าห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเสมอ	3.43	0.62	ปานกลาง
10. ฉันรู้สึกดีใจเมื่อจะได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.25	0.45	ปานกลาง
11. ฉันชอบร้องเพลงภาษาอังกฤษ	2.69	0.79	ปานกลาง
12. ฉันรู้สึกอึดอัดเมื่อจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.19	0.91	ปานกลาง
13. ฉันรู้สึกกลัวเมื่อจะพูดภาษาอังกฤษ	3.56	0.96	ปานกลาง
14. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก น่าเบื่อ	3.06	1.08	ปานกลาง
15. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ ทำทายดี	2.69	0.87	ปานกลาง
16. วิชาภาษาอังกฤษ ไม่มีความจำเป็นสำหรับฉันเลย	3.26	1.14	ปานกลาง
17. ฉันมีความพอใจและเต็มใจทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ	2.88	1.02	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
18. ฉันไม่รู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษเลย	3.25	0.96	ปานกลาง
19. ฉันชอบพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ๆ	2.62	0.71	ปานกลาง
20. ฉันทบทวนบทเรียนที่เรียนมาเสมอ ๆ	2.81	0.40	ปานกลาง
โดยรวม	3.12	0.739	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่าเจตคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12, S.D. = 0.739$) โดยเมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุดสามอันดับแรก โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนอยากพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.57, S.D. = 0.51$) นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.56, S.D. = 0.73$) และฉันรู้สึกลัวเมื่อจะพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.56, S.D. = 0.96$) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ นักเรียนชอบพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 2.62, S.D. = 0.71$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผู้วิจัยขอเสนอการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ รูปแบบ STAD จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในพื้นที่ตำบลโคกสะอาด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 154 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดจีคูน ตำบลโคกสะอาด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
3. แบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นการวิจัยแบบ One Group Pretest – Posttest Design โดยผู้วิจัยได้แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 3 ระยะ ตามขั้นตอนดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนทดลอง

ในระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 16 คน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2549 แล้วนำมาตรวจให้คะแนนบันทึกคะแนนไว้เพื่อเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง

ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (STAD) โดยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการปฐมนิเทศนักเรียนในวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2549 เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และเพื่อให้นักเรียน ได้ทราบถึงหลักการ แนวคิด วัตถุประสงค์ตลอดจนบทบาทหน้าที่ของคนในขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนให้ความสนใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี หลังจากนั้นให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม โดยลดความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อนในอัตราส่วน 1 : 2 : 1

2. ดำเนินการทดลองสอนทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ในระหว่างวันที่ 7 ธันวาคม 2549 ถึง วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2550 ตามตาราง 10 ดังนี้

ตาราง 10 แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	วัน เดือน ปี ที่สอน	เวลา	หมายเหตุ
แผนปฐมนิเทศ	วันพฤหัสบดีที่ 7 ธันวาคม 2549	13.00 – 14.00 น.	จัดตามเวลาของ
แผนฯที่ 1	วันจันทร์ที่ 18 ธันวาคม 2549	09.00 – 11.00 น.	ตารางการจัด
2	วันพฤหัสบดีที่ 21 ธันวาคม 2549	13.00 – 15.00 น.	กิจกรรมการเรียนรู้
3	วันจันทร์ที่ 25 ธันวาคม 2549	09.00 – 11.00 น.	วิชาภาษาอังกฤษที่
4	วันพฤหัสบดีที่ 28 ธันวาคม 2549	13.00 – 15.00 น.	ทางโรงเรียนกำหนด
5	วันจันทร์ที่ 4 มกราคม 2550	09.00 – 11.00 น.	
6	วันพฤหัสบดีที่ 8 มกราคม 2550	13.00 – 15.00 น.	
7	วันจันทร์ที่ 15 มกราคม 2550	09.00 – 11.00 น.	
8	วันพฤหัสบดีที่ 18 มกราคม 2550	13.00 – 15.00 น.	
9	วันจันทร์ที่ 22 มกราคม 2550	09.00 – 11.00 น.	
10	วันพฤหัสบดีที่ 25 มกราคม 2550	13.00 – 15.00 น.	
11	วันจันทร์ที่ 29 มกราคม 2550	09.00 – 11.00 น.	
12	วันพฤหัสบดีที่ 1 กุมภาพันธ์ 2550	13.00 – 15.00 น.	
	วันศุกร์ที่ 2 กุมภาพันธ์ 2550	15.00 – 16.00 น.	ทดสอบหลังเรียน

ระยะที่ 3 หลังการทดลอง

ในระยะที่ 3 หลังจากสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์นักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังจากการทดลอง
2. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ในการสอบครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสอบในวันศุกร์ที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 เวลา 15.00 – 16.00 น.
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน หลังจากนักเรียนได้ทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จสิ้นแล้ว

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ สรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

การวิจัยผลของการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดจตุรุม ตำบล โลกสะอาด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 16 คน จำแนกเป็นเพศชาย 9 คน และเพศหญิง 7 คน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบ STAD ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษและรูปแบบการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้รูปแบบ STAD เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 24 ชั่วโมง โดยเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผลการทดสอบก่อนเรียน โดยรวมนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 26.19 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 52.38) โดยมีนักเรียนที่มีคะแนนสูงสุดคือ 33 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 66) จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.5) นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุด 18 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 36) จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 6.25) ไม่มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
2. ผลการทดสอบหลังเรียน โดยรวมนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 41.50 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 83) โดยมีนักเรียนได้คะแนนสูงสุด คือ 45 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 90) จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.5) นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ 34 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 68) จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 6.25) มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 15 คน (คิดเป็นร้อยละ 93.75)

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยภาพรวมพบว่า คะแนนเฉลี่ย คะแนนสูงสุดและคะแนนต่ำสุดของการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน เมื่อพิจารณารายบุคคลพบว่า มีนักเรียนที่มีคะแนนทดสอบหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนทุกคน มีผลต่างของคะแนนสูงสุด 12 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 24) ผลต่างของคะแนนต่ำสุด 16 (คิดเป็นร้อยละ 32) โดยจากการทดสอบก่อนเรียน ไม่มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ส่วนหลังเรียนมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 15 คน (คนเป็นร้อยละ 93.75) ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 6.25) เมื่อนำมาเปรียบเทียบโดยใช้ t -test (t -test Dependent Samples) ผลปรากฏว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมีความรู้สึกปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$) โดยมีเจตคติที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันแรก เมื่อเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนอยากพูดภาษาอังกฤษกับครูและเพื่อน ๆ ได้ ($\bar{X} = 3.57$) ฉันทชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษและฉันอยากตอบคำถามของครูในขณะที่ทำกิจกรรม ($\bar{X} = 3.25$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยเจตคติที่น้อยที่สุดคือ ฉันไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 1.56$)

อภิปรายผล

จากการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD อภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นแสดงว่ารูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ซึ่งมีเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เนื่องจากรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นทีมและความสำเร็จของทีมนั้นได้มาจากสมาชิกทุกคนที่อยู่ในทีม สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยกันหาความรู้หรือศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนเพื่อให้ได้มาซึ่งผลสำเร็จของกลุ่ม โดยสมาชิกในกลุ่มจะกระตุ้นกันเอง ซึ่งจากอัตราในการจัดสัดส่วนของกลุ่ม คือ คนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คนและคนอ่อน 1 คน สมาชิกที่เก่งก็จะคอยดูแลเพื่อน ๆ ส่วนสมาชิกที่อยู่ปานกลางก็ต้องคอยดูแลสมาชิกที่อ่อนกว่า ส่วนคนที่อ่อนก็จะกระตุ้น

ตนเองเพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมของกลุ่ม ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนได้ช่วยเหลือกันหรือ กระตุ้นสมาชิกในกลุ่มให้ได้ความรู้ที่เรียนเท่า ๆ กับสมาชิกคนอื่น ๆ และผู้สอนได้สนับสนุนให้นักเรียนเกิดความต้องการเรียนรู้ในเนื้อหาโดยการให้รางวัล สิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้

1.2 จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนสอนมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา ซึ่งในการปฏิสัมพันธ์เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวนักเรียนกับสมาชิกในกลุ่ม ระหว่างกลุ่มกับกลุ่ม ระหว่างครูกับกลุ่ม การปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปอย่างเป็นกันเอง ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย มีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น บรรยากาศในการเรียนรู้เป็นกันเอง นักเรียนกล้าแสดงออกรวมทั้งให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับวงเดือน ปอศิริ (2546 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้สรุปผลการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ว่านักเรียนมีความตระหนักในคุณค่าของตนเอง มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ตลอดจนมีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น ส่วน วรณี อุ่นบุญ (2540 : บทคัดย่อ) สรุปผลการวิจัยโดยรูปแบบการร่วมมือกันเรียนรู้ว่า ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออก มีระเบียบ ความรับผิดชอบและทักษะทางสังคมสูง

1.3 จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการสอนแบบร่วมมือเป็นกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ จากความสำคัญดังกล่าวทั้งกระบวนการกลุ่มและการปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทำให้นักเรียนตระหนักในคุณค่าตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับภาวสุทธิ ยศธร (2543 : บทคัดย่อ) เกศินี วัชรเสถียร (2542 : บทคัดย่อ) และวงเดือน ปอศิริ (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนมีส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น โดยผู้สอนแค่วางแผนทางในการจัดกิจกรรม ส่วนตัวผู้เรียนเป็นผู้ขับเคลื่อนหรือดำเนินกิจกรรมดังกล่าวให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญเท่า ๆ กันทุกคนต้องช่วยกันและทุกคนก็จะได้รับรางวัลหรือคะแนนเท่ากันซึ่งเป็นผลให้นักเรียนให้ความสำคัญต่อตนเองและสมาชิกในกลุ่มในการที่ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จ

2. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาอังกฤษ หลังจากที่ผู้วิจัยได้ใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD พบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนมีความสนใจและต้องการจะเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น จะเห็นได้จากความคิดเห็นที่นักเรียนอยากพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ต้องการเรียนภาษาอังกฤษและไม่รู้สึกลัวที่จะใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้สาเหตุเนื่องมาจาก การใช้รูปแบบการร่วมมือกันเรียนรู้เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือกันเองใน

การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายในกลุ่มเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์กับกลุ่ม และยังทำให้สมาชิกในกลุ่มได้ปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ช่วยเหลือและเกิดความผูกพันกับความเป็นสมาชิกภายในกลุ่มที่มีความสำคัญเท่า ๆ กัน เพราะในกลุ่มนั้น คนเก่งหรือคนอ่อนมีความสำคัญเท่า ๆ กันหากคนใดคนหนึ่งไม่สามารถผ่านแบบฝึกก็จะทำให้ทั้งกลุ่มเสียโอกาสต่าง ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อารินส์ (Arends, 1988 : abstract) สรุปจากผลการวิจัยว่า รูปแบบการสอนแบบร่วมมือทำให้นักเรียนมีการปฏิสัมพันธ์กันสูง เนื่องด้วยจากการตั้งจุดมุ่งหมาย จะช่วยให้เกิดความร่วมมือกันสามารถทำให้เด็กช่วยเหลือกันและสร้างปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันได้และนอกจากนั้นบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนยังเป็นบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ไม่เครียด เพราะนักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง พุดคุยกับสมาชิกกลุ่มซึ่งอยู่ในวัยเดียวกัน ได้อย่างเปิดเผย มีการแนะนำ ตักเตือนและชมเชยสมาชิกในกลุ่มอย่างเป็นกันเอง ทำให้บรรยากาศการจัดการเรียนการสอนเป็นบรรยากาศที่ให้ความเป็นกันเองและให้ความสำคัญกับทุก ๆ คนอย่างเท่าเทียม เหล่านี้ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและสนใจที่จะเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. กระบวนการกลุ่มเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับกิจกรรมในรูปแบบดังกล่าว ดังนั้นการเน้นทักษะกลุ่มจะช่วยให้เด็กเรียนพบความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการร่วมมือกันเรียนรู้ โดยในช่วงแรกผู้สอนควรจะเน้นให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของกลุ่มและการไว้วางใจกันภายในกลุ่ม สอดแทรกกิจกรรมที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มคุ้นเคยกัน ซึ่งอาจจะเป็นเกมหรือกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ควรเน้นเนื้อหามากนัก
2. ในการจัดกิจกรรมรูปแบบการร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD ผู้สอนควรใช้เนื้อหาที่ไม่ยากมากนัก โครงสร้างไม่ซับซ้อนและควรมีการจัดเรียงลำดับเนื้อหาในการใช้แผนการเรียนรู้ โดยเนื้อหาควรเป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจ ทันต่อเหตุการณ์หรือเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นเป็นประจำ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
3. ในการจัดกิจกรรมรูปแบบการร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD ควรส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในห้องเรียน (English Expression Classroom) จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามสภาพจริงได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการร่วมมือกันเรียนรู้ไปใช้กับการวิจัยในวิชาหรือกลุ่มสาระอื่น ๆ เช่น สุขศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ หรือนำไปใช้กับทักษะอื่น ๆ เช่น การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อ ภาษาอังกฤษฟัง-พูด เป็นต้น
2. ควรนำรูปแบบการร่วมมือกันเรียนรู้ ไปประยุกต์ใช้กับนวัตกรรมอื่น ๆ เช่น การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคผังความสัมพันธ์ความหมาย หรือการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษโดยใช้การ์ตูน เป็นต้น
3. จากรูปแบบการร่วมมือกันเรียนรู้จะเห็นได้ว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยในครั้งต่อไปควรจะต้องเปลี่ยนตัวแปรตามเป็นทักษะทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ได้ ที่ส่วนแล้วนักเรียนจะมีความรับผิดชอบและให้ความสำคัญกับกลุ่มสูง
4. ควรมีการนำรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. ผู้วิจัยควรคำนึงถึงรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมระหว่างเนื้อหาและระดับของนักเรียน ซึ่งนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เนื้อหาไม่ซับซ้อนมากนัก จะทำให้นักเรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่ายและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

- ฉัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ. (2545). ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้.
กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
โอเคอินเตอร์.
- ทิตินา แคมมณี และคณะ. (2545). กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางพัฒนาและ
ปัญหาข้อใจ. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการจำกัด.
- ทิตินา แคมมณี. (2546). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2549). การแปลผลเมื่อใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า.
(ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.watpol.com>
- ประภา เพ็ญสุวรรณ. (2526). ทศนคติ : การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : โอเคอินเตอร์.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.
บุรีรัมย์ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดีจำกัด.
- ปลาสน์ กงคาล. (2534). การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. ศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรเพ็ญ หุ่มสะอาด. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนเจตคติ
ต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่าน
ด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย. ปรินญาภิพนธ์ กศ.ม.
(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญศรี ศรีนุสร. (2543). ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่เน้นนวัตกรรม
พื้นบ้านเพื่อการสอนในวิชาภาษาไทย เรื่อง พื้นบ้าน พื้นเมือง สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

- ภาวศุทธิ ชศธร. (2543). การพัฒนารูปแบบการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ด้วยบทเรียนเล่มเล็ก เรื่อง พระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การประถมศึกษา. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ระวีวรรณ ศรีรัมย์ครั้น. (2544). การสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รุจิร ภูสาระ. (2545). การพัฒนาหลักสูตรตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทบุ๊คพลอยท์จำกัด.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทวีกิจ.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- วราภรณ์ บรรดิ. (2543). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมในการทำงานกลุ่มในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การประถมศึกษา. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วรุณี ชุ่มบุญ. (2540). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วงเดือน ปอศิริ. (2546). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ศุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ. (2545). การจัดการเรียนรู้ : เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุลัดดา ลอยฟ้า. (2537). รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. เอกสารประกอบการสอน.
 ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สมปอง พรหมพิน. (2543). การพัฒนาความสามารถทางการเรียนการแก้โจทย์ปัญหา
 คณิตศาสตร์ โดยเน้นประสบการณ์ภาษา และการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการประถมศึกษา. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
 ถ่ายเอกสาร.
- อรพิน พจนานนท์. (2537). การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา. ขอนแก่น :
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุทุมพร จามรมาน. (2530). แบบสอบถาม : การสร้างและการใช้. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อัญญา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบ และการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. ครั้งที่ 2
 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญญา สุขกระโทก. (2543). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน. วิทยานิพนธ์
 ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. ขอนแก่น :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Arinds, Richard. I., (1988). *Learning to Teach*. New York : Random House.
- Aronson, E. (1978). *The Jigsaw Classroom*. Beverly Hills, CA : Sage.
- Augustine, D. Gruber, K. & Hanson, L. (1989). Cooperation works. *Educational
 Leadership*, 45, p. 4 – 7
- Bejarono, Jeal. (1987). A Cooperative Small-Group methodology in the classroom.
 The model language. September. 486 – 501.
- David and Roger, John. (2001). "Cooperative Learning". (Online) 15 October 2001.
[www.http://iteslj.org/](http://iteslj.org/)
- Marry, Finocchiaro. & Sako, Sydey. (1983) *Foreign Language Testing : A Practical
 Approach*. New York : Regents Publishing Company, Inc.

- Howard Community College's Teaching Resources. **"Ideas on Cooperative Learning and the using of Small Groups"**. (Online) 15 October 2001. [www.http://iteslj.org/](http://iteslj.org/)
- Johnson, D.W., & Johnson, R.T., (1989). **Cooperative and Competition : Theory and Research**. Edina, MN : Interaction Book Company.
- _____. (1991). **Learning Together and Alone** (3rd Ed.) Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.
- _____. (1989). **Cooperative and Competition : Theory and Research**. Edina, MN : Interaction Book Company.
- Joyce, B. and Weil, M. (1986). **Models of teaching**. London : Prentice Hall International.
- Kagan, S. (1994). **Cooperative Learning**. San Juan Capistrano, CA : Kagan Cooperative Learning (27134 Paseo Espada, Suite 302 San Juan Capistrano, CA 92675 USA).
- Krashen, Stephen D. (1987) "Theoretical Research and Second Language Acquisition Theory" **Methodology in TESOL : A book of Reading**. Sydney : Newbury House Publishers.
- Likert, R. 1932 "A Technique for the Measurement of Attitudes" **Archives of Psychology**, No.140
- Meekins Amy Steshens. (1987). **Teaching on the Academic Progress and Social Acceptance of Academically Handicapped Elementary Mainstreamed Students**. DAI. 49/03 A.P. 421
- Rod, Ellis. (1987). **Second Language Acquisition in Context**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Slavin, R.E., (1978). **Cooperative Learning Review Education Research**. 50 (2) : 315-342
- _____. (1987). Cooperative learning : where behavioral and humanistic approaches to classroom motivation meet. **The Elementary School Journal** 88 : 29-37
- _____. (1990). **Cooperative learning : theory, research, and practice**. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

- กาญจนา วัฒนา. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. นครปฐม : ม.ป.ท.
- เกศินี วัชรเสถียร. (2542). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2543). วารสารทางวิชาการ. ฉบับที่ 9 กรุงเทพฯ : ศรุสภา.
- _____. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : ศรุสภา.
- _____. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : ศรุสภา.
- _____. (2546). การจัดการเรียนรู้อยู่กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2544. ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ขวัญตา อาจมนตรี. (2544). การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ โดยหนังสือการ์ตูนและการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิศา ไคศุลา. (2543). การพัฒนาการสอนคณิตศาสตร์ โดยเน้นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เรื่อง เศษส่วน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฐิติรัตน์ ศิลาจันทร์. (2543). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา และการร่วมมือกันเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

บรรณานุกรม

- กาญจนา วัฒายุ. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. นครปฐม : ม.ป.ท.
- เกศินี วัชรเสถียร. (2542). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2543). วารสารทางวิชาการ. ฉบับที่ 9 กรุงเทพฯ : กุรุสภา.
- _____. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : กุรุสภา.
- _____. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : กุรุสภา.
- _____. (2546). การจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพต่างประเทศ พุทธศักราช 2544. ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ขวัญตา อาจมนตรี. (2544). การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ โดยหนังสือการ์ตูนและการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิสสา ไศตุลา. (2543). การพัฒนาการสอนคณิตศาสตร์ โดยเน้นการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เรื่อง เศษส่วน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิตร์รัตน์ ศิลจันทร์. (2543). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา และการร่วมมือกันเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ ๖๓๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๔๕

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายชัชวาลย์ คัมภีร์วัฒน์

ด้วยนางเรืองไร พรหมบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.อนันต์ชัย พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สงวน สาทวงษ์)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๓๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายธัญวิษณุ ไครรัตน์

ด้วยนางเรืองโร พรหมบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.อนันต์ชัย พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สงวน สทวงษ์)

กณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/๖๓๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายมงคลชัย สารรัมย์

ด้วยนางเรืองโร พรหมบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.อนันต์ชัย พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สงวน สหวงษ์)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/๑๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายบุญเสริม รักพริ้ว

ด้วยนางเรืองไร พรหมบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน(ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่๕ โดยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.อนันต์ชัย พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้า ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางเรืองไร พรหมบุตร ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว สำหรับกำหนดการทำงานเจ้าตัวจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สงวน สหวงษ์)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ ๖๑๓๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายประยุทธ์ สนสกุล

ด้วยนางเรืองไร พรหมบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน(ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่๕ โดยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.อนันต์ชัย พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้า ในกรณีนี้นักศึกษามีความประสงค์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางเรืองไร พรหมบุตร ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว สำหรับกำหนดการทำงานเจ้าตัวจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สงวน สหวงษ์)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คို့ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/๒๖๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน นายณัฐรัชต์ เอี่ยมสร้อย

ด้วยนางเรืองไร พรหมบุตร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน(ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยรูปแบบ การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรครุศาสตร มหาบัณฑิต โดยมี ศศ.ดร.อนันต์ชัย พงศ์สุวรรณ เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้า ในการนี้นักศึกษา มีความประสงค์ ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพ ของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้นางเรืองไร พรหมบุตร ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

กณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ค

**แผนจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้**

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แผนการปฐมนิเทศ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ : การเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน โดยคำนึงถึงหลักสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม
2. ความหมายของแต่ละบุคคลในกลุ่ม
3. โอกาสในการช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จเท่าเทียมกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกเป้าหมายของรางวัลหรือกลุ่มได้
2. นักเรียนสามารถบอกขั้นตอนการทำกิจกรรมในการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ได้

สาระการเรียนรู้

การเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นการสอนที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านสติปัญญา และด้านสังคม ทั้งนี้ เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ย่อมมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างตนเองกับผู้อื่น การใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จึงสามารถพัฒนาผู้เรียนทางด้านสติปัญญา ให้เกิดการเรียนรู้บรรลุถึงขีดความสามารถสูงสุด โดยมีเพื่อนในวัยเดียวกัน กลุ่มเดียวกัน เป็นผู้คอยแนะนำหรือช่วยเหลือ และเนื่องจากว่าผู้เรียนอยู่ในวัยเดียวกันย่อมจะมีการใช้ภาษาสื่อสารที่เข้าใจง่ายกว่าครูผู้สอน ต้องคำนึงถึงหลักการอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องตั้งรางวัลไว้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น และพยายามปรับพฤติกรรมของตนเองเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม รางวัลที่กำหนดให้อาจเป็นสิ่งของ ประกาศนียบัตร คำชมเชย ฯลฯ อย่างไรก็ตามผู้สอนควรชี้ให้เห็นว่า กลุ่มไม่ควรแข่งขันกันเพื่อจุดประสงค์ที่จะต้องการรางวัลเพียงอย่างเดียว

2. ความหมายของแต่ละบุคคล

ความหมายของแต่ละบุคคลในกลุ่มมีผลต่อรางวัล เพื่อเป้าหมายของกลุ่มผู้สอนต้องพยายามให้ผู้เรียนทราบว่า ถึงแม้จะเรียนเป็นกลุ่มแต่ในการวัดความก้าวหน้าของกลุ่มนั้นจะวัดจากความ

ก้าวหน้าของแต่ละบุคคล ในกลุ่มแล้วหาค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จหรือความก้าวหน้าของกลุ่มจะขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

3. โอกาสในการช่วยเหลือให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนผู้เรียนต้องตระหนักว่าพวกเขาได้สร้างกลุ่มของเขาขึ้นมาด้วยกัน ไม่ใช่เฉพาะผู้ใดคนหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น ผู้เรียนต้องปรับปรุงพฤติกรรมที่เขามีมาแต่เดิมให้ดีขึ้น เพื่อส่งผลให้กลุ่มประสบผลสำเร็จมากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลต่อตัวเองนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ จะสามารถทำได้ดีเท่า ๆ กัน และช่วยกันสร้างคุณค่าให้กับกลุ่มคนได้

สรุปได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนรวมกลุ่มกันทำงาน สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือกันนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้เกิดผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เป้าหมายและลักษณะของผลผลิตของผลการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ความสำคัญต่อพัฒนาการทางด้านทัศนคติ และค่านิยมในตัวนักเรียนที่จำเป็นทั้งในและนอกห้องเรียน การจำลองรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์ในห้องเรียน การเสนอแนะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่หลากหลายระหว่างสมาชิกในกลุ่ม การพัฒนาพฤติกรรม การแก้ปัญหา การวิเคราะห์ และการคิดอย่างมีเหตุผล รวมทั้งการพัฒนาลักษณะของผู้เรียนให้รู้จักตนเอง ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะมีผลต่อผู้เรียนโดยสรุป 3 ประเภท ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน
2. ทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะการทำงานร่วมกัน
3. การรู้จักตนเองและตระหนักในคุณค่าของตนเอง

กิจกรรมการเรียนรู้

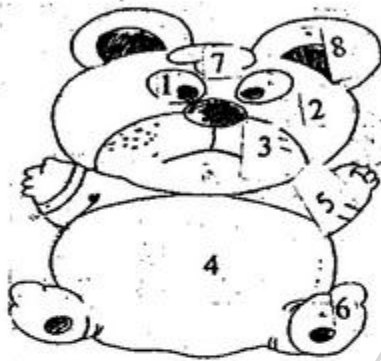
ขั้นนำ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ครูให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาช่วยครูทำงาน 9 คน โดยครูแจกภาพหมิน้อย ให้นักเรียนระบายสีตามที่กำหนดให้ ดังนี้

- แผ่นที่ 1 ให้ช่วยกันระบายสี จำนวน 4 คน
- แผ่นที่ 2 ให้ช่วยกันระบายสี จำนวน 2 คน
- แผ่นที่ 3 ให้ระบายสี จำนวน 1 คน

ส่วนนักเรียนอาสาสมัครอีก 2 คน ให้เป็นคนจับเวลา 5 นาที ส่วนนักเรียน
ที่เหลือเป็นคนดู

ตัวอย่างของภาพหมิน้อยที่ให้นักเรียนระบายสี

- หมายเลข 1 ให้ระบายสีแดง
หมายเลข 2 ให้ระบายสีน้ำตาล
หมายเลข 3 ให้ระบายสีฟ้า
หมายเลข 4 ให้ระบายสีชมพู
หมายเลข 5 ให้ระบายสีเหลือง
หมายเลข 6 ให้ระบายสีเขียว
หมายเลข 7 ให้ระบายสีส้ม
หมายเลข 8 ให้ระบายสีม่วง

เมื่อนักเรียนอาสาสมัครระบายสีเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำส่งให้คณะกรรมการตรวจแล้วให้
ตัวแทนคณะกรรมการรายงานหน้าชั้นว่า แผ่นใดใช้ระบายสีกี่คน ทำเสร็จในเวลากี่นาที

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

- แผ่นใดใช้เวลาน้อยที่สุด เพราะเหตุใด
- ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การช่วยกันทำงาน จะเกิดผลอย่างไร
- งานใดที่ช่วยกัน แต่ไม่ช่วยกันทำ เก่งกันทำ หรือปล่อยให้คนใดคนหนึ่งทำคน

เดียวจะเกิดผลอย่างไร

- การอยู่ร่วมกัน และการทำงานร่วมกันเราต้องปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเป็น

ประโยชน์และเป็นผลดีต่อหมู่คณะ

4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่า “มนุษย์ต้องอยู่ร่วมกัน ต้องพึ่งพาอาศัยกัน เห็นอก
เห็นใจซึ่งกันและกัน ยอมรับในความสามารถของผู้อื่น และมีความสามัคคีกัน กระทำในสิ่งที่เป็น
ประโยชน์และเกิดผลดีต่อหมู่คณะ ย่อมช่วยให้การอยู่ร่วมกันมีความสุข”

ขั้นสอน

1. ครูชี้แจงถึงข้อตกลงเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ว่า เป็นการเรียนที่ร่วมกัน
ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเป็นหลัก ในแต่ละชั้นคอนมีดังนี้

1.1 ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อนักเรียนทั้งชั้น ในขั้นนี้นักเรียนจะเรียนร่วมกันทั้งชั้นตาม เนื้อหาที่ครูกำหนดไว้ในแต่ละแผน นักเรียนต้องให้ความสนใจต่อกิจกรรมและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางภาษาที่ครูเตรียมไว้ทั้ง 3 ชั้นย่อย ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป นอกจากนี้ควรมี การซักถามเมื่อเกิดความสงสัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนอันจะส่งผลต่อการทำแบบ ทดสอบย่อย ซึ่งเป็นตัวกำหนดคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มต่อไป

1.2 ขั้นศึกษากลุ่มย่อย ขั้นนี้ นักเรียนต้องแยกเรียนเป็นกลุ่มตามที่ครูได้จัดไว้ซึ่ง ประกอบด้วยสมาชิก 4 คน จำนวน 4 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และ อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 ในการทำกิจกรรมแต่ละกลุ่มจะได้รับของกิจกรรม กลุ่มละ 1 ของ ซึ่งใน ของก็จะมี บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม และบัตรเฉลย ซึ่งนักเรียนต้องให้ความร่วมมือกันฝึก ใช้รูปแบบของภาษาที่กำหนดในบัตรที่มอบหมายในแต่ละแผน ดังนั้น นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้อง ปฏิบัติด้วยความตั้งใจ เพื่อให้กลุ่มของตนประสบผลสำเร็จให้ได้ โดยสมาชิกแต่ละกลุ่มต้องช่วยเหลือ กัน พุดคุยกัน เรียนรู้จากเพื่อน โดยเพื่อนที่เก่งกว่าจะต้องช่วยสอนหรืออธิบายให้เพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจ เนื้อหาที่เรียน ขอมรับนักเรียนที่เรียนอ่อน มีความสามัคคีกัน รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อ ความสำเร็จของกลุ่มให้ได้

1.3 ขั้นทดสอบย่อย หลังสิ้นสุดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการเรียนรู้จะมีการทดสอบย่อย ทุกครั้ง แต่สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะไม่มี การช่วยเหลือกันเหมือนกับขั้นศึกษากลุ่มย่อยทุกคนต้องทำ คะแนนให้ได้มากที่สุด เพื่อจะเอาคะแนนในขั้นนี้ไปรวมกับสมาชิกภายในกลุ่มแล้วนำไปเป็นคะแนน ฐานของกลุ่มต่อไป

2. ครูแจ้งคะแนนของนักเรียนในกลุ่ม ให้นักเรียนทราบว่า ได้มาจากผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ในการสอบปลายภาเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ที่ผ่านมา ดังตาราง ดังนี้

ตาราง 11 แบ่งกลุ่มนักเรียนตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ ตามคะแนนฐาน

ระดับผู้เรียน	ชื่อ - สกุล	คะแนนสอบปลายภาค	กลุ่มที่ตั้งกัก
เก่ง	ค.ญ.เบญจมาศ รัตนวงศ์	84	A
	ค.ญ.ธัญญารัตน์ รักพริ้ว	83	B
	ค.ญ.พรอนงค์ ดวงคำ	80	C
	ค.ญ.นิศารัตน์ บุตรกันหา	77	D
ปานกลาง	ค.ช.อภิสิทธิ์ มะลิวัลย์	71	D
	ค.ญ.อมรรัตน์ มุ่งดี	69	C
	ค.ญ.นิภาพร ชาติมนตรี	61	B
	ค.ญ.พลอย รักพริ้ว	60	A
	ค.ช.จิระวัฒน์ แสนฤทธิ์	59	A
	ค.ช.สุรวุฒิ พระครุรัมย์	58	B
	ค.ช.सानติ เพ็งกาล	58	C
	ค.ช.ปรีชา วงโคกสูง	54	D
อ่อน	ค.ช.สุรชัย หาสูง	50	D
	ค.ช.ประพันธ์ สิงห์แก้ว	47	C
	ค.ช.พงศ์คณัย ไชยสุนทร	43	B
	ค.ช.ศรายุทธ ศรีจันทร์	41	A

3. ครูชี้แจงคะแนนที่นักเรียนได้จากการทดสอบย่อย จะนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนฐานของนักเรียน เพื่อคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน โดยคิดจากผลต่างระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบย่อยกับคะแนนฐานของแต่ละคนตามเกณฑ์ตามตาราง 1 (ในหน้า 28)

นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสที่จะได้คะแนนสูงสุด เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จได้เท่าเทียมกัน ทั้งนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ตามผลต่างของนักเรียนแต่ละคนห่างจากคะแนนฐานของตนเอง มากน้อยเพียงใด

4. ครูชี้แจงคะแนนของกลุ่มคิดคำนวณจากการหาค่าเฉลี่ยของความก้าวหน้าของสมาชิกในแต่ละกลุ่มที่จะได้รับรางวัล มีเกณฑ์จำแนกตามตาราง 12 ดังนี้

ตาราง 12 การคิดคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่ม

คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม	ระดับ
15 – 19	เก่ง (Good Team)
20 – 24	เก่งมาก (Great Team)
25 ขึ้นไป	ยอดเยี่ยม (Super Team)

5. ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการเลือกรางวัล หรือเป้าหมายของกลุ่มว่า ส่วนใหญ่ต้องการอะไรบ้าง (อาจเป็นสิ่งของ หรือเกียรติยศ) เช่น

5.1 ถ้านักเรียนคนใด สามารถทำกิจกรรมได้ดีกว่าคนอื่น จะได้รูปหล่อหัวใจ 1 ดวง สามารถแลกเหรียญบาทได้ 1 เหรียญ

5.2 ถ้านักเรียนกลุ่มใด สามารถทำกิจกรรมได้ดีกว่ากลุ่มอื่น จะได้รูปหล่อหัวใจ 4 ดวง สามารถแลกเหรียญบาท ได้ 4 เหรียญ

5.3 ถ้าคนใดทำคะแนนแบบทดสอบย่อยได้สูงสุด จะได้รับรางวัลเป็นลูกอม 4 ก้อน

5.4 ถ้ากลุ่มใดสามารถทำคะแนนของกลุ่มได้ระดับเก่ง สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะได้รับไม้บรรทัดคนละ 1 อัน

5.5 ถ้ากลุ่มใดสามารถทำคะแนนของกลุ่มได้ระดับเก่งมาก สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะได้รับดินสอคนละ 1 แท่ง

5.6 ถ้ากลุ่มใดสามารถทำคะแนนของกลุ่มได้ระดับยอดเยี่ยม สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะได้รับปากกาคนละ 1 ค้าน

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป้าหมายของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เช่น
 - 1.1 รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม
 - 1.2 ความหมายของแต่ละบุคคลในกลุ่ม
 - 1.3 โอกาสในการช่วยเหลือให้กลุ่มประสบผลสำเร็จเท่าเทียมกัน
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมในการเรียนแบบร่วมมือกัน

เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษว่า ควรปฏิบัติตนอย่างไร เช่น

- 2.1 มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง
- 2.2 นักเรียนที่เก่ง สามารถอธิบายให้เพื่อนที่อ่อนเข้าใจได้
- 2.3 สมาชิกยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
- 2.4 เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้วให้ตรวจสอบงานร่วมกัน โดยปรึกษาหารือกันเบา ๆ

ไม่รบกวนกลุ่มอื่น

- 2.5 ถ้ามีปัญหาให้ปรึกษากันภายในกลุ่มก่อน จึงปรึกษาครู

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. นักเรียนแยกกลุ่มตามรายชื่อที่แบ่งไว้ในข้อ 2 ในขั้นสอน จำนวน 4 กลุ่ม
2. แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม ตั้งชื่อกลุ่ม และปฏิบัติตามกิจกรรม
3. ครูให้แง่คิดในการเลือกหัวหน้ากลุ่ม การตั้งชื่อกลุ่ม และการเลือกรางวัล หรือเป้าหมาย

ในความสำเร็จของกลุ่ม

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรงาน
2. สี
3. ใบตารางตรวจคะแนนความก้าวหน้า
4. ใบตารางแบ่งคะแนนเข้ากลุ่ม
5. ใบตารางเกณฑ์กำหนดกลุ่มที่ได้รับรางวัล

การวัดและประเมินผล

การสังเกต

- การตอบคำถาม

- ความสนใจในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการสอน

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ /แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

()

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการ โรงเรียน

()

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Education and Future Career

เรื่อง อาชีพต่าง ๆ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การฝึกเขียน การเรียนรู้ และการบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้ถูกต้อง เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษและนำไปใช้ในรูปของประโยคได้ถูกต้องและรวดเร็ว (สอดคล้องกับ มฐ. ค.1.1.2 ค. 1.1.3 ค 1.1.4 ค.1.2.1 ค 1.3.3 ค. 2.2.3 ค. 3.1.1 ค. 4.2.2)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ปลายทาง : สามารถสนทนา ถามตอบเกี่ยวกับอาชีพได้อย่างถูกต้องและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. จุดประสงค์นำทาง :
 - 2.1 สามารถอ่าน เขียน และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพในบทเรียนได้
 - 2.2 สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคได้ถูกต้อง
 - 2.3 ถามคำถาม และตอบคำถามได้ถูกต้อง
 - 2.4 ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ

สาระการเรียนรู้

1. เนื้อหา Jobs

2. Vocabulary

ทบทวน : farmer, student, teacher.....

ใหม่ : carpenter, barber, fruit seller, tailor, fireman, gardener, baker, singer, bus driver, fisherman

3. คำถาม : What is he / she ? (ตามเพศ)

He / She is a

What are you? / I am a/an

What do you do? / I am a/an

4. ประโยค

A : Is he a carpenter?

B : Yes, he is / No, he isn't.

5. โครงสร้าง

present simple

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น

Warm up

1. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง ประกอบท่าทาง The muffin man
2. ครูและนักเรียนสนทนาพูดคุยเกี่ยวกับอาชีพว่ามีอาชีพอะไรบ้างที่นักเรียนรู้จัก และ ทบทวนเกี่ยวกับอาชีพที่เรียนมาแล้ว

Presentation

3. ครูชูปฏิภาพให้นักเรียนดูทีละภาพแล้วสนทนาซักถามว่านักเรียนเคยเห็นและบอกได้ ไหมว่า บุคคลในภาพทำอะไร แล้วครูออกเสียงให้นักเรียนให้นักเรียนฟังและนักเรียนออกเสียงตาม ทีละภาพ โดยใช้คำถาม

T : What is he ?

S : He is aซึ่งนักเรียนอาจจะตอบเป็นภาษาไทยก่อนก็ได้ แล้วจึง

ออกเสียงตามครู

ภาพช่างไม้	ออกเสียง	carpenter, carpenter
ภาพคนขายผลไม้	ออกเสียง	fruit seller, fruit seller
ภาพช่างตัดเสื้อผู้ชาย	ออกเสียง	tailor, tailor
ภาพพนักงานดับเพลิง	ออกเสียง	fireman, fireman
ภาพชาวสวน	ออกเสียง	gardener, gardener

ถามไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคำ

4. ดิษฐ์บัตรภาพคู่กับบัตรคำศัพท์ไว้บนกระเป๋าค้น แล้วออกเสียงทีละคู่จนครบทุกคู่ คำใดที่มีปัญหาให้นักเรียนฝึกออกเสียงซ้ำจนออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน

5. ครูชูปฏิภาพในข้อ 3 ทีละภาพ ให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันตามบัตรภาพที่ครูชู

ให้ดู หลังจากนั้นครูก็ชูบัตรคำแล้วให้นักเรียนสะกดคำศัพท์ตามบัตรคำ จนครบ 10 บัตร (carpenter, barber, fruit seller, tailor, fireman, etc..) โดยใช้คำถาม

T : Spell "carpenter" Please.

S : "C-a-r-p-e-n-t-e-r" carpenter.

T : very good.

6. ทบทวนคำสรรพนาม He, She และบอกให้นักเรียนสังเกตเพศของบุคคลในภาพ และใช้ให้ถูกต้อง

7. ครูชูบัตรภาพทีละภาพ จนครบทั้ง 5 ภาพ แล้วใช้คำถามให้นักเรียนตอบพร้อมกัน ดังนี้

ครู : What is he ? หรือ What work does he do ?

(ภาพช่างไม้)

นักเรียน : He is a carpenter.

8. แบ่งนักเรียน เป็น 2 กลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งเป็นฝ่ายถาม และกลุ่มหนึ่งเป็นฝ่ายตอบ โดยครูเป็นคนชูบัตรภาพให้ดู

9. นักเรียนจับคู่กันผลัดเปลี่ยนถาม - ตอบ

Warp up

10. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำศัพท์ที่เรียนทั้ง 10 คำ ให้นักเรียนอ่าน และสะกดทีละคำจนคล่อง แล้วเขียนคำศัพท์ลงสมุด พร้อมทั้งบอกความหมาย

11. นักเรียนวาดภาพอาชีพที่นักเรียนอยากจะเป็น พร้อมทั้งเขียนคำศัพท์ได้ภาพ

12. ครูนำแถบประโยคคำถามพร้อมบัตรภาพจากข้อ 3 ถามนักเรียนอีกครั้ง แล้วใช้คำถามให้นักเรียนช่วยกันสรุป ดังนี้

บัตรภาพที่ 1 ทำไมจึงใช้ He (ถ้าตอบ เพราะเป็นภาพผู้ชาย)

บัตรภาพที่ 2 ทำไมจึงใช้ She (ถ้าตอบ เพราะเป็นภาพผู้หญิง)

etc....

13. ครุภัณฑ์ก่อสร้างประโยค

What + verb to be + subject			
what	am	I	?
	are	You, they, we	
	is	He, she it	
Subject + verb to be + n.			
I	am	a	nurse
You, they, we	are		teacher(s)
He, she it	is	a	soldier
		an	actor

นักเรียนฝึกเขียนประโยคคำถามและคำตอบตาม โครงสร้างที่กำหนดให้

ชั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่งแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1
2. แจกของกิจกรรมกลุ่มละ 1 ชุด
3. สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาจะช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ได้เข้าใจเนื้อหา โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุน การทำงานกลุ่ม และการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนที่เก่ง เข้าใจเนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นทดสอบย่อย

นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ต้องช่วยเหลือกัน

ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่มย่อย (ภาคผนวก ง)

ขั้นหาคะแนนกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (ภาคผนวก ง)

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์	6. บัตรเนื้อหา
2. บัตรภาพ	7. บัตรเฉลย
3. กระเป๋าหนังสือ	8. แบบทดสอบ
4. แถบประโยค	9. แบบบันทึกการถาม - ตอบ
5. บัตรกิจกรรม	10. แผนภูมิเพลง The muffin man

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัดและประเมินผล
 - 1.1 การสังเกต
 - การตอบคำถาม
 - ความสนใจในขณะปฏิบัติกิจกรรม
 - 1.2 ตรวจผลงานกลุ่ม
 - 1.3 ตรวจสมุด
 - 1.4 ตรวจแบบทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล
 - 2.1 แบบทดสอบ
 - 2.2 แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม / การทำงานกลุ่ม
 - 2.3 แบบบันทึกการตรวจผลงาน
3. เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์คะแนนที่ได้จากการสอบ ร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ (ผู้สอน)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการ โรงเรียน
()
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เพลง The Muffin man

Oh! Do you know the muffin man?

The muffin man, the muffin man.

Oh! Do you know the muffin man?

Who lives across the way.

Oh! Yes, I know the muffin man

The muffin man, the muffin man.

Oh! Yes, I know the muffin man.

Who lives across the way.

บัตรคำสั่ง

เรื่อง อาชีพ (jobs / Occupation)

.....
ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เที้ยว

ไปรอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือสงสัยให้ย้อนมาอ่านบัตรคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหาเรื่อง อาชีพ เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่มย่อย แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจในเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่มีความเข้าใจ ให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบัตรเนื้อหาในบทเรียนเพื่อทบทวนความรู้

	คำศัพท์	
carpenter	แปลว่า	ช่างไม้
barber	แปลว่า	ช่างตัดผมสุภาพบุรุษ
fruit seller	แปลว่า	คนขายผลไม้
tailor	แปลว่า	ช่างตัดเสื้อผ้าชาย
fireman	แปลว่า	พนักงานดับเพลิง
gardener	แปลว่า	ชาวสวน
baker	แปลว่า	คนทำขนมปัง
singer	แปลว่า	นักร้อง
bus driver	แปลว่า	คนขับรถประจำทาง
fisherman	แปลว่า	ชาวประมง

ประโยคคำถามและคำตอบเกี่ยวกับอาชีพ

คำถามเกี่ยวกับอาชีพในบัตรภาพ เช่น

ถาม : What is he ? หรือ What work does he do ?

ตอบ : He is a carpenter.

ถาม : What is she? / What work does she do ?

ตอบ : She is a fruit seller.

ถาม : What is he? / What work does he do ?

ตอบ : He is a tailor.

ถาม : What is he ? / What work does he do ?

ตอบ : He is a fireman.

ถาม : What is he ? What work does he do ?

ตอบ : He is a bus driver.

Etc.....

บัตรกิจกรรมที่ 1

เกม “What is he / she ?” หรือ “What work does he / she do ?”

.....

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมดังนี้

วิธีเล่น

1. หัวหน้ากลุ่มนำบัตรภาพต่าง ๆ จากของกิจกรรมชิ้นมาบนโต๊ะของกลุ่ม
2. ให้ตัวแทนกลุ่มภายในกลุ่มแต่ละคนผลัดกันถามคำถามเกี่ยวกับอาชีพของคนในภาพโดยใช้คำถาม

“What is he / she ?” หรือ “What work does he / she do ?”

แล้วให้สมาชิกที่เหลือช่วยกันตอบ โดยให้ตอบทีละคนตามลำดับ ตอบโดยใช้

ประโยคดังนี้

He is / She is a/an

3. ใครตอบได้มากที่สุดจะได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ
4. ตัวแทนที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่ม ออกรายงานผลการเล่นเกม

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จับคู่เพื่อฝึกการใช้ประโยคในบทเรียน ดังนี้
คำถามเกี่ยวกับอาชีพของคนในภาพ

ถาม : What is he? หรือ What work does he do?

ตอบ : He is a carpenter.

ถาม : Spell "carpenter" please.

ตอบ : C-A-R-P-E-N-T-E-R

ถาม : Very good.

ถาม : What is she? / What work does she do?

ตอบ : She is a fruit seller.

ถาม : Spell "fruit seller" please.

ตอบ : F-R-U-I-T-S-E-L-L-E-R

ตอบ : Very good.

ถาม : What is he? / What work does he do?

ตอบ : He is a tailor.

ถาม : Spell "tailor" please.

ตอบ : T-A-I-L-O-R.

ถาม : Very good.

ถาม : What is he? / What work does he do?

ตอบ : He is a bus driver.

ถาม : Spell "bus driver" please.

ตอบ : B-U-S-D-R-I-V-E-R

ถาม : Very good.

Etc.....

แบบทดสอบย่อย

เรื่อง อาชีพ

Part 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย (X) ทับตัวอักษร a b c หรือ d ที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1.

What is he ?

a. He is a barber.

b. He is a dentist.

c. He is a postman.

d. He is a dressmaker.

2. What is she?

a. She is a barber.

b. She is a fruit seller

c. She is a postman.

d. She is a dressmaker.

3.

What is ?

a. he

b. she

c. you

d. it

4. ข้อใดไม่เข้าพวก

- a. dentist
- c. postman

- b. barber
- d. fruit

5. ข้อใดเขียนผิด

- a. dentist
- c. potsman

- b. barber
- d. fruit seller

Part 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์บอกอาชีพจากตัวอักษรที่กำหนดให้

1.

f	r	i	m	n	a	e
---	---	---	---	---	---	---

.....

2.

c	r	a	n	e	p	t	r	e
---	---	---	---	---	---	---	---	---

.....

3.

s	n	g	i	r	e
---	---	---	---	---	---

.....

4.

b	k	r	e	a
---	---	---	---	---

.....

5.

f	h	s	i	e	r	n	a	m
---	---	---	---	---	---	---	---	---

.....

บัตรเฉลย**Part 1**

1. A
2. B
3. A
4. D
5. C

Part 2

1. fireman
2. carpenter
3. singer
4. baker
5. fisherman

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 2

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Education and Future Career

เรื่อง อาชีพต่างๆ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การฝึกเขียน การเรียนรู้ และการบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้ถูกต้อง เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษและนำไปใช้ในรูปของประโยคได้ถูกต้องและรวดเร็ว (สอดคล้องกับมาตรฐาน ค.1.1.2 ค 1.1.4 ค.1.2.3 ค 1.3.3 ค. 2.1.2 ค. 3.1.2 ค. 4.1.1)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ปลายทาง : สามารถสนทนา ถามตอบเกี่ยวกับอาชีพได้อย่างถูกต้องและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. จุดประสงค์นำทาง :
 - 1.สามารถอ่าน เขียน และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพในบทเรียนได้
 2. สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคได้ถูกต้อง
 3. ตั้งคำถาม และตอบคำถามได้ถูกต้อง
 4. ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ

สาระการเรียนรู้

1. เนื้อหา Jobs

2. Vocabulary

บททวน : carpenter, barber, fruit seller, tailor, fireman, gardener, baker, singer, bus driver, fisherman

ใหม่ : education, doctor, nurse, lawyer, plumber, hairdresser, dentist, merchant, postman, policeman

3. จำนวน

บททวน : What do you do ? / I am a/an

4. ประโยค

What do you usually do ? / What work does he do ?

- I teach the students.

What does your father do?

- He is a ...(doctor).....

What are you going to be in the future ?

5. โครงสร้าง

Future simple tense

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น

Warm up

1. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง What work do you do ?
2. ทบทวนเกี่ยวกับอาชีพที่เรียนมาแล้วโดยให้นักเรียนทำ crossword puzzle

Presentation

3. ครูชูบัตรภาพให้นักเรียนดูทีละภาพแล้วสนทนาซักถามว่า นักเรียนเคยเห็นและบอกได้ไหมว่า บุคคลในภาพทำอะไร แล้วครูออกเสียงให้นักเรียนให้นักเรียนฟังและนักเรียนออกเสียงตามทีละภาพ โดยใช้คำถาม

T : What work does he / she do ?

S : He is a / anซึ่งนักเรียนอาจจะตอบเป็นภาษาไทยก่อนก็ได้ แล้ว

จึงออกเสียงตามครู

ภาพหมอ	ออกเสียง	doctor, doctor
ภาพทนายความ	ออกเสียง	lawyer, lawyer
ภาพตำรวจ	ออกเสียง	policeman, policeman
ภาพบุรุษไปรษณีย์	ออกเสียง	postman, postman
ภาพช่างตัดผมสตรี	ออกเสียง	hairdresser, hairdresser

ถามไปเรื่อยๆจนครบทุกคำ

4. ดิคชันนารีภาพคู่กับบัตรคำศัพท์ไว้นบนกระเป่าผั่ง แล้วออกเสียงทีละคู่จนครบทุกคู่

คำใดที่มีปัญหาให้นักเรียนฝึกออกเสียงซ้ำจนออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน

5. ครูชูบัตรภาพในข้อ 3 ทีละภาพ ให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันตามบัตรภาพที่ครูชูให้ดู หลังจากนั้นครูก็ชูบัตรคำแล้วให้นักเรียนสะกดคำศัพท์ตามบัตรคำ จนครบ 10 บัตร (doctor, lawyer, nurse postman, police, etc..) โดยใช้คำถาม

T : Spell " doctor" Please.

S : d-o-c-t-o-r " doctor.

T : Great.

6. ทบทวนคำสรรพนาม He , She และบอกให้นักเรียนสังเกตเพศของบุคคลในภาพ และชี้ให้ถูกต้อง

7. ครูชูบัตรภาพทีละภาพ จนครบทั้ง 10 ภาพ แล้วใช้คำถามให้นักเรียนตอบพร้อมกัน ดังนี้

ครู : What work does he do ?

(ภาพหมอ)

นักเรียน : He is a doctor.

8. แบ่งนักเรียน เป็น 2 กลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งเป็นฝ่ายถาม และกลุ่มหนึ่งเป็นฝ่ายตอบ โดยครูเป็นคนชูบัตรภาพให้ดู

9. นักเรียนจับคู่กันผลัดเปลี่ยนถาม - ตอบ

10. ครูนำแถบประโยคคำถามพร้อมบัตรภาพจากข้อ 3 ถามนักเรียนอีกครั้ง แล้วใช้คำถามให้นักเรียนช่วยกันสรุป ดังนี้

บัตรภาพที่ 1 ทำไมจึงใช้ He (คำตอบ เพราะเป็นภาพผู้ชาย)

บัตรภาพที่ 2 ทำไมจึงใช้ She (คำตอบ เพราะเป็นภาพผู้หญิง)

etc.....

11. ครูนำเสนอโครงสร้างประโยค

What + verb to do + subject				
What work	do	I, You, they, we	do	?
	does	She, he , It	do	?

นักเรียนฝึกเขียนประโยคคำถามและคำตอบตามโครงสร้างที่กำหนดให้ เช่น

- What work your father do? / He is a farmer.

12. ครูนำเสนอโครงสร้าง ในรูป Future Simple Tense เช่น

คำถาม : What + v. to be + subject + going to + verb 1 (Infinitive v.) + Object

คำตอบ : Subject + to be going to + verb 1 + (object)

T : What are you going to be in the future?

S : I am going to be a doctor.

Warp up

13. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำศัพท์ที่เรียนทั้ง 10 คำ ให้นักเรียนอ่าน และสะกดทีละคำจนคล่อง แล้วเขียนคำศัพท์ลงสมุด พร้อมทั้งบอกความหมาย

14. นักเรียนจับฉลากอาชีพ แล้วแสดงบทบาทสมมติตามบัตรภาพให้เพื่อนช่วยกันทาย พร้อมทั้งสะกดโดยให้ใช้ประโยค ดังนี้

(ผู้แสดง) S1 : What work do I do? / What am I ?

(เพื่อน ๆ) S2 : Are you a nurse?

S1 : Yes, I am.

S1 : Can you spell please?

S2 : n-u-r-s-e

S1 : That's good.

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่ง แต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1

2. แจกซองกิจกรรมกลุ่มละ 1 ซอง

3. สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาจะช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ได้เข้าใจเนื้อหา โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม

4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุน การทำงานกลุ่ม และการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้

และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนที่เก่ง เข้าใจ
เนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นทดสอบย่อย

นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ต้องช่วยเหลือกัน

ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่มย่อย (ภาคผนวก ง)

ขั้นหาคะแนนกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (ภาคผนวก ง)

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์	6. บัตรเนื้อหา
2. บัตรภาพ	7. บัตรเฉลย
3. กระเป๋าหนังสือ	8. แบบทดสอบ
4. แถบประโยค	9. แบบบันทึกการถาม - ตอบ
5. บัตรกิจกรรม	10. แผนภูมิเพลง what work do you do?

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัดและประเมินผล
 - การสังเกต
 - การตอบคำถาม
 - ความสนใจในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม
 - ตรวจผลงานกลุ่ม / ตรวจสมุด / ตรวจแบบทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล
 - แบบทดสอบ
 - แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม / การทำงานกลุ่ม
 - แบบบันทึกการตรวจผลงาน
3. เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์คะแนนที่ได้จากการสอบ ร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

()

วันที่เดือน.....พ.ศ.

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการโรงเรียน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เพลง What work do you do ?

What work do you do?

Please tell me what work do you do.

Are your good teacher?

Please tell me what work do you do.

What work do you do?

Please tell me what work do you do.

Are your good teacher?

Please tell me what work do you do.

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

บัตรคำสั่ง

เรื่อง อาชีพ (Occupation)

.....
ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เที้ยว

ไปรอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือสงสัยให้ย้อนมาอ่านบัตรคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง อาชีพ เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่มย่อย แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจในเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่มีความเข้าใจ ให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบัตรเนื้อหาในบทเรียนเพื่อทบทวนความรู้

คำศัพท์

education	แปลว่า	การศึกษา
doctor	แปลว่า	แพทย์
nurse	แปลว่า	นางพยาบาล
lawyer	แปลว่า	ทนายความ
plumber	แปลว่า	ช่างซ่อมประปา
hairdresser	แปลว่า	ช่างตัดผมสตรี
dentist	แปลว่า	ทันตแพทย์
merchant	แปลว่า	พ่อค้า
postman	แปลว่า	บุรุษไปรษณีย์
policeman	แปลว่า	ตำรวจ

ประโยคคำถามและคำตอบเกี่ยวกับอาชีพ

คำถามเกี่ยวกับอาชีพในบัตรภาพ เช่น

ถาม : What do you usually do? หรือ What work does he do ?

ตอบ : I teach the students.

ถาม : What work your father do ?

ตอบ : He is a policeman.

ถาม : What are you going to be in the future ?

ตอบ : I am

บัตรกิจกรรมที่ 1

เกม “Crossword Game”

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพได้

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมดังนี้

วิธีเล่น

1. หัวหน้ากลุ่มนำชุดเกม จากซองกิจกรรมขึ้นมาบนโต๊ะของกลุ่ม
2. แจกให้สมาชิกในกลุ่มคนละชุด แล้วจับเวลาใครทำเสร็จก่อนและได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
3. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกรายงานผลการเล่นเกม

บัตรกิจกรรมที่ 2

จุดประสงค์ เพื่อทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว

คำชี้แจง ให้หัวหน้ากลุ่มสัมภาษณ์เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม แล้วบันทึกลงในแบบบันทึก โดย

ใช้ประโยค

ถาม : What are you going to be in the future?

ตอบ :

ถาม : Spell, please.

ตอบ :

แบบบันทึกการสัมภาษณ์เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม

ที่	ชื่อ - สกุล	อาชีพ
1	ธัญญารัตน์ รักพริ้ว	Nurse
2	นิตารัตน์ บุตรกันหา
3		
4		

หัวหน้ากลุ่มรายงานการสัมภาษณ์โดยเป็นประโยค เช่น

Tunyarat is a nurse.

Nisararat is a

.....

บัตรกิจกรรมที่ 2

จุดประสงค์ เพื่อทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว

คำชี้แจง ให้หัวหน้ากลุ่มสัมภาษณ์เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม แล้วบันทึกลงในแบบบันทึก โดย

ใช้ประโยค

ถาม : What are you going to be in the future?

ตอบ :

ถาม : Spell, please.

ตอบ :

แบบบันทึกการสัมภาษณ์เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม

ที่	ชื่อ - สกุล	อาชีพ
1	ชญารัตน์ รักพรา	Nurse
2	นิสารัตน์ บุตรกันหา
3		
4		

หัวหน้ากลุ่มรายงานการสัมภาษณ์โดยเป็นประโยค เช่น

Tunyarat is a nurse.

Nisarat is a

.....

แบบทดสอบย่อย

ข้อ 1 ให้นักเรียนเรียงตัวอักษรตามที่กำหนดให้ ให้ได้ความหมายตามรูปภาพ

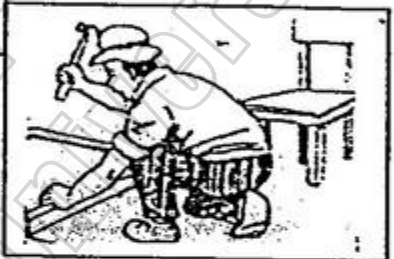
ample

n u s r e

.....nurse.....

c a p e t r n e r

.....

b b a r e r

.....

f r e i a n m

.....

f h i m n a e r s

.....

g r a r d n e e

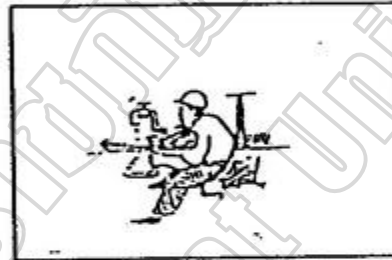
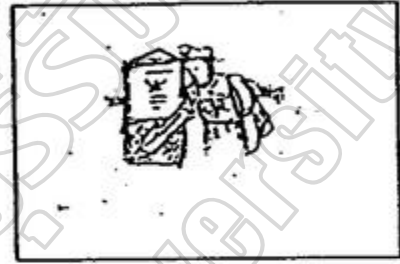
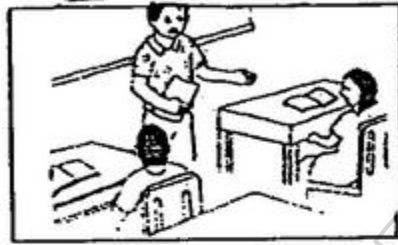

.....

part 2 ให้นักเรียนเขียนประโยค ให้ได้ความหมายตรงกับรูปภาพ

example

He is a teacher.

.....

.....

.....

.....

10.

บัตรเฉลย**Part 1**

1. carpenter
2. barber
3. fireman
4. fisherman
5. gardener

Part 2

6. He is a postman.
7. He is a plumber
8. He is a policeman.
9. He is a dentist.
10. She is a fruit seller.

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 3

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Education and Future Career

เรื่อง อาชีพต่าง ๆ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การฝึกเขียน การเรียนรู้ และการบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้ถูกต้อง เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษและนำไปใช้ในรูปของประโยคได้ถูกต้องและรวดเร็ว (สอดคล้องกับมาตรฐาน ค.1.1.1 ค.1.2.3 ค.1.3.1 ค.1.3.3 ค.1.3.4 ค.2.1.2 ค.3.1.2 ค.4.1.1)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ปลายทาง : สามารถสนทนา ถามตอบเกี่ยวกับอาชีพได้อย่างถูกต้องและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. จุดประสงค์นำทาง :
 1. สามารถอ่าน เขียน และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพในบทเรียนได้
 2. สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคได้ถูกต้อง
 3. ถามคำถาม และตอบคำถามได้ถูกต้อง
 4. ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ

สาระการเรียนรู้

1. เนื้อหา Jobs

2. Vocabulary

บททวน : carpenter, dressmaker, photographer, mechanic, salesman, scientist, secretary, laborer, worker, soldier, education, doctor, nurse, lawyer, plumber, hairdresser, manager, teacher, postman, policeman

3. ตำนวน

บททวน : What do you do ? / I am

What do you want to be in the future ?

4. ประโยค

A : Where do you work ?

B : I work in

A : Do you like your job ?

B : Yes, I do. It's a lot of fun.

No, I don't. It's very hard.

บทสนทนา

A : What do you do ?

B : I am a doctor

A : What do you usually do ?

B : I take care the sick people.

A : What work your father do

B : He is a policeman.

บททวนโครงสร้าง Present simple Tense

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น

Warm up

1. ทบทวนเกี่ยวกับอาชีพที่เรียนมาแล้ว โดยให้นักเรียนค้นหาคำศัพท์ในตารางที่กำหนดให้

ให้ได้มากที่สุด

Presentation

2. สนทนากับนักเรียน โดยใช้ประโยค

T : What are you going to be in the future ?

B : I'm a doctor.

T : What do you usually do ?

B : Take care the sick people.

T : Where do you work ?

B : I work at the hospital.

T : Do you like your job ?

B : Yes, I do. It's a lot of fun.

3. นักเรียนจับคู่กันผลัดเปลี่ยนถาม – ตอบ ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเขียนลงสมุด
4. ครูยกตัวอย่างเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน ให้นักเรียนศึกษาแล้วตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

Name	Jobs	Workplace
Nid	Teacher	SA International School.
Suda	Dressmaker	At home
Ladda	Waitress	MK. Restaurant
Porn	Actor	Bright, Film Production . Co.
Pairat	salesman	The Mall Nakhornratchasima.

5. นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องโดยใช้ประโยค เช่น

- Where does Suda work ?
- Who is a nurse ?
- Who make clothes ?
- etc.....

Warp up

6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถาม – ตอบ จากข้อความที่กำหนดให้โดยใช้ประโยค

สนทนา

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่ง แต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1
2. แจกซองกิจกรรมกลุ่มละ 1 ซอง
3. สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาจะช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ได้เข้าใจเนื้อหา โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุน การทำงานกลุ่ม และการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้

และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนที่เก่ง เข้าใจ
เนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

5. นักเรียนสัมภาษณ์สมาชิกในกลุ่ม โดยใช้ประโยชน์

What do you want to be in the future? แล้วบันทึกลงในตาราง

Name	occupation	workplace
.....Noi.....a teacher.....	Nadeesuksa School
.....
.....
.....

แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานหน้าชั้นจากการสัมภาษณ์ โดยใช้ประโยชน์

Noi is a teacher. She works at Nadeesuksa school.

Etc..... จนครบทุกคน

ขั้นทดสอบย่อย

นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ต้องช่วยเหลือกัน

ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่มย่อย (ภาคผนวก ง)

ขั้นหาคะแนนกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (ภาคผนวก ง)

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์	6. บัตรเนื้อหา
2. บัตรภาพ	7. บัตรเฉลย
3. กระดาษแผ่น	8. แบบทดสอบ
4. แถบประโยชน์	9. แบบบันทึกการถาม - ตอบ
5. บัตรกิจกรรม	10. บัตรตารางตัวอักษร

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัดและประเมินผล

1.1. การสังเกต

- การตอบคำถาม
- ความสนใจในขณะปฏิบัติกิจกรรม
- ตรวจผลงานกลุ่ม / - ตรวจสมุด
- ตรวจแบบทดสอบ

2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล

- แบบทดสอบ
- แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม / การทำงานกลุ่ม
- แบบบันทึกการสัมภาษณ์

3. เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์คะแนนที่ได้จากการสอบ ร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(

)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

ลงชื่อ

ผู้อำนวยการโรงเรียน

(

)

บัตรคำสั่ง

เรื่อง อาชีพ (Occupation)

.....
 ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เที้ยว

โปรดอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือสงสัยให้ย้อนมาอ่านบัตรคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง อาชีพ เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่มย่อย แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจในเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่มีความเข้าใจ ให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบัตรเนื้อหาในบทเรียนเพื่อทบทวนความรู้

คำศัพท์

carpenter	แปลว่า	ช่างไม้	Education	แปลว่า	การศึกษา
barber	แปลว่า	ช่างตัดผมสุภาพบุรุษ	Doctor	แปลว่า	แพทย์
fruit seller	แปลว่า	คนขายผลไม้	nurse	แปลว่า	นางพยาบาล
tailor	แปลว่า	ช่างตัดเสื้อผ้าชาย	lawyer	แปลว่า	ทนายความ
fireman	แปลว่า	พนักงานดับเพลิง	plumber	แปลว่า	ช่างซ่อมประปา
gardener	แปลว่า	ชาวสวน	hairdresser	แปลว่า	ช่างตัดผมสตรี
baker	แปลว่า	คนทำขนมปัง	dentist	แปลว่า	ทันตแพทย์
singer	แปลว่า	นักร้อง	merchant	แปลว่า	พ่อค้า
bus driver	แปลว่า	คนขับรถประจำทาง	postman	แปลว่า	บุรุษไปรษณีย์
fisherman	แปลว่า	ชาวประมง	policeman	แปลว่า	ตำรวจ

ประโยค

T: What are you going to be in the future? S: I am a (doctor).....

T: What do you usually do? S: Take care sick people.

T: Where do you work? S: I work in the hospital.

T: Do you like your job? S: Yes / No.....

Name	Jobs	Workplace
Nid	Teacher	SA International School
Suda	dressmaker	At home
Ladda	Waitress	J.S.M.Restaurant

การใช้ Question words(what, where, who) ในการตั้งคำถาม

บัตรกิจกรรมที่ 1

เกม "Lotto"

จุดประสงค์ เพื่อทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมดังนี้

วิธีเล่น

1. หัวหน้ากลุ่มนำชุดเกมจากซองกิจกรรมขึ้นมาบนโต๊ะของกลุ่ม
2. ให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มช่วยกันหาคำศัพท์ตามรูปภาพที่กำหนดให้ โดยจับเวลากลุ่มใดทำเสร็จก่อนและได้คะแนนมากที่สุดเป็นกลุ่มชนะ
3. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกรายงานผลการเล่นเกม

บัตรกิจกรรมที่ 2

จุดประสงค์ เพื่อทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว

คำชี้แจง ให้หัวหน้ากลุ่มสัมภาษณ์เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม แล้วบันทึกลงในแบบบันทึก

โดยใช้ประโยค

ถาม : What are you going to be in the future?

ตอบ : I am a (doctor).....

ถาม : What do you usually do ?

ตอบ : Take care sick people.

ถาม : Where do you work ?

ตอบ : I work in the hospital.

ถาม : Do you like your job ?

ตอบ : Yes / No.....

แบบบันทึกการสัมภาษณ์เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม

Name	Job	Activities	workplace
Jim	doctor	Take care the sick people	hospital

หัวหน้ากลุ่มรายงานการสัมภาษณ์

เช่น

- Jim is a doctor. She takes care the people. She works at the hospital.

.....

.....

แบบทดสอบย่อย

คำชี้แจง ให้นักเรียน X ทับหน้าข้อที่ถูกที่สุด

<p>1. I cut men's hair. What am I?</p> <p>a. a singer b. a barber c. a baker d. a teacher</p> <p>2. I take care many sick people. What am I?</p> <p>a. a teacher b. a doctor c. a gardener d. a singer</p> <p>3. I teach in a school. What am I?</p> <p>a. a teacher b. a doctor c. a gardener d. a singer</p> <p>4. I work in the garden. What am I?</p> <p>a. a teacher b. a doctor c. a gardener d. a singer</p> <p>5. I make the cake and bread. What am I?</p> <p>a. a singer b. a barber c. a baker d. a teacher</p>	<p>6. I make table and chair. What am I?</p> <p>a. a singer b. a carpenter c. a teacher d. a doctor</p> <p>7. I put out the fire. What am I?</p> <p>a. a fireman b. a policeman c. a postman d. a doctor</p> <p>8. I work at night. I like to sing a song. What am I?</p> <p>a. a singer b. a carpenter c. a teacher d. a doctor</p> <p>9. I make clothes for women. What am I?</p> <p>a. a fruit seller b. a tailor c. a dressmaker d. a hairdresser</p> <p>10. I make clothes for men. What am I?</p> <p>a. a nurse b. a tailor c. a dressmaker d. a hairdresser</p>
--	--

บัตรเฉลย

1. b
2. b
3. a
4. c
5. c
6. b
7. a
8. a
9. c
10. b

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 4

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Education and Future Career

เรื่อง อาชีพต่าง ๆ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การฝึกเขียน การเรียนรู้ และการบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้ถูกต้อง เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษและนำไปใช้ในรูปของประโยคได้ถูกต้องและรวดเร็ว (สอดคล้องกับมาตรฐาน ค.1.1.4 ค.1.2.4 ค.2.2.3 ค.3.1.2 ค.4.2.1)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ปลายทาง : สามารถอ่านสรุปจับใจความสำคัญ และถามตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
2. จุดประสงค์นำทาง :
 1. ออกเสียง และบอกความหมายของคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง
 2. ถาม - ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
 3. ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ

สาระการเรียนรู้

1. เนื้อหา Reading Comprehension (ภาคผนวก) หนังสืออ่านเสริม My Future
2. Vocabulary

คำศัพท์ : Jobs : manager, doctor, nurse, priest, scientist, teacher, journalist, author, actor, actress

: grow up, reason, salary, security, consider, skill, choose, important
3. โครงสร้าง Future simple Tense

subject + will + v.1

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเสนอบทเรียนค่อทั้งชั้น

Warm up

1. ทบทวนเกี่ยวกับอาชีพที่เรียนมาแล้ว โดยเล่นเกมปริศนาคำทาย (Who Am I?) เช่น
 - I work at a hospital. I wear white dresses. Who Am I ?
 - I work in a field. I plant the rice? Who Am I ?
 - I work at school. I teach many students. Who Am I ?
 etc.....

Presentation

2. เสนอคำศัพท์ใหม่ในบทเรียน โดยใช้บัตรคำ แจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 บัตร แล้วให้นักเรียนหาความหมายจากการเปิด Dictionary โดยการจับเวลา และนำเสนอแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ
3. นักเรียนฟังครูอ่านให้ฟัง 1 เที้ยว จากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านและสรุปจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยครูคอยให้ความช่วยเหลือและเสนอแนะ
4. นักเรียนฝึกตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่อง คนละ 1 คำถาม แล้วนำเสนอแลกเปลี่ยนกันและเขียนคำถามลงสมุดของตนเองแล้วจึงตอบคำถาม

Warp up

5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถาม - ตอบปากเปล่า จากเรื่อง และตอบคำถามลงสมุด ขั้นศึกษากลุ่มย่อย
 1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่งแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1
 2. แจกซองกิจกรรมกลุ่มละ 1 ซอง
 3. สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาดีจะช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ได้เข้าใจเนื้อหา โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
 4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุน การทำงานกลุ่ม และการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนที่เก่ง เข้าใจเนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นตอนสอบย่อย

นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ต้องช่วยเหลือกัน

ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่มย่อย (ภาคผนวก ง)

ขั้นหาคะแนนกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (ภาคผนวก ง)

ชื่อการเรียนรู้

1. บทความ / หนังสืออ่านเสริม	6. บัตรเนื้อหา
2. บัตรคำ	7. บัตรเฉลย
3. กระดาษแผ่น	8. แบบทดสอบ
4. แถบประโยค	9. แบบบันทึกการถาม - ตอบ
5. บัตรกิจกรรม	10. ปริศนาคำทาย

การวัดและประเมินผล**1. วิธีการวัดและประเมินผล****การสังเกต**

- การตอบคำถาม
- ความสนใจในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม
- ตรวจสอบผลงานกลุ่ม / - ตรวจสอบบุคคล
- ตรวจสอบแบบทดสอบ

2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล

- แบบทดสอบ
- แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม / การทำงานกลุ่ม
- แบบบันทึกการสัมภาษณ์

3. เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์คะแนนที่ได้จากการสอบ ร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการโรงเรียน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

บัตรคำสั่ง

เรื่อง อาชีพ (Occupation)

.....

ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เทียว

ไปรอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือสงสัยให้ย้อนมาอ่านบัตรคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง อาชีพ เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่มย่อย แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจในเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่มีความ เข้าใจ ให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบัตรเนื้อหาเพื่อทบทวนความรู้

	คำศัพท์	
manager	แปลว่า	ผู้จัดการ
doctor	แปลว่า	แพทย์
nurse	แปลว่า	นางพยาบาล
priest	แปลว่า	พระสงฆ์สอนศาสนา, บาทหลวง
scientist	แปลว่า	นักวิทยาศาสตร์
journalist	แปลว่า	นักข่าว
author	แปลว่า	นักเขียน
actor	แปลว่า	นักแสดงชาย
actress	แปลว่า	นักแสดงหญิง
teacher	แปลว่า	คุณครู

ประโยคคำถามและคำตอบเกี่ยวกับอาชีพ

คำถามเกี่ยวกับอาชีพในบัตรภาพ

ถาม : What is he ? หรือ What work does he do ?

ตอบ : He is a teacher.

ถาม : What is she ? หรือ What work does she do ?

ตอบ : She is an actress.

ถาม : What is she ? หรือ What work does she do ?

ตอบ : She is a nurse.

ถาม : What is he ? หรือ What work does he do ?

ตอบ : He is a priest.

ถาม : What is he ? หรือ What work does he do ?

ตอบ : He is a scientist.

บัตรกิจกรรมที่ 1

- คำชี้แจง
1. ให้สมาชิกในกลุ่มฝึกอ่านและแปลเนื้อเรื่องแล้วตอบคำถาม
 2. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกเล่าเรื่องย่อๆ เป็นภาษาไทย

Reading Comprehension

Almost everybody around the world will have a job to do when they grow up.

What would you like to do? Will you have an important job as a manager? Will you take care of people as a doctor, nurse or priest? Will you try to discover something new like a scientist or to be a teacher and help people to find out things and learn. Would you like to be a journalist, travel and around the world and write for newspaper? Would you like to be an author like J K Rawlings of Harry Potter books? Would you like to be an actor or actress in the films on TV?

What do you think is the reason for choosing a future job? Will it be something you are already good at, like speaking English? Will it be to have an interesting job or will it be to have a boring job with a big salary? Whatever job we want to do, if we want to enjoy it the most important thing to do is to study hard at school and learn as much as we can.

Answer these questions :

1. What is the reason for choosing a job ?

.....

2. Where does an actor work ?

.....

3. Who writes books?

.....

4. Who writes the Harry Potter Books?

.....

5. If you want a good and interesting job, what is the most important thing to do now?

.....

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนช่วยกันนำคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

Part 1

ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

teacher	gardener	postman
carpenter	fisherman	doctor

- I have a saw, a hammer and nails.
I am a.....
- I have a big bag and many letters.
I am a.....
- I have a pot and flowers.
I am a.....
- I have a boat, a net and some fish.
I am a.....
- I have a book and a box of chalk.
I am a.....

Part 2

ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

market	field	hospital
bus	classroom	kitchen

- My parents are doctors.
They work at the
- I am a fruit seller.
I work at the
- Tom is a bus driver.
He works in a.....
- My uncle is a farmer.
He works in the
- Sukanya is cooking.
She works in the.....

แบบทดสอบย่อย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>1. How many jobs are there in this story ?</p> <p>a. eight</p> <p>b. nine</p> <p>c. ten</p> <p>d. eleven</p> <p>2. What jobs don't take care people ?</p> <p>a. a nurse</p> <p>b. a doctor</p> <p>c. an actor</p> <p>d. a priest</p> <p>3. Who like to travel around the world ?</p> <p>a. an author</p> <p>b. a journalist</p> <p>c. an actress</p> <p>d. a teacher</p> <p>4. Who like to write the news ?</p> <p>a. an author</p> <p>b. a journalist</p> <p>c. an actress</p> <p>d. a teacher</p> <p>5. Who like to write interesting book ?</p> <p>a. an author b. a journalist</p> <p>c. an actress</p> <p>d. a teacher</p>	<p>6. Who try to discover something news?</p> <p>a. a doctor</p> <p>b. an actress</p> <p>c. a scientist</p> <p>d. an author</p> <p>7. Where do you see an actor or an actress ?</p> <p>a. At school</p> <p>b. On television</p> <p>c. At the hospital</p> <p>d. At the bank</p> <p>8. What is the reason for choosing your job ?</p> <p>a. The interesting</p> <p>b. It's doesn't boring</p> <p>c. The salary</p> <p>d. The funny job</p> <p>9. What do you think about the most important things for doing the jobs?</p> <p>a. beautiful b. education</p> <p>c. interesting d. salary</p> <p>10. Who acts in the movies ?</p> <p>a. an actor and an actress</p> <p>b. a teacher and a student</p> <p>c. a nurse and a doctor</p> <p>d. a scientist and a dentist</p>
---	---

บัตรเลข

1. c
2. c
3. b
4. b
5. a
6. c
7. b
8. c
9. b
10. a

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 5

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 English in Everyday use (noun) เรื่อง Countable noun เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์จะต้องฝึกออกเสียง สะกดคำ หมายความว่า และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้

ในชีวิตประจำวันได้

(สอดคล้องกับมาตรฐาน ค.1.1.4 ค.1.3.1 ค.2.1.2 ค.3.2.1 ค.4.1.1 ค.4.2.2)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ปลายทาง : สามารถเปลี่ยนคำนามรูปเอกพจน์ให้อยู่ในรูปของพหูพจน์ได้
2. จุดประสงค์นำทาง :
 - 2.1 ออกเสียง และบอกความหมายคำศัพท์และสำนวนได้
 - 2.2 บอกและเขียนคำนามเอกพจน์และพหูพจน์ได้
 - 2.3 ใช้ A, An กับคำนามที่นับได้ในรูปเอกพจน์ได้
 - 2.4 ใช้ Some กับคำนามที่นับได้ในรูปพหูพจน์ได้
 - 2.5 เปลี่ยนคำนามเอกพจน์ให้อยู่ในรูปพหูพจน์ได้
 - 2.6 ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ

สาระการเรียนรู้

1. เนื้อหา Countable noun
2. Vocabulary ที่เรียนมาแล้ว เช่น a book, an apple, an elephant, a television, some books, some apples, some elephants, some televisions etc.....
3. ประโยค what's this ? / what are these ?
what's that ? / what are those ?
It's a pen. / They are some pens.

การใช้ a

a + consonant

การใช้ an

an + vowel (a,e,i,o,u)

การใช้ some

some + นามนับไม่ได้

some + นามนับได้พหูพจน์

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น

Warm up

1. ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว โดยใช้บัตรภาพและของจริง โดยใช้ประโยค

T : what's this? (สิ่งของสิ่งเดียว)

S : It's a

T : what are these? (สิ่งของที่มีมากกว่าหนึ่ง)

S : They are.....

2. นักเรียนคู่ตัวอย่างแถบประโยคแล้วพิจารณาความเหมือนและความแตกต่างว่าบางประโยคใช้ a บางประโยคใช้ an เช่น

It is a dog.

It is a book.

It is an egg.

It is an apple.

Presentation

3. นักเรียนคู่ตัวอย่างแถบประโยคแล้วพิจารณาความเหมือนและความแตกต่างว่าบางประโยคเติม s บางประโยคเติม es เช่น

This is a book. These are some books.

This is a mango. These are some mangoes

4. ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะของคำนามที่นับได้ที่มีมากกว่าหนึ่งในรูปพหูพจน์ จะต้องใช้ some นำหน้า เช่น

They are some books.

5. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการเปลี่ยนนามเอกพจน์ให้เป็นพหูพจน์ มีหลายวิธี ดังนี้

- นามเอกพจน์ทำให้เป็นนามพหูพจน์ได้โดยการเติม S เช่น

book -- books mother -- mothers
apple -- apples pen -- pens

- นามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย o, s, ss, ch, sh x ทำให้เป็นพหูพจน์ได้โดยการเติม es เช่น

mango -- mangoes dish -- dishes
watch -- watches glass -- glasses
bus -- buses box -- boxes

- นามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย y ให้เปลี่ยน y เป็น I แล้วเติม es เช่น

candy -- candies baby -- babies

ยกเว้น หน้า y เป็น สระ (a,e,i,o,u) ไม่ต้องเปลี่ยน y เป็น I ให้เติม s เช่น

monkey -- monkeys toy - toys
boy -- boys

- นามลงท้ายด้วย f, fe ให้เปลี่ยน f หรือ fe เป็น ves เช่น

knife -- knives
leaf -- leaves

- นามเอกพจน์เมื่อทำเป็นพหูพจน์ โดยการเปลี่ยนรูป เช่น

man -- men tooth -- teeth
goose -- geese foot -- feet
child -- children

- คำานามที่เป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์

fish, sheep, deer

- คำานามที่มีรูปพหูพจน์อย่างเดียว

noodles people

Warp up

5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปหลักการเปลี่ยนคำานามเอกพจน์ให้เป็นพหูพจน์และการใช้ a, an โดยการท่าแบบฝึกทักษะ

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่ง

แต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1

2. แจกชองกิจกรรมกลุ่มละ 1 ชอง

3. สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาจะช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ได้เข้าใจเนื้อหา โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม

4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุน การทำงานกลุ่ม และการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนที่เก่ง เข้าใจเนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นตอนสอบย่อย

นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ต้องช่วยเหลือกัน

ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่มย่อย (ภาคผนวก ง)

ขั้นหาคะแนนกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (ภาคผนวก ง)

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้หลักการเปลี่ยนนามเอกพจน์ให้เป็นพหูพจน์
2. บัตรคำ
3. กระดาษแผ่น
4. แถบประ โยค
5. บัตรกิจกรรม
7. บัตรเนื้อหา
8. แบบทดสอบ
9. แบบบันทึกการถาม - ตอบ
10. บัตรเฉลย

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัดและประเมินผล

- การสังเกต
- การตอบคำถาม
- ความสนใจในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม
- ตรวจผลงานกลุ่ม / - ตรวจสมุด
- ตรวจแบบทดสอบ

2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล

- แบบทดสอบ
- แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม / การทำงานกลุ่ม
- แบบบันทึกการสัมภาษณ์

3. เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์คะแนนที่ได้จากการสอบ ร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการโรงเรียน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2550

บัตรคำสั่ง

เรื่อง คำนาม (Nouns)

.....
 ให้นักหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เที้ยว

ไปรอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือสงสัยให้ย้อนมาอ่านบัตรคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง คำนาม เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่มย่อย แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจในเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่มีความเข้าใจ ให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

ใบความรู้

หลักการเปลี่ยนคำนามรูปเอกพจน์ให้เป็นรูปพหูพจน์

-
- นามเอกพจน์ทำให้เป็นนามพหูพจน์ได้โดยการเติม S เช่น

book -- books	mother -- mothers
apple -- apples	pen -- pens

- นามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย o, s, ss, ch, sh x ทำให้เป็นพหูพจน์ได้โดยการเติม es เช่น

mango -- mangoes	dish -- dishes
watch -- watches	glass -- glasses
bus -- buses	box -- boxes

- นามเอกพจน์ที่ลงท้ายด้วย y ให้เปลี่ยน y เป็น I แล้วเติม es เช่น

candy -- candies	baby -- babies
------------------	----------------

- ยกเว้น หน้า y เป็น สระ (a,e,i,o,u) ไม่ต้องเปลี่ยน y เป็น I ให้เติม s เช่น

monkey -- monkeys	toy -- toys
boy -- boys	

- นามลงท้ายด้วย f, fe ให้เปลี่ยน f หรือ fe เป็น ves เช่น

knife -- knives
leaf -- leaves

- นามเอกพจน์เมื่อทำเป็นพหูพจน์ โดยการเปลี่ยนรูป เช่น

man -- men	tooth -- teeth
goose -- geese	foot -- feet
child -- children	

- คำนามที่เป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์

fish, sheep, deer

- คำนามที่มีรูปพหูพจน์อย่างเดียว

noodles people

บัตรกิจกรรมที่ 2

1. ให้นักเรียนเปลี่ยนคำนามเอกพจน์ต่อไปนี้ให้เป็นพหูพจน์

Singular	Plural	Meaning
friend
candy
flower
dish
box
knife
bird
mango
shelf
baby

2. Change these sentences into plural form

1. That child is intelligent.

.....

2. This dress is beautiful.

.....

3. This leaf is yellow.

.....

4. This man is smart.

.....

5. That woman is slender.

.....

แบบทดสอบย่อย

Part 1

ให้นักเรียนเติม a, an หรือ some
ในช่องว่างหน้าภาพ

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

Part 2

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

6. There are book in the bag.

- a. a
- b. an
- c. some
- d. the

7. There are many.....in the garden.

- a. butterfly
- b. butterflies
- c. rice
- d. bee

8. There are threeof tea on the table.

- a. cup
- b. cups
- c. bar
- d. kilos

9. Mother gave menew pajamas yesterday.

- a. a
- b. an
- c. some
- d. any

10. Peter buys.....medicine for uncle.

- a. a
- b. an
- c. some
- d. any

บัตรเฉลย

1. some
2. a
3. some
4. some
5. an
6. a
7. b
8. b
9. a
10. c

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 6

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 English in Everyday use (noun) เรื่อง Uncountable noun เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การบอกปริมาณของคำนามที่นับไม่ได้ สามารถบอกได้โดยใช้จำนวนของสิ่งของที่บรรจุ
 คำนามนั้น ๆ บางครั้งบอกเป็นชิ้นหรือน้ำหนัก

(สอดคล้องกับมาตรฐาน ค. 1.1.1 ค.1.1.3 ค.1.2.2 ค.1.3.1 ค. 2.1.1 ค. 3.1.1 ค. 4.1.1 ค. 4.2.2)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ปลายทาง : สามารถบอกปริมาณของคำนามที่นับไม่ได้ ได้ถูกต้อง
2. จุดประสงค์นำทาง :
 - 2.1 ออกเสียงคำศัพท์ ในพยางค์ที่ถูกต้อง และบอกความหมายของคำศัพท์ได้
 - 2.2 ใช้ Some กับคำนามที่นับได้ในรูปพหูพจน์ได้
 - 2.3 ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ

สาระการเรียนรู้

1. เนื้อหา uncountable noun
2. Vocabulary : water, coffee, iced tea, sugar, rice, pork, toothpaste
 dozen of, glass of, kilo of, box of, bottle of, bag of, tube of
3. ประโยค I have got some water.
 I want to buy some rice.

การใช้ some

some + นามนับไม่ได้

some + นามนับได้พหูพจน์

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น

Warm up

1. ทบทวนการใช้ a, an และ some โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ

Presentation

2. ยกตัวอย่างของจริง 2 อย่าง นามนับได้กับนามนับไม่ได้ ให้นักเรียนสังเกตเปรียบเทียบสิ่งของ 2 อย่าง ต่างกันอย่างไร เช่น

water (นามนับไม่ได้)

book (นามนับได้)

3. ร่วมกันอภิปรายถึงลักษณะของคำนามที่นับไม่ได้ส่วนมากมักจะเป็นคำที่เกี่ยวกับของเหลวและอาหารเป็นหน่วยที่นับไม่ได้ เช่น

water, salt, pork, coffee, sugar, toothpaste เป็นต้น

4. ทบทวนการใช้ some กับคำนามนับได้ที่เป็นพหูพจน์ และการใช้ a, an กับนามเอกพจน์นักเรียนการใช้ โดยใช้ประโยค

T : what' s this ? (ครูชูดินสอ 1 แท่ง)

S : A pencil.

T : What' re these ? (ครูชูดินสอมากกว่า 1 แท่ง)

S : Some pencils.

- ครูนำเสนอคำนามนับไม่ได้ น้ำ แล้วพูดบอกนักเรียนว่า some water โดยให้นักเรียนพูดเป็นประโยคว่า

S : I have got some water.

T : Sugar.

S : I have got some sugar.

5. สนทนาเกี่ยวกับการบอกปริมาณของนามนับไม่ได้ เช่น น้ำ ปกติน้ำที่เราใช้ทุกวันเราบรรจุในภาชนะใดเราก็จะนับภาชนะนั้นเป็นสิ่งบอกปริมาณ เช่น น้ำ ครูนำเสนอโดยรินน้ำใส่แก้วให้เต็ม 1 แก้ว แล้วพูดกับนักเรียนว่า

T : A glass of water.

T : Two glasses of water. (ครูชูแก้วน้ำให้ดู 2 แก้ว)

นักเรียนสามารถสรุปได้ว่า แก้ว เป็นภาษาคนที่บรรจุน้ำและเป็นนามที่นับได้ที่ทำให้ทราบว่ามีจำนวนเท่าไร

ครูนำเสนอจนครบทั้ง 7 คู่ (14 คำ)

Wrap up

6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปโดยทำแบบฝึกทักษะและช่วยกันเฉลย

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่ง แต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1

2. แจกของกิจกรรมกลุ่มละ 1 ชุด

3. สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาจะช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ได้เข้าใจเนื้อหา โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม

4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุน การทำงานกลุ่ม และการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนที่เก่ง เข้าใจเนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นทดสอบย่อย

นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ต้องช่วยเหลือกัน

ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่มย่อย (ภาคผนวก ง)

ขั้นหาคะแนนกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (ภาคผนวก ง)

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้การใช้ a, an, some
2. บัตรคำ
3. กระเป๋าหนังสือ
4. แถบประ โยค
5. บัตรกิจกรรม
6. บัตรเนื้อหา
7. แบบทดสอบ
8. แบบบันทึกการถาม - ตอบ
9. บัตรเฉลย

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัดและประเมินผล

- การสังเกต
- การตอบคำถาม
- ความสนใจในขณะปฏิบัติกิจกรรม
- ตรวจสอบผลงานกลุ่ม / - ตรวจสอบบุคคล
- ตรวจสอบแบบทดสอบ

2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล

- แบบทดสอบ
- แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม / การทำงานกลุ่ม
- แบบบันทึกการสัมภาษณ์

3. เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์คะแนนที่ได้จากการสอบ ร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้
2. ปัญหาและอุปสรรค.....
3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
()
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการโรงเรียน
()
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

บัตรคำสั่ง

เรื่อง คำนาม (Nouns)

.....
ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เที้ยว

ไปรอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือสงสัยให้ย้อนมาอ่านบัตรคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง คำนาม เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่มย่อย แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจในเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่มีความ เข้าใจ ให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบัตรเนื้อหาเพื่อทบทวนความรู้

คำนามนับไม่ได้

คำนามนับไม่ได้ไม่มีการเปลี่ยนเป็นพหูพจน์จึงไม่มีการเติม s, es หรือไม่เปลี่ยนตัวสะกด

และ ไม่ใช้ a, an นำหน้า

ตัวอย่างคำนามนับไม่ได้

อาหาร	เครื่องดื่ม	เครื่องปรุงรส	เครื่องใช้
Rice ข้าว	Water น้ำ	Sugar น้ำตาล	Soap สบู่
Bread ขนมปัง	Milk นม	Salt เกลือ	Toothpaste ยาสีฟัน
Butter เนยเหลว	Coffee กาแฟ	Pepper พริกไทย	Shampoo ยาสระผม
Cheese เนยแข็ง	Tea ชา	Fish sauce น้ำปลา	Tissue paper กระดาษ
Meat เนื้อสัตว์	Juice น้ำผลไม้	Soy sauce ซีอิ๊ว	ชำระ
Chocolate ช็อกโกแลต	Honey น้ำผึ้ง	Tomato sauce ซอส มะเขือเทศ	Chalk ชอล์ก

คำนามนับไม่ได้ ไม่ใช้ a หรือ an นำหน้าคำนาม แต่ใช้ the นำหน้าคำนามได้ เช่น

The sugar is hot. และมักใช้ some นำหน้าคำนาม เช่น

I want some sugar. ฉันต้องการน้ำตาล

Some หมายถึง บางส่วน, บ้าง

คำนามนับไม่ได้ ทำให้นับจำนวนได้ด้วยการใช้คำที่หมายถึงภาชนะ หรือหมายถึงรูปร่าง หรือหมายถึงปริมาณ เช่น

a bottle of water. น้ำ 1 ขวด two bottles of water. น้ำ 2 ขวด

A loaf of bread. ขนมปัง 1 ก้อน six loaves of bread. ขนมปัง 6 ก้อน

A bag of rice. ข้าว 1 ถุง four bags of rice. ข้าว 4 ถุง A kilo of

sugar. น้ำตาล 1 กิโลกรัม two kilos of sugar. น้ำตาล 2 กิโลกรัม

บัตรกิจกรรมที่ 1

Part 1 Match the counter of picture and the nouns

A

B

C

D

-1 sugar
-2. water
-3. milk
-4. tea
-5. meat
-6. salt
-7. orange juice
-8. Coffee
-9. rice
-10. Apple

Part 2 Match the counter and the nouns

a. a cup of	b. a bottle of	c. a bar of
d. a piece of	e. a glass of	f. a bag of

- 1.....soap.
- 2.....honey.
- 3.....milk.
- 4.....cake.
- 5.....coffee.

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำตั้ง รูปภาพแล้วเติมคำลงในช่องว่าง

This is my mother. She went to the supermarket and bought a lot of things. Here they are a (1).....eggs, a (2).....of sugar, a (3).....of salt, a (4)of rice, (5)fish, a (6).....of lettuce, a (7).....of fish sauce, (8)..... (9).....of bread, (10).....(11)of toothpaste, (12)..... (13)..... of cake and (14)(15)of pork. She bought a (16)of soaps, too.

dozen, bag, kilo, bottle, two, bar
piece, loaf, tube, jar, three, a

แบบทดสอบย่อย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

<p>1.water is there in the bottle ?</p> <p>a. there are b. do you have</p> <p>c. How much d. How many</p> <p>2. There are many.....in the basket.</p> <p>a. soap b. oranges</p> <p>c. children d. pork</p> <p>3. There are two..... of coffee on the table.</p> <p>a. cup b. cups</p> <p>c. bar d. bars</p> <p>4. I want five.....of pork.</p> <p>a. cups b. kilos</p> <p>c. bars d. pairs</p> <p>5. There are twoof shoes.</p> <p>a. cups b. kilos</p> <p>c. bars d. pairs</p>	<p>6. I have four.....of soap.</p> <p>a. cups b. kilos</p> <p>c. bars d. pairs</p> <p>7. Fish sauce.....salty.</p> <p>a. is b. are</p> <p>c. is a d. have</p> <p>8. I buy aof fish sauce.</p> <p>a. can b. box</p> <p>c. bottle d. bag</p> <p>9. Which choice is correct ?</p> <p>a. two knife b. three soaps</p> <p>c. four deers d. five fish</p> <p>10. Which choice is incorrect ?</p> <p>a. two buses</p> <p>b. three wolves</p> <p>c. four sheeps</p> <p>d. five lice</p>
--	---

บัตรเฉลย

1. c

2. b

3. b

4. b

5. d

6. c

7. a

8. c

9. d

10. c

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 7

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 English in Everyday use (noun) เรื่อง Much & Many เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเลือกใช้ Much นำหน้าคำนามนับไม่ได้ และ Many นำหน้านามที่นับได้ที่เป็นพหูพจน์ ได้ถูกต้องสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์สื่อสารและใช้ในชีวิตประจำวัน (สอดคล้องกับมาตรฐาน ค.1.1.2 ค.1.2.3 ค.1.3.1 ค.2.1.1 ค.2.2.1 ค.3.1.1 ค.4.1.2 ค.4.2.1)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ปลายทาง : สามารถเลือกใช้ Much, Many กับคำนามที่นับได้เอกพจน์ และนามนับได้ในรูปพหูพจน์
2. จุดประสงค์นำทาง :
 - 2.1 ออกเสียงคำศัพท์ ในพยางค์ที่ถูกต้อง และบอกความหมายของคำศัพท์ได้
 - 2.2 เลือกใช้ Much, Many กับคำนามที่นับได้เอกพจน์ และนามนับได้พหูพจน์
 - 2.3 ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ

สาระการเรียนรู้

1. เนื้อหา Much & Many

2. Vocabulary

ทบทวน	water,	coffee,	iced tea,	sugar,	rice,	pork,	toothpaste
	dozen,	glass,	kilo,	box,	bottle,	bag,	tube
ใหม่	:	soap,	soup,	milk,	paper,	jam,	salt, pepper
		bar,	piece,	can,	jar	pack	bag, bottle

3. โครงสร้างประโยค

much + คำนามนับไม่ได้ และนับได้เอกพจน์

many + คำนามนับได้พหูพจน์

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น

Warm up

1. ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วโดยให้นักเรียนเล่นเกมจับคู่บัตรภาพกับบัตรคำที่มีความหมายตรงกัน นักเรียนต้องหาคู่ให้พบแล้วนั่งลง ในการหาคู่โดยใช้บทสนทนาตาม คอตอบ ดังนี้

A : Do you have water ?

B : No I don't.

A : Do you have water ?

B : Yes I do.

Presentation

2. ยกตัวอย่างคำนามที่นับได้พหูพจน์ และคำนามที่นับไม่ได้ ให้นักเรียนสังเกตการใช้ much, many

T : Look at this ? What is it ?

S : It's water.

T : There's much water.

T : What are they ?

S : They are books.

T : There' re many books.

3. นักเรียนร่วมกันอภิปรายการเลือกใช้ much นำหน้านามที่นับไม่ได้ many นำหน้านามนับได้พหูพจน์

Warm up

4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปโดยทำแบบฝึกทักษะและช่วยกันเฉลย

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่ง แต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1
2. แจกของกิจกรรมกลุ่มละ 1 ของ
3. สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือ

เข้าใจเนื้อหาจะช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ได้เข้าใจเนื้อหา โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม

4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุน การทำงาน กลุ่ม และการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนที่เก่ง เข้าใจเนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นทดสอบย่อย

นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ต้องช่วยเหลือกัน

ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่มย่อย (ภาคผนวก ง)

ขั้นหาคะแนนกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (ภาคผนวก ง)

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรภาพ	6. บัตรเฉลย
2. บัตรคำ	7. บัตรเนื้อหา
3. กระเป๋าหนังสือ	8. แบบทดสอบ
4. แถบประโยค	9. แบบบันทึกการถาม - ตอบ
5. บัตรกิจกรรม	

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัดและประเมินผล

- การสังเกต , การตอบคำถาม
- ความสนใจในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม
- ตรวจผลงานกลุ่ม / - ตรวจสมุด
- ตรวจแบบทดสอบ

2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล

- แบบทดสอบ
- แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม / การทำงานกลุ่ม
- แบบบันทึกการสัมภาษณ์

3. เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์คะแนนที่ได้จากการสอบ ร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....
.....
.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....
.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ _____ ผู้สอน

(_____)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการ โรงเรียน

(_____)

บัตรคำสั่ง

เรื่อง คำนาม (Nouns)

.....
ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เที้ยว

ไปรคอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือสงสัยให้ย้อนมาอ่านบัตรคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง คำนาม เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่มย่อย แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจในเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่มีความเข้าใจ ให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจงให้นักเรียนอ่านบัตรเนื้อหาเพื่อทบทวนความรู้

คำนามนับไม่ได้

คำนามนับไม่ได้ไม่มีการเปลี่ยนเป็นพหูพจน์จึงไม่มีการเติม s, es หรือ ไม่เปลี่ยนตัวสะกด

และ ไม่ใช้ a, an นำหน้า

ตัวอย่างคำนามนับไม่ได้

อาหาร	เครื่องดื่ม	เครื่องปรุงรส	เครื่องใช้
Rice ข้าว	Water น้ำ	Sugar น้ำตาล	Soap สบู่
Bread ขนมปัง	Milk นม	Salt เกลือ	Toothpaste ยาสีฟัน
Butter เนยเหลว	Coffee กาแฟ	Pepper พริกไทย	Shampoo ยาสระผม
Cheese เนยแข็ง	Tea ชา	Fish sauce น้ำปลา	Tissue paper กระดาษ
Meat เนื้อสัตว์	Juice น้ำผลไม้	Soy sauce ซีอิ๊ว	ชำระ
Chocolate ช็อกโกแลต	Honey น้ำผึ้ง	Tomato sauce ซอสมะเขือเทศ	Chalk ชอล์ก

คำนามนับไม่ได้ ไม่ใช้ a หรือ an นำหน้าคำนาม แต่ใช้ the นำหน้าคำนามได้ เช่น

The sugar is hot. และมักใช้ some นำหน้าคำนาม เช่น

I want some sugar. ฉันต้องการน้ำตาล

Some หมายถึง บางส่วน, บ้าง

คำนามนับไม่ได้ ทำให้นับจำนวนได้ด้วยการใช้คำที่หมายถึงภาชนะ หรือหมายถึงรูปร่าง หรือหมายถึงปริมาณ เช่น

a bottle of water. น้ำ 1 ขวด two bottles of water. น้ำ 2 ขวด

A loaf of bread. ขนมปัง 1 ก้อน six loaves of bread. ขนมปัง 6 ก้อน

A bag of rice. ข้าว 1 ถุง four bags of rice. ข้าว 4 ถุง
 A kilo of sugar. น้ำตาล 1 กิโลกรัม two kilos of sugar. น้ำตาล 2 กิโลกรัม

บัตรกิจกรรมที่ 1

คำสั่ง ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันจำแนกประเภทคำนามที่กำหนดให้ต่อไปนี้

Jam	milk	egg	pen	chicken
Radio	glass	soap	bear	beer
Fly	gold	bus	bread	zoo
Sugar	money	monkey	chalk	box

Countable Nouns	Uncountable Nouns
1.....	1.....
2.....	2.....
3.....	3.....
4.....	4.....
5.....	5.....
6.....	6.....
7.....	7.....
8.....	8.....
9.....	9.....
10.....	10.....

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนจับคู่คำถามและคำตอบที่สัมพันธ์กัน

1. How many kilos are the oranges?	Two babies.
2. How much water is there in the jug?	There are five flowers.
3. How many books are there in the bag?	There are no water.
4. How many shoes are there in the box?	Only one pair.
5. How much money do you want?	One cup a day.
6. How many flowers are there in the pot?	They are two kilos.
7. How much sugar would you like?	Five baht, please.
8. How many bowls of noodles did you eat?	six books.
.....Four bowl of noodles.
9. How many babies in her arms?	Two spoon, please.
10. How much coffee does your mother drink a day?	

แบบทดสอบย่อย

Part 1 ให้นักเรียนจับคู่ Quantity กับ Nouns ที่มีความสัมพันธ์กัน

1. Soap	☐	tube
2. Toothpaste	☐	bottle
3. Pepper	☐	box
4. Milk	☐	bar
5. Bread	☐	loaf

Part 2 ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นพวกเดียวกับคำที่กำหนดให้

6. garlic	a. lion	b. lamp
	c. lemon	d. lunch
7. juice	a. milk	b. man
	c. moon	d. map
8. hamburger	a. hen	b. house
	c. hotel	d. hotdog
9. beef	a. pen	b. pork
	c. pencil	d. picture
10. sugar	a. shoe	b. shelf
	c. salt	d. sink

บัตรเฉลย**Part 1**

1. bar
2. tube
3. bottle
4. box
5. loaf

Part 2

6. c
7. a
8. d
9. b
10. c

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 8

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 English in Everyday use (noun) เรื่อง Much & Many เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเรียนรู้โดยใช้ How much, How many ถามตอบปริมาณจำนวนคำนามนับไม่ได้ และ นามนับได้พหูพจน์ อย่างเข้าใจและได้ถูกต้อง สามารถนำไปใช้ในด้านการสื่อสารและนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

(สอดคล้องกับมาตรฐาน ค.1.1.3 ค.1.2.3 ค.1.3.1 ค. 2.1.2 ค.2.2.2 ค. 3.1.2 ค. 4.1.1 ค. 4.2.2)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ปลายทาง : บอกปริมาณของคำนามนับไม่ได้และคำนามนับได้พหูพจน์
2. จุดประสงค์นำทาง :
 - 2.1 บอกปริมาณของคำนามที่นับไม่ได้และนามนับได้พหูพจน์
 - 2.2 ตั้งคำถามโดยใช้ How much และ How many และตอบคำถามได้ถูกต้อง
 - 2.3 ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ

สาระการเรียนรู้

1. เนื้อหา How much & How many

2. Vocabulary

ทบทวน water, coffee, iced tea, sugar, rice, pork, toothpaste,
dozen of, glass of, kilo of, box of, bottle of, bag of, tube of

ใหม่ : soap, soup, milk, paper, jam, salt, pepper
cookies, grapes, towels, matches, pens, rulers

3. โครงสร้างประโยค

much + คำนามนับไม่ได้ (เอกพจน์)

many + คำนามนับได้ พหูพจน์

3.1 การใช้ How much

- ถามและตอบเกี่ยวกับจำนวนของคำนามที่นับไม่ได้และนับได้ใน

รูปเอกพจน์

How much + นาม (นับไม่ได้) + V to do (do/does) + subject + V 1 ?

How much sugar do you want ?

I want a kilo of sugar.

How much + คำนามนับไม่ได้(เอกพจน์)

How much rice is there in a bag ?

There is a kilo.

- ถามเกี่ยวกับราคา คำนามเอกพจน์และพหูพจน์

How much + is / are + Noun

How much is the pork ?

It is 100 baht a kilo.

How much are these mangoes?

They are 20 baht a kilo.

3.2 การใช้ How many

- ถามและตอบเกี่ยวกับจำนวนของคำนามนับได้ในรูปของพหูพจน์

How many + นาม (พหูพจน์) + V to do (do/does) + subject + V 1 ?

How many books do you want ?

I want five books.

How many + คำนามนับได้(พหูพจน์)

How many students are there in your class ?

There are sixteen students.

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น

Warm up

1. ทบทวนคำศัพท์คำนามที่นับได้พหูพจน์และคำนามนับไม่ได้โดยใช้ของจริงและรูปภาพ ประกอบการฝึกออกเสียงโดยถามเป็นกลุ่ม รายบุคคล จนครบทุกคำ water, coffee, iced tea, sugar, rice, pork, toothpaste, dozen, glass, kilo, box, bottle, bag, tube soap, soup, milk, paper, jam, salt, pepper, cookies, grapes, towels, matches, pens, rulers ในการออกเสียง ใช้ some นำหน้าคำศัพท์ เช่น some water, some coffee เป็นต้น
2. ทบทวนการใช้ much, many โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ
3. ทบทวนคำนามนับไม่ได้ สามารถนับได้เมื่อบรรจุลงในภาชนะ โดยนำรูปภาพและของจริงประกอบ เช่น can, pack, bag, bottle, box, bar, kiloetc. โดยใช้ประโยค

- T : What's this ?
 S : 2 glasses of water.
 S1 : A kilo of pork.
 S2 : Four bars of soap.
 S3 : Two boxes of milk.

Presentation

4. นำเสนอการใช้ How much, How many

การใช้ How much

- ถามและตอบเกี่ยวกับจำนวนของคำนามที่นับไม่ได้และนับได้ในรูปเอกพจน์

How much + นาม (นับไม่ได้) + V to do (do/does) + subject + V 1 ?

How much sugar do you want? I want a kilo of sugar.

How much + คำนามนับไม่ได้(เอกพจน์)

How much rice is there in a bag? There is a kilo.

- ถามเกี่ยวกับราคา คำนามเอกพจน์และพหูพจน์

How much + is / are + Noun

How much is the pork? It is 100 baht a kilo.

How much are these mangoes? They are 20 baht a kilo.

การใช้ How many

- ถามและตอบเกี่ยวกับจำนวนของคำนามนับได้ในรูปของพหูพจน์

How many + นาม (พหูพจน์) + V to do (do/does) + subject + V 1 ?

How many books do you want? I want five books.

How many + คำนามนับได้(พหูพจน์)

How many students are there in your class? There are sixteen students

5. นักเรียนฝึกแต่งประโยคคำถามและตอบปากเปล่า โดยใช้ How much is/ are ในการ

ถามราคา เช่น

- T : Pencils
 S : How much are these pencils ?
 S1 : 5 baht each.

T : Pork

S : How much is the pork ?

S1 : 100 baht a kilo.

6. นักเรียนฝึกแต่งประโยคคำถามและตอบปากเปล่า โดยใช้ How much ,

How many ในการถามปริมาณหรือจำนวน เช่น

T : Sugar.

S : How much sugar do you want ?

T : A kilo of sugar.

T : Mangoes.

S : How many mangoes are there?

T : Five.

Warp up

7. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงหลักการใช้ How much และ How many ในการถามจำนวนหรือปริมาณ เพื่อให้ได้ข้อสรุปว่า How much ใช้กับนามนับไม่ได้ และ How many ใช้กับนามนับได้พหูพจน์ และการใช้ How much is / are ในการถามราคา เพื่อให้ข้อสรุปได้ว่า How much is ใช้กับนามนับไม่ได้และนับได้เอกพจน์ How much are ใช้กับนามนับได้พหูพจน์

8. นักเรียนเขียนประโยคลงสมุดคนละ 4 ประโยค

9. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปโดยทำแบบฝึกทักษะและช่วยกันเฉลย

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่ง แต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1

2. แจกของกิจกรรมกลุ่มละ 1 ของ

3. สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาจะช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ได้เข้าใจเนื้อหา โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม

4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุน การทำงานกลุ่ม และการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้

และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนที่เก่ง เข้าใจ
เนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นทดสอบย่อย

นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ต้องช่วยเหลือกัน

ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่มย่อย (ภาคผนวก ง)

ขั้นหาคะแนนกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (ภาคผนวก ง)

สื่อการเรียนรู้

1. เกมจับคู่	6. บัตรเฉลย
2. บัตรคำ	7. บัตรเนื้อหา
3. กระเป๋าค้าง	8. แบบทดสอบ
4. แถบประ โยค	9. แบบบันทึกการถาม - ตอบ
5. บัตรกิจกรรม	

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัดและประเมินผล

- การสังเกต
- การตอบคำถาม
- ความสนใจในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม
- ตรวจผลงานกลุ่ม / - ตรวจสมุด
- ตรวจแบบทดสอบ

2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล

- แบบทดสอบ
- แบบสังเกตการร่วมกิจกรรม / การทำงานกลุ่ม
- แบบบันทึกการสัมภาษณ์

3. เกณฑ์การประเมิน

ผ่านเกณฑ์คะแนนที่ได้จากการสอบ ร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการโรงเรียน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัตรคำสั่ง

เรื่อง คำนาม (Nouns)

.....
ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เที้ยว

ไปรอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือสงสัยให้ย้อนมาอ่านบัตรคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง คำนาม เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่มย่อย แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจในเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่มีความเข้าใจ ให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุกรกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบัตรเนื้อหาเพื่อทบทวนความรู้

คำนามนับไม่ได้

คำนามนับไม่ได้ไม่มีการเปลี่ยนเป็นพหูพจน์จึงไม่มีการเติม s, es หรือไม่เปลี่ยนตัวสะกด

และ ไม่ใช้ a, an นำหน้า

ตัวอย่างคำนามนับไม่ได้

อาหาร	เครื่องดื่ม	เครื่องปรุงรส	เครื่องใช้
Rice ข้าว	Water น้ำ	Sugar น้ำตาล	Soap สบู่
Bread ขนมปัง	Milk นม	Salt เกลือ	Toothpaste ยาสีฟัน
Butter เนยเหลว	Coffee กาแฟ	Pepper พริกไทย	Shampoo ยาสระผม
Cheese เนยแข็ง	Tea ชา	Fish sauce น้ำปลา	Tissue paper กระดาษ
Meat เนื้อสัตว์	Juice น้ำผลไม้	Soy sauce ซีอิ๊ว	ชำระ
Chocolate ช็อกโกแลต	Honey น้ำผึ้ง	Tomato sauce ซอสมะเขือเทศ	Chalk ชอล์ก

คำนามนับไม่ได้ ไม่ใช้ a หรือ an นำหน้าคำนาม แต่ใช้ the นำหน้าคำนามได้ เช่น

The sugar is hot. และมักใช้ some นำหน้าคำนาม เช่น

I want some sugar. ฉันต้องการน้ำตาล

Some หมายถึง บางส่วน, บ้าง

คำนามนับไม่ได้ ทำให้นับจำนวนได้ด้วยการใช้คำที่หมายถึงภาชนะ หรือหมายถึงรูปร่าง

หรือหมายถึงปริมาณ เช่น

a bottle of water.	น้ำ 1 ขวด	two bottles of water.	น้ำ 2 ขวด
A loaf of bread.	ขนมปัง 1 ก้อน	six loaves of bread.	ขนมปัง 6 ก้อน
A bag of rice.	ข้าว 1 ถุง	four bags of rice.	ข้าว 4 ถุง
A kilo of sugar.	น้ำตาล 1 กิโลกรัม	two kilos of sugar.	น้ำตาล 2 กิโลกรัม

บัตรกิจกรรมที่ 1

ถ้าตั้งให้นักเรียนช่วยกันเติม How much หรือ How many ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1.salt is there in the bowl?
2.oxen do you buy?
3.milk is there in the jug?
4.flowers do you cut?
5.rice do you want?
6.people are there on the cinema?
7.sugar is there in the bottle?
8.beer do you drink?
9.mangoes are there in the basket?
10.bread does your mother make?

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนช่วยกันเติม much หรือ many ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. How.....honey do you want?
2. The has manywindows.
3. Suda hasmoney in the pocket.
4. I drinkorange juice.
5. There are.....plates in the kitchen.
6. Howis the pork?
7. Howare the shirts?
8. How.....are the books?
9. I havedresses.
10. My mother has.....gold.

แบบทดสอบย่อย

Part 1 ให้นักเรียนดูภาพและตอบคำถาม (ข้อ 1-5)

1. Somsri wants to buy a carton of milk and a bag of Thai rice. She has to paybaht.

- a. twenty-five
- b. ninety
- c. one hundred
- d. one hundred and twenty

2. Somsri has 500 baht. How much does she get the change?

- a. eighty baht
- b. one hundred and twenty
- c. two hundred and eighty
- d. three hundred and eighty

3. John want to buy a dozen eggs, a box of ice-cream and two cartons of milk. He has to pay..... baht.

- a. one hundred and one
- b. one hundred and twenty-six
- c. one hundred and thirty-three
- d. one hundred and fifty-three

4. Jack wants to buy a jar of jam, a can of cookies and a bottle of soft drink. He has to pay..... baht

- a. eighty
- b. one hundred and ten
- c. one hundred and twelve
- d. one hundred and fifteen

5. How much are two loaves of cake and a jar of jam?

a. one hundred and fifteen	b. one hundred and twenty
c. two hundred	d. two hundred and twenty

Part 2 Read and answer. (¶ 6-10)

Tom is at the market. He buys some rice, A loaf of bread, three eggs, some milk, some coffee, a kilo of pork, some grapes and two apples. He spends all his money at the market. Then he walks back home with many things in his hands.

Answer these questions.

1. How much bread does Tom buy?

.....

2. How many things does Tom buy from the market?

.....

3. Does he walk back home?

.....

4. Where is Tom now?

.....

5. If you go to the market, will you spend all of your money? Why?

.....

.....

บัตรเฉลย**part 1**

1. d
2. d
3. d
4. c
5. c

Part 2

6. A loaf of bread.
7. rice, bread, eggs, milk, coffee, pork, grapes, apples.
8. Yes, he does.
9. At the market.
10. No. I want to self money.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Food and Drinks

เรื่อง Type of food

เวลา 2 ชั่วโมง

.....

สาระสำคัญ : การเรียนรู้คำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนสามารถ นำไปใช้ในการสนทนาเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ช่วยให้เกิดความเข้าใจในด้านการสื่อสารและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

(สอดคล้องกับมาตรฐาน ค 1.1.2 ค 1.1.3 ค 1.2.4 ค 2.2.2 ค 2.2.3 ค 3.1.2 ค 4.1.1)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ปลายทาง : พูดสนทนา ถาม – ตอบ เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มและบอกรายละเอียดได้

2. จุดประสงค์นำทาง :

1. ออกเสียงและบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มได้
2. บอกชื่ออาหารและเครื่องดื่มตรงตามรูปภาพที่กำหนดให้ได้
3. บอกความรู้สึกชอบและไม่ชอบเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มได้
4. พูดสนทนาได้ตอบเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มได้
5. ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ข้อ ใน 10 ข้อ

สาระการเรียนรู้ : Type of food

Vocabulary : chicken, sausage, ice cream, milk, juice, noodles, omelet, coffee, bread, sugar

รูปประโยค : What food / drink do you like best ?

- I like I don't like.....

Do you like.....?

- Yes. / No.

โครงสร้าง : Present Simple Tense

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น

Warm up

1. นักเรียนร่วมกันร้องเพลง Fruit Salad

2. สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม โดยให้นักเรียนแยกว่า ภาพใดเป็นอาหาร และภาพใดเป็นเครื่องดื่ม แล้วให้นักเรียนบอกอาหารและเครื่องดื่มที่ชอบรับประทานและชอบดื่ม

Presentation

3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ตามครูโดยใช้บัตรภาพและของจริง โดยใช้คำถาม What's this? แล้วให้นักเรียนตอบตามรูปภาพว่า It's ซึ่งอาจจะตอบเป็นภาษาไทยก่อนก็ได้ตามที่เด็กทราบ จากนั้นจึงอ่านออกเสียงเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามครู

เช่น	ภาพเนื้อไก่	ออกเสียง	egg / egg / egg
	ภาพกาแฟ	ออกเสียง	coffee / coffee / coffee
	ภาพนม	ออกเสียง	milk / milk / milk
		etc...	

4. สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม โดยใช้ภาพและของจริงประกอบ

T : What's this? (ภาพไก่ / เนื้อไก่)

S : It's chicken.

T : Is it food or drink?

S : It's food.

T : That's right.

etc.....

5. นักเรียนฝึกสะกดคำ อ่านออกเสียง เป็นจังหวะ 1-2/3-4-5 โดยครูชูบัตรคำให้ดู เช่น

c-h-i-c-k-e-n / c-h-i-c-k-e-n / c-h-i-c-k-e-n chicken / chicken / chicken

o-m-e-l-e-t / o-m-e-l-e-t / o-m-e-l-e-t omelet / omelet / omelet

m-i-l-k / m-i-l-k / m-i-l-k milk / milk / milk

etc.....จนครบทุกคำ

6. นักเรียนฝึกสะกดคำและอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยครูชูบัตรภาพหรือของจริง แทน

บัตรคำ เช่น

ภาพนม/ นม	นักเรียนพูดว่า	m-i-l-k	milk
ภาพเนื้อไก่/ เนื้อไก่	นักเรียนพูดว่า	c-h-i-c-k-e-n	chicken
		etc.....	

โดยใช้คำถาม T: What's this? S: It's milk.

T: Spell please. S: m-i-l-k

7. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยให้กลุ่มหนึ่งเป็นฝ่ายถามและกลุ่มหนึ่งเป็นฝ่ายตอบ โดยครูชูบัตรภาพ/ของจริงให้ดู ใช้คำถามในข้อ 4

8. นักเรียนจับคู่บัตรภาพและบัตรคำที่สัมพันธ์กัน

9. ครูชูบัตรภาพ/ของจริง แล้วถามนักเรียนสุ่มถามเป็นรายบุคคลโดยใช้คำถามดังนี้

T: Do you like milk? (ภาพนม/นม)

S: Yes, I do / No, I don't.

T: What food/drink do you like best?

S: I like

T: What food/drink does she like best?

S: She likes / She doesn't like.....

etc.....

10. ให้นักเรียนเปรียบเทียบรูปประโยค การใช้ like กับ likes

I like milk. / She likes chicken.

ครูอธิบายเสนอแนะเพิ่มเติม

Warp up

11. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนคำศัพท์และความหมายในบทเรียนแล้วเขียนลงในสมุด

12. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปรูปประโยคบอกเล่า คำถามและปฏิเสธ ในโครงสร้าง

Present Simple Tense แล้วเขียนลงในสมุด

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่งแต่ละกลุ่ม ประกอบด้วย นักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1

2. แจกของกิจกรรม กลุ่มละ 1 ชุด

3. สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เก่งหรือเข้าใจ

เนื้อหาจะช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ได้เข้าใจเนื้อหาโดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบหรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม

4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมครูทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุนการทำงานกลุ่ม และการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนที่เก่งเข้าใจเนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจจนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นทดสอบย่อย

นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ช่วยเหลือกัน

ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่มย่อย (ภาคผนวก ง)

ขั้นหาคะแนนกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (ภาคผนวก ง)

สื่อการเรียนรู้

1. เพลง Fruits Salad
2. บัตรภาพ / ของจริง
3. บัตรคำ
4. กระเป๋าผับ
5. แถบประโยค
6. บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม บัตรเฉลย
7. แบบทดสอบย่อย
8. แบบบันทึกการถาม – ตอบ
9. แบบบันทึกการสังเกตการทำงานกลุ่ม

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

- การสังเกต
- ตรวจสอบผลงานกลุ่ม ตรวจสอบสมุด ตรวจสอบแบบทดสอบ

2. เครื่องมือ

- แบบสังเกต

- แบบทดสอบ

3. เกณฑ์การประเมิน - ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....
.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการสอน

.....
.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

บัตรคำสั่ง

เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม (Food and Drinks)

ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เทียว

ไปรอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือสงสัยให้ย้อนมาอ่านบัตรคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่มย่อย แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจในเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่มีความเข้าใจ ให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบัตรเนื้อหาในบทเรียนเพื่อทบทวนความรู้

คำศัพท์	ความหมาย
chicken	เนื้อไก่
Ice- cream	ไอศกรีม
bread	ขนมปัง
milk	นม
coffee	กาแฟ
juice	น้ำผลไม้
noodles	ก๋วยเตี๋ยว
sausage	ไส้กรอก
omelet	ไข่เจียว
sugar	น้ำตาล

ประโยค

ถาม : What food do you like best?

ตอบ : I like...../ I don't like.....

ถาม : What drink do you like best?

ตอบ : I like...../ I don't like.....

ถาม : Do you like

ตอบ : Yes. / No.

บัตรกิจกรรมที่ 1

เกม Do you Remember?

จุดประสงค์ เพื่อทบทวนคำศัพท์และฝึกทักษะในการเขียนและการอ่าน

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมดังนี้

วิธีเล่น

1. หัวหน้ากลุ่มนำบัตรภาพต่าง ๆ จากของกิจกรรมขึ้นมาวางบนโต๊ะของกลุ่ม
2. ให้สมาชิกภายในกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มผลัดกันถามเกี่ยวกับอาหารและเครื่อง

ดื่มที่อยู่ในบัตรภาพหรือของจริง โดยใช้คำถาม

- What 's this? (ภาพเนื้อไก่)

- Is it food or drink?

แล้วสมาชิกที่เหลือช่วยกันตอบ โดยตอบทีละคนตามลำดับโดยใช้ประโยค

- It ' s...chicken.....

- It ' s food.

3. ใครได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

4. ตัวแทนที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่มออกรายงานผลการเล่นเกม

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง

1. ให้ตัวแทนกลุ่มสัมภาษณ์เพื่อนสมาชิกในกลุ่มว่าเขาชอบหรือไม่ชอบอะไร แล้วบันทึกลงแบบบันทึก โดยใช้คำถาม

What food you like best? / What drink you like best?

I like I don't like.....

ชื่อผู้สัมภาษณ์.....

ชื่อเพื่อน	Food		Drink	
	like	Don't like	like	Don't like
1.....Den.....	...omelet.....	...noodles.....milk...	...coffee.....
2.....
3.....
4.....
5.....

สรุปผลการสัมภาษณ์เป็นประโยค

Den likes omelet and milk. He doesn't like noodles and coffee.

.....

.....

.....

2. ตัวแทนกลุ่มรายงานผลการสัมภาษณ์สมาชิกในกลุ่มที่หน้าชั้น

แบบทดสอบย่อย

เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม

Part 1 ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์จากตัวอักษรที่กำหนดให้พร้อมบอกความหมาย

1. e i c c k h n

2. e a b d r

3. u i j e c

4. m o e l t e

5. a s u g r

Part 2 ให้นักเรียนกาเครื่องหมายกากบาท (x) ทับตัวอักษร a b c หรือ d ที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้องเพียงข้อเดียว

6. I am white. I come from a cow.

I am good to drink. What am I?

- a. coffee b. milk
c. juice d. omelet

7. I am good to eat. I am made of cream.

I am cold. What am I?

- a. water b. ice cream
c. juice d. omelet

8. This is a cup. It is a cup of coffee.

What is in the cup?

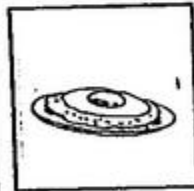
a. cup

b. juice

c. coffee

d. milk

9. What ' this ?

- a. omelet
b. noodles
c. chicken
d. sausage

10. What ' s this?

- a. omelet b. noodles
c. chicken d. sausage

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Food and Drinks

เรื่อง Favorite dish

เวลา 2 ชั่วโมง

.....

สาระสำคัญ : การเรียนรู้คำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการสนทนาเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ช่วยให้เกิดความเข้าใจในด้านการสื่อสารและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

(สอดคล้องกับมาตรฐาน ค 1.1.2 ค 1.1.3 ค 1.2.3 ค 2.2.1 ค 2.2.2 ค 3.1.2 ค 4.1.1)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ปลายทาง : บอกวิธีทำอาหารง่าย ๆ ได้

2. จุดประสงค์นำทาง :

- 2.1 ออกเสียงและบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มได้
- 2.2 ลำดับขั้นตอนการปรุงอาหารได้
- 2.3. ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ข้อ ใน 10 ข้อ

สาระการเรียนรู้ : Favorite dish

คำศัพท์ทบทวน papaya, cook

Vocabulary : tablespoon, chili, garlic, fish sauce, fish steeped, tomato, dries shrimp,

salted crab, mortar, pestle

รูปประโยค : How to cook Somtam ?

What do / doeshave?

โครงสร้าง : Present Simple Tense

การใช้ has / have

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น

Warm up

1. นักเรียนร่วมกันร้องเพลง Somtam และแสดงท่าทางประกอบ

2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนเพื่อทบทวนคำศัพท์

Presentation

3. ให้นักเรียนบอกชื่ออาหารพื้นบ้านที่เราชอบรับประทานและลงทุนในการปรุงไม่มาก
4. นักเรียนบอกวัตถุดิบและขั้นตอนการทำส้มตำซึ่งเป็นอาหารพื้นบ้านที่เราชอบรับประทานมากที่สุดจากการที่ซักถามในข้อ 3 โดยบอกเป็นภาษาไทย
5. ครูเปลี่ยนคำพูดจากข้อ 4 ที่ว่า การทำส้มตำอย่างไร แล้วนักเรียนพูดบอกเป็นภาษาไทย มาเป็นภาษาอังกฤษว่า How to cook Somtam? ให้นักเรียนเดาความหมาย
6. ครูแจกบัตรภาพให้นักเรียนคนละ 1 บัตร แล้วโดยใช้คำถาม

T : What do you have?

S : I have chili (บัตรภาพพริก) อาจจะตอบเป็นภาษาไทย

นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันถาม - ตอบ

7. นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ตามครู โดยใช้บัตรภาพและของจริง โดยใช้คำถาม What's this? แล้วให้นักเรียนตอบตามรูปภาพว่า It's ซึ่งอาจจะตอบเป็นภาษาไทยก่อนก็ได้ตามที่เด็กทราบ จากนั้นจึงอ่านออกเสียงเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามครู

เช่น	ภาพช้อนโต๊ะ	ออกเสียง	tablespoon / tablespoon
	ภาพครก	ออกเสียง	mortar / mortar / mortar
	ภาพสาก	ออกเสียง	pestle / pestle / pestle
		etc...	

8. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ฝึกถาม - ตอบบอกคำศัพท์และความหมายโดยใช้ประโยค

A : What's this? (ภาพช้อนโต๊ะ)

B : It's a tablespoon.

A : What is it mean?

B : ช้อนโต๊ะ.

A : That's right / Very good.

etc.....จนครบทุกคำ

9. นักเรียนฝึกสะกดคำ อ่านออกเสียง เป็นจังหวะ 1-2/3-4-5 โดยครูชูบัตรคำให้ดู เช่น

t-a-b-l-e-s-p-o-o-n / t-a-b-l-e-s-p-o-o-n	tablespoon / tablespoon
m-o-r-t-a-r / m-o-r-t-a-r / m-o-r-t-a-r	mortar / mortar / mortar

p-e-s-t-l-e / p-e-s-t-l-e / p-e-s-t-l-e

pestle / pestle / pestle

etc.....จนครบทุกคำ

10. นักเรียนฝึกสะกดคำและอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยครูชูบัตรภาพหรือของจริง แทน

บัตรคำ เช่น

ภาพช้อนโต๊ะ

นักเรียนพูดว่า

t-a-b-l-e-s-p-o-o-n

ภาพครก

นักเรียนพูดว่า

m-o-r-t-a-r

etc.....

โดยใช้คำถาม T: What's this? S: It's a tablespoon

T: Spell please. S: t-a-b-l-e-s-p-o-o-n

11. หลังจากที่ครูเสนอคำศัพท์ในบทเรียนแล้วจึงเสนอรูปประโยคให้นักเรียนช่วยกันลงความหมายแล้วช่วยกันเรียงลำดับขั้นตอนวิธีการทำส้มตำโดยการใส่หมายเลข เช่น

- Mix together and taste it.
- Add the grated green papaya, sugar, fish sauce, tomato, lime juice beans, fish steeped in brine and pound them lightly.
- Pound the chili, garlic, dried shrimp with a pestle in a mortar.
- Pour the mixture onto a plate, sprinkle it with peanuts and serve.
- This dish goes well with a variety of vegetable, such as string beans and cabbage.
- It is very delicious.
- Special must have sticky rice and fried chicken also.

Warp up

12. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนคำศัพท์และความหมายในบทเรียน โดยใช้บัตรภาพและ

บัตรคำ

13. นักเรียนเขียนเรียงลำดับขั้นตอนการทำส้มตำลงในสมุด

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่งแต่ละกลุ่ม ประกอบด้วย นักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1
2. แจกของกิจกรรม กลุ่มละ 1 ชุด
3. สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เก่งหรือเข้าใจ

เนื้อหาจะช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ได้เข้าใจเนื้อหาโดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบหรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม

4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมครูทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุนการทำงานกลุ่ม และการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนที่เก่ง เข้าใจเนื้อหาช่วยอธิบายหรือทบทวนให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจจนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นทดสอบย่อย

นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ช่วยเหลือกัน

ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่มย่อย (ภาคผนวก ง)

ขั้นหาคะแนนกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (ภาคผนวก ง)

สื่อการเรียนรู้

1. เพลง Somtam
2. บัตรภาพ / ของจริง บัตรคำ
3. กระเป๋าหนังสือ
4. แถบประโยค
5. บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม บัตรเฉลย
6. แบบทดสอบย่อย
7. แบบบันทึกการถาม - ตอบ
8. แบบบันทึกการสังเกตการทำงานกลุ่ม

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

- การสังเกต
- ตรวจผลงานกลุ่ม ตรวจสมุด ตรวจแบบทดสอบ

2. เครื่องมือ

- แบบสังเกต
- แบบทดสอบ

3. เสนอการประเมิน

- ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....
.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการสอน

.....
.....
.....

2. ปัญหาอุปสรรค

.....
.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

()

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

Somtam Song

Are you hungry?(Twice)

Somtam, please. (Twice)

It' s very delecticious Everything PokPok Pok. Pa Pa Ya.

This ' s papaya (Twice)

This's lemon. This's a chili.

Fishsauce and sugar (Twice)

Pa Ra too. Do you like?

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

บัตรคำสั่ง

เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม (Food and Drinks)

ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เทียว
ไปรอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือสงสัยให้ย้อนมา
อ่านบัตรคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากปฏิบัติ
กิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ค่ะไป
4. หัวหน้ากลุ่มย่อย แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน
หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจในเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่มีความเข้าใจ ให้เข้าใจ
โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบัตรเนื้อหาในบทเรียนเพื่อทบทวนความรู้

คำศัพท์	ความหมาย
tablespoon	ช้อนโต๊ะ
chili	พริก
garlic	กระเทียม
fish sauce	น้ำปลา
fish steeped	ปลาร้า
tomato	มะเขือเทศ
dries shrimp	กุ้งแห้ง
salted crab	ปูดอง
mortar	ครก
pestle	สาก

ประโยค

- How cook to Somtam?
- What do / does Have?
- I / (ชื่อคน) have.....
- การใช้ has / have

Grammar

บัตรกิจกรรมที่ 1

เกม What do you have?

จุดประสงค์ เพื่อทบทวนคำศัพท์และฝึกทักษะในการเขียนและการอ่าน

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมดังนี้

วิธีเล่น

1. หัวหน้ากลุ่มนำบัตรภาพต่าง ๆ จากซองกิจกรรมขึ้นมาวางบนโต๊ะของกลุ่ม
2. แจกบัตรภาพให้สมาชิกภายในกลุ่มทุกคน แล้วสัมภาษณ์สมาชิกในกลุ่ม

โดยใช้คำถาม

A : What do you have?

B : I have(กระเทียม)

A : What is it spell?

B : G-a-r-l-i-c

แล้วสมาชิกที่เหลือช่วยกันตอบ โดยตอบที่ละคนตามลำดับโดยตอบตามบัตร

ภาพที่ตนได้รับ

3. ใครได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

4. ตัวแทนที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่มออกรายงานผลการเล่นเกม โดยสรุป

เป็นประโยชน์ว่าเพื่อนคนใดมีอะไรอยู่ในมือ เช่น

Nid has garlic. Noi has chili.

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง

1. ให้สมาชิกในกลุ่ม อ่านประโยคแล้วใส่หมายเลขเรียงลำดับการทำส้มตำที่ถูกต้อง

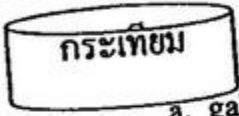
Put the number in the order of how to cook Somtam.

- Mix together and taste it.
- Add the grated green papaya, sugar, fish sauce, tomato, lime juice beans, fish steeped in brine and pound them lightly.
- Pound the chili, garlic, dried shrimp with a pestle in a mortar.
- Pour the mixture onto a plate, sprinkle it with peanuts and serve.
- This dish goes well with a variety of vegetable, such as string beans and cabbage.
- It is very delicious.
- Special must have sticky rice and fried chicken also.

2. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนสาธิตการทำส้มตำ ตามลำดับในข้อ 1 (อุปกรณ์ครูเตรียมให้)

แบบทดสอบย่อย

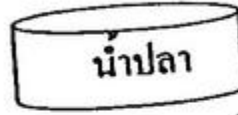
art 1 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เขียนถูกต้อง

- a. galic
- c. garly

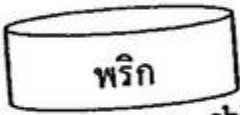
- b. garlic
- d. guava

2.

- a. fis sauec
- c. fish sauce

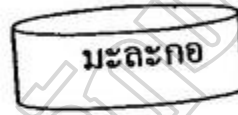
- b. fish sauec
- d. fihs sauce

- a. chili
- c. chilly

- b. chilli
- d. chillee

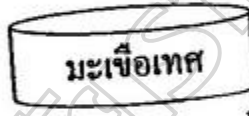
4.

- a. popaya
- c. papapa

- b. papaya
- d. payaya

5.

- a. tomoto
- c. tomato

- b. tamoto
- d. tometo

Part 2 ให้นักเรียนเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้ ให้ได้คำศัพท์ที่มีความหมายตามที่กำหนดให้

6. steedpphis

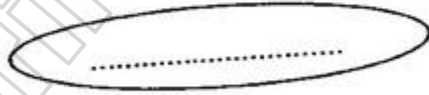
→ ปลา ร้า

7. taromr

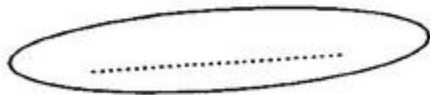
→ ครก

8. tlep es

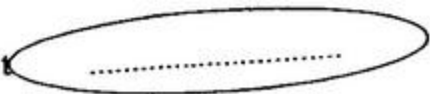
→ สาก

9. drsiehsrmpi

→ กุ้งแห้ง

10. racbasled

→ ปูเค็ม

บัตรเฉลย

Part 1

1. b
2. c
3. a
4. b
5. c

Part 2

6. fish steeped
7. mortar
8. pestle
9. dries shrimp
10. salted crab

ส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนที่เก่งเข้าใจเนื้อหา
ช่วยอธิบายหรือทบทวนให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจจนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นตอนสอบย่อย

นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ช่วยเหลือกัน

ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่มย่อย (ภาคผนวก ง)

ขั้นหาคะแนนกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (ภาคผนวก ง)

สื่อการเรียนรู้

1. เกม Broken Heart
2. บัตรภาพ / ของจริง
3. บัตรคำ
4. กระเป๋าหนัง
5. แดบประโชติ
6. บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม บัตรเฉลย
7. แบบทดสอบย่อย
8. แบบบันทึกการถาม-ตอบ
9. แบบบันทึกการสังเกตการทำงานกลุ่ม

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ

- การสังเกต
- ตรวจสอบผลงานกลุ่ม ตรวจสอบชุด ตรวจสอบแบบทดสอบ

2. เครื่องมือ

- แบบสังเกต
- แบบทดสอบ

3. เกณฑ์การประเมิน

- ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการสอน

.....

2. ปัญหาอุปสรรค

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

()

วันที่...เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการ โรงเรียน

()

วันที่...เดือน..... พ.ศ.

บัตรคำสั่ง

เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม (Food and Drinks)

ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เทียว
ไปรดอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือสงสัยให้ย้อนมา
อ่านบัตรคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากปฏิบัติ
กิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่มย่อย แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน
หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าในเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่มีความเข้าใจ ให้เข้าใจ
โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบัตรเนื้อหาในบทเรียนเพื่อทบทวนความรู้

คำศัพท์	ความหมาย
pizza	พิซซ่า
hamburger	แฮมเบอร์เกอร์
sandwich	แซนวิช
cake	เค้ก
cookies	คุกกี้

บทสนทนา

S1 : Good morning. May I take your order, please.

S2 : Yes, please. I'd like some chicken (เปลี่ยนได้)

S1 : Would you like anything to drink?

S2 : Yes, please. I'd like some coke. (เปลี่ยนได้)

S1 : Small or large.

S2 : Small, please.

บัตรกิจกรรมที่ 1

เกม Good Spelling Game

จุดประสงค์ สะกดคำศัพท์ที่ได้ถูกต้อง

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมดังนี้

1. สมาชิกในกลุ่มช่วยกันเติมตัวอักษรลงในช่องว่าง โดยเริ่มจากคนที่ 1 เติมลงช่องว่างของคำที่ 1 แล้วส่งต่อไปให้คนที่ 2 เติมลงคำที่ 2 ทำเช่นนี้จนครบคำที่กำหนดไว้ในบัตร เมื่อเติมเสร็จให้คนสุดท้ายนำบัตรไปส่งครู กลุ่มใดทำเสร็จก่อนและถูกต้อง กลุ่มนั้นชนะ

จงเติมตัวอักษรลงในช่องว่าง ให้เป็นคำที่มีความหมาย

1. p _ z _ a
2. h _ m b _ r g _ _
3. s _ _ d w _ t _ _
4. c _ k _ _
5. c _ _ k i _ _

2. สมาชิกในกลุ่มช่วยกันบอกชื่ออาหารที่มีประโยชน์และไม่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

Good for you

.....

Bad for you

.....

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพ อ่านประโยคแล้วเขียนหมายเลขลงใน เรียงตามลำดับเหตุการณ์

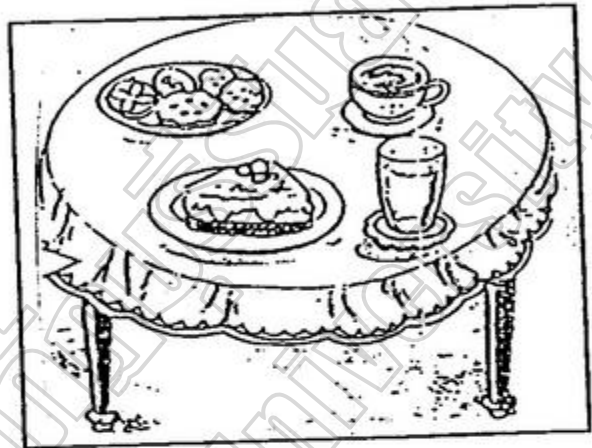
▲ Do you have any cake?

○ Yes, I have. I have some cake.

What would you like to drink?

* I 'd like a cup of tea.

She' d like a glass of water.

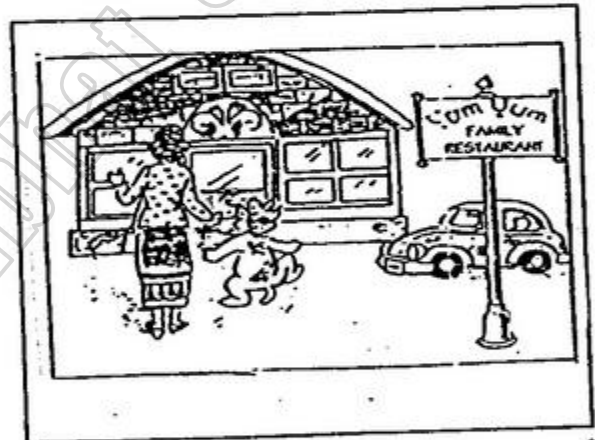

Mrs. Wood and ginger are having lunch in
A restaurant. Mr. Lee is their waiter.

○ Mr. Lee

* Mrs. Wood

▲ Ginger

○ Good afternoon.

* I'd like some cookies, please.

Do you have any cookies?

○ Yes, I have. I have some cookies. And you, Miss?

I'd like some chicken, please.

Do you have any chicken?

○ No, I don't. I don't have any chicken

แบบทดสอบย่อย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมบทสนทนาให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์

Part 1

The waiter : Good morning, What would you like for (1).....

Suda : ... (2).....pizza, hamburger and fried egg with bacon, please.

The waiter :(3).....else?

Suda :(4)..... I(5).....a cup of coffee, please.

1.	a. Good morning	b. breakfast	c. anything	d. Thank you
2.	a. I would like	b. Do you want	c. I like	d. I know
3.	a. Where	b. Who	c. Whom	d. What
4.	a. and	b. but	c. Yes	d. No
5.	a. like	b. want	c. eat	d. have

Part 2

Jack : Good evening, Madame.

Jane : Good evening, Jack.

Can I(6)....., please?

Jack : Yes, How much milk(7).....?

Jane : Three ..(8)....., please.

Jack : Of course, Here(9).....

Jane : ...(10).....

6.	a. have some tea	b. have some coffee	c. have some milk	d. here are
7.	a. do you want	b. I want	c. I want to like	d. does you want
8.	a. kilos	b. bars	c. bottles	d. pieces
9.	a. it is	b. you are	c. are you	d. is it
10.	a. You're welcome	b. Very good	c. O.K.	d. Thank you

บัตรเฉลย

Part 1

1. b
2. a
3. d
4. c
5. b

Part 2

6. c
7. a
8. c
9. b
10. d

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Food and Drinks เรื่อง Thai fruits

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ : การสนทนาเกี่ยวกับผลไม้ไทย ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจคำศัพท์ ส่วนวนภาษา โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง เพื่อนำมาใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้เหมาะสมกับสถานการณ์ การใช้ภาษาตามระดับที่เรียน

(สอดคล้องกับมาตรฐาน ค 1.1.2 ค 1.1.3 ค 1.2.4 ค 2.1.1 ค 2.2.1 ค 2.2.2 ค 2.2.3 ค 3.1.2 ค 4.1.2)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ปลายทาง : พูดสนทนาเกี่ยวกับผลไม้ไทย โดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง เหมาะสมและเขียนสรุปบทสนทนา รายงานได้
2. จุดประสงค์นำทาง :
 1. ออกเสียงและบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ไทยได้
 2. พูดถาม - ตอบเกี่ยวกับบทสนทนาในสถานการณ์การซื้อขายได้
 3. เขียนบทสนทนาสั้น ๆ ได้
 4. ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ข้อ ใน 10 ข้อ

สาระการเรียนรู้ : Thai Fruits.

คำศัพท์ที่บทวน อาหารและเครื่องดื่ม

Vocabulary : guava, pomegranate, jack fruit, rose apple, star fruit, melon, plum mango, star gooseberry, tamarind, sugar apple

รูปประโยค : What' s this / that? It' s

What' re these / those? They' re.....

I don't know.

Is there anything else?

How much / many.....

Can I help you?

โครงสร้าง : Present Simple Tense

การใช้ How much / How many

How much is / are.....

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น

Warm up

1. ร้องเพลง "Apple" และแสดงท่าทางประกอบเพลง
2. ทบทวนคำศัพท์ผลไม้ที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว โดยดูบัตรภาพ แล้วสนทนาเกี่ยวกับ

ภาพโดยใช้ประโยค

T : Look at this picture. What' s this / that ? (แอปเปิ้ลผลเดียว)

S : It' s an apple.

T : Look at this picture. What' re these /those? (องุ่นหลายผล)

S : They' re grapes.

T : Do you like grape?

S : Yes, I do. / No, I don' t.

Presentation

3. สนทนาซักถามกับนักเรียนเกี่ยวกับผลไม้ที่มีในท้องถิ่นที่นักเรียนทราบ และเคยรับประทาน เช่น มะยม มะขาม น้อยหน้า ฯลฯ
4. ครูนำเสนอรูปภาพหรือของจริงผลไม้ไทยแล้วสนทนาซักถามว่าคืออะไร ชื่ออะไรให้นักเรียนบอกโดยใช้ประสบการณ์เดิม โดยใช้รูปประโยคเหมือนข้อ 2 แล้วออกเสียงคำศัพท์ใหม่ถามครู เช่น

(ภาพฝรั่ง)	ออกเสียง	guava / guava / guava
(ภาพมะขาม)	ออกเสียง	tamarind / tamarind / tamarind
(ภาพมะยม)	ออกเสียง	star gooseberry / star gooseberry
	จนครบทุกคำ.....	

5. สนทนาเกี่ยวกับผลไม้ไทยที่เป็นชื่อไทยและชื่อภาษาอังกฤษโดยให้นักเรียนฝึกสะกด

เช่น Ma-la-gau papaya, kluay banana

Ngaw rambutan, Tang- Mo watermelon

6. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งออกเสียงเป็นชื่อไทย อีกกลุ่มหนึ่งออกเสียงเป็นชื่อภาษาอังกฤษ แล้วเปลี่ยนสลับกัน

7. นักเรียนภาพ ฝักออกเสียงและสะกดคำ เช่น

(ภาพฝรั่ง) g-u-a-v-a / g-u-a-v-a

guava / guava

(ภาพมะขาม) t-a-m-a-r-i-n-d / t-a-m-a-r-i-n-d

tamarind / tamarind

(ภาพมะยม) s-t-a-r-g-o-o-s-e-b-e-r-r-y

star gooseberry

โดยใช้คำถาม T: What's this? S: It's a tamarind.

 T: Spell, please. S: t-a-m-a-r-i-n-d

8. นักเรียนอ่านบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลองในร้านขายผลไม้

Fruit seller : Can I help you?

Nid : Yes, I want to buy some fruits.

Fruit seller : What fruits do you want?

Nid : I want some apples, bananas, and grapes.

How much are they?

Fruit seller : Apple is 10 baht for one each, banana are 35 baht for each branch and grapes are 30 baht a kilo. How much do you want?

Nid : Two apples, two branches, and 3 kilos of grapes.

Fruit seller : Is there anything else?

Nid : No, that all. Here is money. (200 baht)

Fruit seller : Here's your change (20 baht)

นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากบทสนทนา

What to buy	How many	How much
.....
.....
Total		

9. นักเรียนจับคู่กันเขียนบทสนทนาโดยเลียนแบบบทสนทนาที่อ่านและใช้

คำศัพท์ใหม่ในบทเรียน

Warm up

10. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนคำศัพท์และความหมายในบทเรียน โดยใช้บัตรภาพและ

บัตรคำ

11. นักเรียนเขียนบทสนทนา จากข้อ 9 ลงในสมุด

12. ครูสรุปเสนอแนะการใช้ Article, How much, How many ในการถามปริมาณ และ

How much is / are ในการถามราคา

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัด
แต่ละกลุ่ม ประกอบด้วย นักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1

2. แจกของกิจกรรม กลุ่มละ 1 ของ

3. สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เก่งหรือเข้าใจ
เนื้อหาจะช่วยเหลือเพื่อนที่ยังไม่เข้าใจ ได้เข้าใจเนื้อหาโดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบหรือการ
ตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม

4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมครูทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุนการทำงานกลุ่ม
และการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และ
ส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนที่เก่งเข้าใจเนื้อหา
ช่วยอธิบายหรือทบทวนให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจจนเข้าใจดีทุกคน

ขั้นทดสอบย่อย

นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ช่วยเหลือกัน

ขั้นคิดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน/กลุ่มย่อย (ภาคผนวก ง)

ขั้นหาคะแนนกลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (ภาคผนวก ง)

สื่อการเรียนรู้

1. เพลง Apple	2. บัตรภาพ / ของจริง
3. บัตรคำ	4. กระเป๋าผับ
5. แถบประโยค	6. บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม บัตรเฉลย

7. แบบทดสอบย่อย 8. แบบบันทึกการถาม - ตอบ
9. แบบบันทึกการสังเกตการทำงานกลุ่ม

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการ
 - การสังเกต
 - ตรวจสอบผลงานกลุ่ม ตรวจสอบสมุด ตรวจสอบแบบทดสอบ
2. เครื่องมือ
 - แบบสังเกต
 - แบบทดสอบ
3. เกณฑ์การประเมิน
 - ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

บันทึกหลังสอน

1. ผลการสอน.....
2. ปัญหาอุปสรรค.....
3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางเรืองโร พรหมบุตร)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการ โรงเรียน

()

Apple Song

Apple, Apple, Apple

Papaya, Papaya, Papaya,

Banana, Banana, Banana,

Orange, Orange, Orange,

Apple, Papaya, Banana, Orange

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

บัตรคำสั่ง

เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม (Food and Drinks)

ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เทียบ

ไปรอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือสงสัยให้ย้อนมาอ่านบัตรคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 1 หลังจากปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่มย่อย แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจในเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่มีความเข้าใจ ให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติตามกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งครู

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านบัตรเนื้อหาในบทเรียนเพื่อทบทวนความรู้

คำศัพท์	ความหมาย
Guava	ฝรั่ง
Pomegranate	ทับทิม
Jack fruit	ขนุน
Rose apple	ชมพู
Star fruit	มะเฟือง
Melon	แตงไทย
Plum mango	มะปราง
Star gooseberry	มะขม
Tamarind	มะขาม
Sugar apple	น้อยหน่า

ประโยค : What's this / that? It's

What're these / those? They're

I don't know.

Is there anything else?

How much / many

Can I help you?

โครงสร้าง : Present simple Tense

I want / like an apple.

She wants / likes a guava.

They want / like some apples.

บทกิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายผลไม้ให้ถูกต้อง

What fruit do you want?

Can I help you?

What is this?

Yes, I want to buy some fruits.

Give me a kilo of tamarind and two kilos of plum mango.

It's tamarind, It's brown but it's flesh, brown and very sweet.

What's that?

Is there anything else?

How much is it?

No, that's all. How much are they?

There are 85 baht.

There is 100 baht.

Here is 15 baht in your change.

It's 25 baht a kilo.

It's call "plum mango" It's a Thai's fruit. It's sweet, too.

Dialogue

A :

B :

A :

B :

A :

B :

A :

B :

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำสั่ง 1. ให้นักเรียนจับคู่ชื่อผลไม้ชื่อไทยกับชื่อภาษาอังกฤษ ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

Thai Name

- 1.....Ma-prang
- 2.....Tup-Tim
- 3.....Tang-Thai
- 4.....Fa-rang
- 5.....Ma-fuang
- 6.....Ma-yom
- 7.....Ka-noon
- 8.....Ma-kham
- 9.....Noi-nah
- 10.....Chom-poo
- 11.....Lum-yai
- 12.....Too-rian
- 13.....Klauy
- 14.....Ma-la-gau
- 15.....Tang-Mo

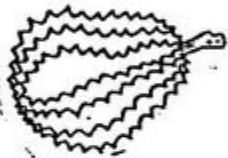

English Name

- A Guava
- B pomegranate
- C jack fruit
- D rose apple
- E star fruit
- F melon
- G plum mango
- H star gooseberry
- I tamarind
- J sugar apple
- K watermelon
- L banana
- M papaya
- N Durian
- O longan

2. นักเรียนจับคู่กันฝึกพูดจนคล่องและฝึกสะกดชื่อภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบย่อย

Part 1 ให้นักเรียนอ่าน เขียนคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์ลงในช่องว่าง

Type of fruits	Vocabulary	Meaning
1. 		
2. 		
3. 		
4. 		
5. 		

Part 2 ให้นักเรียนคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

6. ข้อใดมีรสชาติไม่เข้าพวก

- a. tamarind b. sugar apple
c. star gooseberry d. star fruit

7. ข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

- a. pomegranate b. guava
c. rose apple d. palm mango

Part 3 ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ลงในช่องว่าง

ให้ได้บทสนทนาที่สมบูรณ์ที่สุด

8. A : Can Iyou?
B : Yes, Isome fruits.
9. A : What do you like?
B : Ia guava.
10. A : Do you want a jack fruit?
B : No, I.....

บัตรเฉลย

Part 1

1. grapes	องุ่น
2. durian	ทุเรียน
3. watermelon	แตงโม
4. rose apple	ชมพู่
5. pomelo	ส้มโอ

Part 2

6. b
7. d
8. help / can
9. fruit / like
10. don't

แบบบันทึกการร่วมกิจกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

วิชา ภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่

ชื่อผู้บันทึก..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

คำชี้แจง แบบบันทึกพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน สร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ
พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของสมาชิกภายในกลุ่มตามบทบาทที่ได้รับ

ชื่อกลุ่ม

รายชื่อสมาชิก

1.....	เลขที่.....
2.....	เลขที่.....
3.....	เลขที่.....
4.....	เลขที่.....

หัวหน้ากลุ่ม

.....

.....

สมาชิก

.....

.....

.....

เลขานุการ

.....

.....

แบบบันทึกการถาม-ตอบ เรื่อง.....วิชา ภาษาอังกฤษ
 ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อผู้ถาม..... กลุ่ม

.....

ชื่อผู้ตอบ	คำถาม	คำตอบ

สรุปผลการตรวจ.....

สิ่งที่ชื่นชม.....

สิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข.....

.....ผู้ตรวจ

(.....)

หัวหน้ากลุ่ม

ภาคผนวก ง

คะแนนแบบทดสอบย่อย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 13 คะแนนแบบทดสอบย่อย วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
จากแผนการเรียนรู้ที่ 1 – 12

ชื่อกลุ่ม	คนที่	ท.1	ท.2	ท.3	ท.4	ท.5	ท.6	ท.7	ท.8	ท.9	ท.10	ท.11	ท.12
Potato (A)	1	10	10	10	9	8	9	8	8	7.5	10	9	8
	2	8	8	9	9	8	8	7	8	9.5	8	8	9
	3	8	9	8	9	9	9	8	8	8.5	8	9	8
	4	3	5	5	4	4	5	7	8	8.5	9	8	8
Papaya (B)	1	10	10	10	10	9	8	10	9	8.5	8	9	10
	2	8	7	9	8	9	9	8	8	9	8	10	9
	3	9	9	10	9	9	8	9	9	8.5	9	8	9
	4	5	2	5	7	8	8	6	7	9	9	8	9
Banana (C)	1	10	10	10	10	9	8	10	9	7.5	9	10	9
	2	10	9	10	9	9	9	8	8	7.5	10	8	8
	3	10	8	8	7	8	8	9	8	7.5	6	8	8
	4	5	4	7	4	6	6	3	4	5	4	5	9
Apple (D)	1	9	10	9	9	8	7	8	9	8	4	8	9
	2	9	9	8	7	8	8	5	7	8	9	8	10
	3	9	8	8	9	9	9	5	6	6	6	6	7
	4	6	5	7	8	9	8	8	4	4.5	4	4	6

การเทียบคะแนน คะแนนสอบ 1 คะแนน เท่ากับ 10 คะแนน

ครั้งที่ 1

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...potato.....	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
เบญจมาศ	84	100	30
พลอย	60	80	30
จิระวัฒน์	59	80	30
ศราวุธ	41	30	10
รวมคะแนน			100
คะแนนเฉลี่ย			25
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับสอดคล้อง

ชื่อนักเรียน กลุ่มPapaya.....	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
ธัญวารินทร์	83	100	30
นิภาพร	61	80	30
ศุรวุฒิ	58	90	30
พงศ์ณัฐ	43	50	20
รวมคะแนน			110
คะแนนเฉลี่ย			27.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับสอดคล้อง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Banana	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
พรอนงค์	80	100	30
อมรรินทร์	69	100	30
ศานติ	58	100	30
ประพันธ์	47	50	20
รวมคะแนน			110
คะแนนเฉลี่ย			27.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับสอดคล้อง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...Apple...	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
นิศาวัฒน์	77	90	30
อภิสิทธิ์	71	90	30
ปวีณา	54	90	30
ศุรชัย	50	60	20
รวมคะแนน			110
คะแนนเฉลี่ย			27.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับสอดคล้อง

ครั้งที่ 2

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...potato.....	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
เบญจมาศ	100	100	20
พลอย	80	80	20
จีระวัฒน์	80	90	30
ศราวุธ	30	50	30
รวมคะแนน			100
คะแนนเฉลี่ย			25
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับสอดคล้อง

ชื่อนักเรียน กลุ่มPapaya.....	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
ธัญญารัตน์	100	100	20
นิภาพร	80	70	20
ศุรวุฒิ	90	90	20
พงศ์ณัฐ	50	20	0
รวมคะแนน			60
คะแนนเฉลี่ย			15.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Banana	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
พรอนงค์	100	100	20
อมรรัตน์	100	90	20
सानติ	100	80	0
ประพันธ์	50	40	10
รวมคะแนน			50
คะแนนเฉลี่ย			12.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			-

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...Apple...	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
นิภาวิณี	90	100	30
อภิสิทธิ์	90	90	20
ปรีชา	90	80	10
ศุภชัย	60	50	10
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...potato.....	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
เบญจมาศ	100	100	20
พลอย	80	90	20
จิระวัฒน์	90	80	10
ศราวุธ	50	50	20
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่มPapaya.....	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
ธัญญารัตน์	100	100	20
นิภาพร	70	90	30
ศุวภูมิ	90	100	20
พงศ์ณัฐ	20	50	30
รวมคะแนน			100
คะแนนเฉลี่ย			25
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับชดเชย

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Banana	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
พรอนงค์	100	100	20
อมรรัตน์	90	100	20
ทานติ	80	80	20
ประพันธ์	40	70	30
รวมคะแนน			90
คะแนนเฉลี่ย			22.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่งมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...Apple...	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
นิศารัตน์	100	90	10
อภิสิทธิ์	90	80	10
ปรีชา	80	80	20
ศุวชัย	50	70	30
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...potato.....	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
เบญจมาศ	100	90	10
พดอช	90	90	20
จิระวัฒน์	80	90	20
ศราวุทธ	50	40	10
รวมคะแนน			60
คะแนนเฉลี่ย			15
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่มPapaya.....	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
รัฐยูวรัตน์	100	100	20
นิภาพร	90	80	20
ศุวาลิ	100	90	10
พงศ์คณิส	50	70	30
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับเก่งมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Banana	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
พรอนงค์	100	100	20
อมรวรัตน์	100	90	10
सानติ	80	70	10
ประพันธ์	70	40	0
รวมคะแนน			40
คะแนนเฉลี่ย			10
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			-

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...Apple...	เรื่อง อาชีพ (Education and Future Career)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
นิศาวิศน์	90	90	20
อภิสิทธิ์	80	70	10
ปวีชา	80	90	20
สุรชัย	70	80	20
รวมคะแนน			90
คะแนนเฉลี่ย			22.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับยอดเยี่ยม

ครั้งที่ 5

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...potato.....	เรื่อง Countable noun		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
เบญจมาศ	90	80	10
พลอย	90	80	10
จีระวัฒน์	90	90	20
ศราวุธ	40	40	20
รวมคะแนน			60
คะแนนเฉลี่ย			15
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่มPapaya.....	เรื่อง Countable noun		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
ธัญญารัตน์	100	90	10
นิภาพร	80	90	20
ศุรวุฒิ	90	90	20
พงศ์คณิศ	70	80	20
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Banana	เรื่อง Countable noun		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
พรอนงค์	100	90	10
อมรรัตน์	90	90	20
ทานติ	70	80	20
ประพันธ์	40	60	30
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่งมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...Apple...	เรื่อง Countable noun		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
นิศารัตน์	90	80	10
อภิสิทธิ์	70	80	20
ปรีชา	90	90	20
ศุวรัช	80	90	20
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ครั้งที่ 6

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...potato.....	เรื่อง Uncountable noun		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
เบญจมาศ	80	90	20
พลอย	80	80	20
จีระวัฒน์	90	90	20
ทราวุธ	40	50	20
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับดีมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่มPapaya.....	เรื่อง Uncountable noun		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
ธัญวรัตน์	90	80	10
นิภาพร	90	90	20
ศุรวุฒิ	90	80	10
พงศ์คณิส	80	80	20
รวมคะแนน			60
คะแนนเฉลี่ย			15
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Banana	เรื่อง Uncountable noun		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
พรอนงค์	90	80	20
อมรรัตน์	90	90	20
ศานติ	80	80	20
ประพันธ์	60	60	20
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับก่งมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...Apple....	เรื่อง Uncountable noun		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
นิศาวิศน์	80	70	10
อภิสิทธิ์	80	80	20
ปรีชา	90	90	20
สุรชัช	90	80	10
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...potato.....	เรื่อง Much & Many		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
เบญจมาศ	90	80	10
พลอย	80	70	10
จิระวัฒน์	90	80	10
ศราวุฑ	50	70	30
รวมคะแนน			50
คะแนนเฉลี่ย			12.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			-

ชื่อนักเรียน กลุ่มPapsya.....	เรื่อง Much & Many		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
ธัญญารัตน์	80	100	30
นิภาพร	90	80	10
ศรวุฒิ	80	90	20
พงศ์คนธ์	80	60	0
รวมคะแนน			60
คะแนนเฉลี่ย			15
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Banana	เรื่อง Much & Many		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
พรอนงค์	80	100	30
อมรรัตน์	90	80	10
ศานติ	80	90	20
ประพันธ์	60	30	0
รวมคะแนน			60
คะแนนเฉลี่ย			15
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...Apple...	เรื่อง Much & Many		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
นิศารัตน์	70	80	30
อภิสิทธิ์	80	50	0
ปวีณา	90	50	0
ศุภชัย	80	80	20
รวมคะแนน			50
คะแนนเฉลี่ย			12.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			-

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...potato.....	เรื่อง Much & Many		
	คะแนนฐาน	คะแนนชอบ	คะแนนความก้าวหน้า
เบญจมาศ	80	80	20
พลอย	70	80	20
จีระวิวัฒน์	80	80	20
ศราวุธ	70	80	20
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับยอดเยี่ยม

ชื่อนักเรียน กลุ่มPapaya.....	เรื่อง Much & Many		
	คะแนนฐาน	คะแนนชอบ	คะแนนความก้าวหน้า
ธัญญารัตน์	100	90	10
นิภาพร	80	80	20
ศุรวุฒิ	90	90	20
พงศ์ศน์ธ	60	70	20
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Banana	เรื่อง Much & Many		
	คะแนนฐาน	คะแนนชอบ	คะแนนความก้าวหน้า
พรอนงค์	100	90	10
อมรรัตน์	80	80	20
ศานติ	90	80	20
ประพันธ์	30	40	20
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับเก่งมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...Apple...	เรื่อง Much & Many		
	คะแนนฐาน	คะแนนชอบ	คะแนนความก้าวหน้า
นิศารัตน์	80	90	20
อภิสิทธิ์	50	70	30
ปวีณา	50	60	20
ศุวรัช	80	40	0
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...potato.....	เรื่อง Type of food		
	คะแนนฐาน	คะแนนชอบ	คะแนนความก้าวหน้า
เบญจมาศ	80	75	20
พลอย	80	95	30
จีระวัฒน์	80	85	20
ศราวุธ	80	85	20
รวมคะแนน			90
คะแนนเฉลี่ย			22.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับสอดคล้อง

ชื่อนักเรียน กลุ่มPapaya.....	เรื่อง Type of food		
	คะแนนฐาน	คะแนนชอบ	คะแนนความก้าวหน้า
ธัญญารัตน์	90	85	10
นิภาพร	80	90	20
ศุรวุฒิ	90	85	10
พงศ์คณิษฐ์	70	90	30
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Banana	เรื่อง Type of food		
	คะแนนฐาน	คะแนนชอบ	คะแนนความก้าวหน้า
พรอนงค์	90	75	0
อมรรัตน์	80	75	10
ศานติ	80	75	10
ประพันธ์	40	50	20
รวมคะแนน			40
คะแนนเฉลี่ย			10.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			-

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...Apple...	เรื่อง Type of food		
	คะแนนฐาน	คะแนนชอบ	คะแนนความก้าวหน้า
นิศารัตน์	90	80	10
อภิสิทธิ์	70	80	30
ปรีชา	60	60	20
ศุรชัย	40	45	20
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่งมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...potato.....	เรื่อง Favorite dish		
	คะแนนฐาน	คะแนนชอบ	คะแนนความก้าวหน้า
เบญจมาศ	75	100	30
พลอย	95	85	10
จีระวัฒน์	85	80	10
ศราวุธ	85	90	20
รวมคะแนน			60
คะแนนเฉลี่ย			15.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่มPapaya.....	เรื่อง Favorite dish		
	คะแนนฐาน	คะแนนชอบ	คะแนนความก้าวหน้า
รัฐอรุณรัตน์	85	80	10
นิภาพร	90	80	10
ศุรวุฒิ	85	90	20
พงศ์ณัฐ	90	90	20
รวมคะแนน			60
คะแนนเฉลี่ย			15
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Banana	เรื่อง Favorite dish		
	คะแนนฐาน	คะแนนชอบ	คะแนนความก้าวหน้า
พรอนงค์	75	90	30
อมรรัตน์	75	100	30
ศานติ	75	60	0
ประพันธ์	50	40	10
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...Apple...	เรื่อง Favorite dish		
	คะแนนฐาน	คะแนนชอบ	คะแนนความก้าวหน้า
นิศาวิศน์	80	40	0
อภิสิทธิ์	80	90	20
ปรีชา	60	60	20
ศุรชัย	45	40	10
รวมคะแนน			50
คะแนนเฉลี่ย			11.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			-

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...potato.....	เรื่อง At the Restaurant		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
เบญจมาศ	100	90	10
พลอย	85	80	10
จิระวัฒน์	80	90	20
ศราวุฑ	90	80	10
รวมคะแนน			40
คะแนนเฉลี่ย			10
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			-

ชื่อนักเรียน กลุ่มPapaya.....	เรื่อง At the Restaurant		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
ธัญญาวีร์	80	90	20
นิภาพร	80	100	30
ศุรวุฒิ	90	80	10
พงศ์คณิษฐ์	90	80	10
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.5
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Banana	เรื่อง At the Restaurant		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
พรอนงค์	90	100	20
อมรรักษ์	100	80	0
ศานติ	60	80	30
ประพันธ์	40	50	20
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...Apple...	เรื่อง At the Restaurant		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
นิศาวิศน์	40	80	30
อภิสิทธิ์	90	80	10
ปวีชา	60	60	20
ศุวรัช	40	40	20
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ระดับเก่งมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...potato.....	เรื่อง Thai fruits		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
เบญจมาศ	90	80	10
พลอย	80	90	20
จีระวัฒน์	90	80	10
ศราวสุทร	80	80	20
รวมคะแนน			60
คะแนนเฉลี่ย			15
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่มPapaya.....	เรื่อง Thai fruits		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
ธัญญารัตน์	90	100	20
นิภาพร	100	90	10
ศุรวุฒิ	80	90	20
พงศ์คณิธ	80	90	20
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่งมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Banana	เรื่อง Thai fruits		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
พรอนงค์	100	90	10
อมรรัตน์	80	80	20
ศานติ	80	80	20
ประพันธ์	50	40	10
รวมคะแนน			60
คะแนนเฉลี่ย			15.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับเก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม ...Apple...	เรื่อง Thai fruits		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
นิศารัตน์	80	90	20
อภิสิทธิ์	80	100	30
ปรีชา	60	70	30
สุรชัช	40	60	20
รวมคะแนน			100
คะแนนเฉลี่ย			25.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ระดับชดเชย

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวน 50 ข้อ คะแนนเต็ม 50 คะแนน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฟังข้อความ หรือประโยคที่ครูพูดหรืออ่าน ครั้ง แล้วเลือกภาพ หรือคำตอบ ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว (ฉบับของครู)

<p>I have a microphone. I sing the song.</p> <p>1. What am I?</p> <p>a. a teacher b. a singer</p> <p>c. a barber d. a doctor</p>	<p>It is green or yellow. Thais people enjoy making it into salad.</p> <p>6. What is it?</p> <p>a. a banana b. a papaya</p> <p>c. a guava d. an orange</p>
<p>I collect and deliver letters.</p> <p>2. What am I?</p> <p>a. a policeman b. a post man</p> <p>c. a fisherman d. a teacher</p>	<p>It is green and sweet. It looks like your nose.</p> <p>7. What is it?</p> <p>a. a sugar apple b. a rose apple</p> <p>c. an apple d. a grape</p>
<p>I like to make clothes for women.</p> <p>3. What am I?</p> <p>a. a hairdresser b. a dressmaker</p> <p>c. a barber d. a tailor</p>	<p>It is big, round and green. When you cut it. It is red and sweet.</p> <p>8. What is it?</p> <p>a. a rambutan b. a watermelon</p> <p>c. a pomelo d. a jack fruit</p>
<p>I take care the people who was sick.</p> <p>I work in the hospital.</p> <p>4. What am I?</p> <p>a. a teacher b. a singer</p> <p>c. a barber d. a doctor</p>	<p>It is green and yellow. The monkey likes to eat it.</p> <p>9. What is it?</p> <p>a. a banana b. a papaya</p> <p>c. a guava d. an orange</p>
<p>I have a hammer, nails. I make the chairs.</p> <p>5. What am I?</p> <p>a. a teacher b. a singer</p> <p>c. a carpenter d. a doctor</p>	

ฟังเรื่องนี้แล้ว ตอบคำถาม ข้อ 10 - 13

On Saturday, Nid and her mother go to the market to buy some fruits.

Nid's mother : Good morning, Can I have some oranges, please.

Fruit seller : How many ?

Nid's mother : Twenty, please.

Fruit seller : Here you are.

Nid's mother : And give me some bananas, too.

Fruit seller : How many ?

Nid's mother : Ten, please.

Fruit seller : Here you are.

10. What day is Nid and her mother go to the market ?

- a. On Tuesday b. On Thursday
c. On Friday d. On Saturday

11. How many oranges and bananas do Nid and her mother want ?

- a. Ten b. Twenty
c. Thirty d. Forty

12. Where do Nid and her mother go to buy some fruits?

- a. At the school b. At the house
c. At the market d. At the bathroom

13. How many people are there in the story ?

- a. one people b. two people
c. three people d. four people

Banana, apple, mango,.....guava.

14. What are they ?

- a. They are colors
b. They are animals
c. They are fruits
d. They are students

Jim : Where are you going ?

Jack : I'm going to school.

15. Where is Jack going ?

- a. He is going to the bathroom.
b. He is going to the house.
c. He is going to the school.
d. He is going to the market.

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องหรือข้อความที่กำหนดให้แล้วเลือกข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด

<p>16. ข้อใดออกเสียงต่างจากพวก</p> <p>a. skirt b. shirt c. shoe d. short</p> <p>17. ข้อใดออกเสียงต่างจากพวก</p> <p>a. broom b. school c. room d. book</p> <p>18. ข้อใดมีความหมายต่างจากพวก</p> <p>a. actor b. actress c. author d. apple</p> <p>19. ข้อใดมีความหมายต่างจากพวก</p> <p>a. fireman b. fisherman c. flower d. farmer</p>	<p>อ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ ...</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>Suda is a teacher. There are thirteen boys and seventeen girls in her class. They are students. Now, they are drawing a picture in their notebooks.</p> </div> <p>20. What are Suda's student doing now ?</p> <p>a. They are playing football. b. They are singing. c. They are drawing in there notebooks d. They are reading English book.</p> <p>21. How many students are there in Suda's class.</p> <p>a. Thirteen b. Seventeen c. Thirty d. Twenty</p> <p>22. Are there seventy boys in Suda's class?</p> <p>a. No, there are not. b. No, there are. c. Yes, there are. d. Yes, there are not.</p>
--	---

อ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 23-30

Mrs. Kanya : Hello, Panee.

Panee : Hello, Mrs. Kanya. Do you have any mangosteens today?

Mrs. Kanya : Yes. Here you are!

Panee : Thanks so much. I would like to buy three coconuts, please.

Mrs. Kanya : Anything else?

Panee : No, thank you.

Panee's sister : Oh! I see red grapes.

Panee : Our mother doesn't permit to buy them.

Panee's sister : But I have enough money.

Mrs. Kanya : Do you want some red grapes?

Panee's sister : Yes. How much are they?

Mrs. Kanya : They are 150 baht per kilo.

Panee's sister : All right. One kilo of red grapes.

Mrs. Kanya : That's two hundred and twenty-four baht, please.

Panee's sister : Here you are!

Mrs. Kanya : Thank you very much. Goodbye.

23. Who is a fruit seller?

- a. Sister
- b. Mrs. Kanya
- c. Panee
- d. Panee and her sister

24. Do they buy some mangosteens?

- a. Yes, they do
- b. Yes, they are.
- c. No, they don't
- d. No, they aren't.

25. Is Mrs. Kanya very nice?

- a. No, she isn't.
- b. Yes, she does.
- c. Yes, she is
- d. No, she doesn't.

26. Who likes mangosteens?

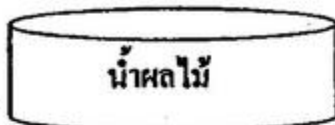
- a. Sister
- b. Mrs. Kanya
- c. Panee
- d. Panee and her sister

<p>27. How many coconuts do they buy ?</p> <p>a. They buy two coconuts.</p> <p>b. They buy three coconuts.</p> <p>c. They buy four coconuts</p> <p>d. They buy five coconuts</p> <p>28. How much does it cost for all fruits ?</p> <p>a. Two hundred and twelve baht.</p> <p>b. Two hundred and twenty-four baht.</p> <p>c. Two hundred and twenty-five baht.</p> <p>d. Two hundred and fifty baht.</p>	<p>29. How many kinds of fruits do they buy?</p> <p>a. Two kinds of fruit.</p> <p>b. Three kinds of fruit.</p> <p>c. Four kinds of fruit.</p> <p>d. Five kinds of fruit.</p> <p>30. Where are Panee and her sister?</p> <p>a. In the shop.</p> <p>b. In the kitchen.</p> <p>c. In the market.</p> <p>d. On the road.</p>
---	--

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนเลือกข้อที่เขียนถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

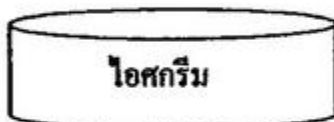
<p>31.</p> <p style="text-align: center;">ชาวประมง</p> <p>a. father</p> <p>b. farmer</p> <p>c. fireman</p> <p>d. fisherman</p>	<p>33.</p> <p style="text-align: center;">นม</p> <p>a. mail</p> <p>b. milk</p> <p>c. man</p> <p>d. mop</p>
<p>32.</p> <p style="text-align: center;">หมอฟัน</p> <p>a. doctor</p> <p>b. dentist</p> <p>c. door</p> <p>d. daughter</p>	<p>34.</p> <p style="text-align: center;">ฝรั่ง</p> <p>a. guava</p> <p>b. guitar</p> <p>c. guide</p> <p>d. ghost</p>

35.

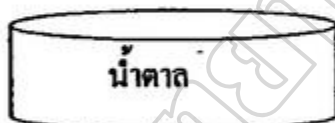
- a. jar
- b. jump
- c. juice
- d. jug

36.

- a. ice - cream
- b. ice - coffee
- c. ice - tea
- d. ice - crema

37.

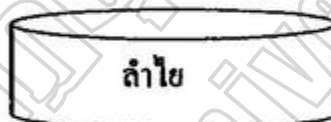
- a. sugar
- b. salt
- c. pepper
- d. sauce

38.

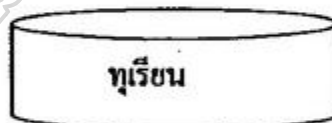
- a. noadles
- b. naodles
- c. noodles
- d. nudles

39.

- a. longan
- b. letter
- c. long bean
- d. lamp

40.

- a. durian
- b. dolphin
- c. daughter
- d. duster

ตอนที่ 4 ให้นักเรียนพูดตอบคำถามจากครู(ปากเปล่า)

41. How many students are there in your classroom?
42. What fruit do you like best ?
43. How do you spell "banana" please.
44. What Thai food do you like ?
45. What is the color of guava?
46. ถ้านักเรียนต้องการขออนุญาตไปห้องน้ำ จะพูดว่าอย่างไร
47. ถ้าอยากทราบว่า เพื่อนจะไปไหน จะถามว่าอย่างไร
48. ถ้าต้องการทราบว่าเพื่อนกำลังทำอะไร จะถามว่าอย่างไร
49. ถ้านักเรียนต้องการขยืมคืนสอจากเพื่อน จะพูดว่าอย่างไร
50. เมื่อนักเรียนได้รับสิ่งของจากผู้อื่นแล้ว นักเรียนจะพูดว่าอย่างไร

เฉลย

1. b	26. c
2. b	27. b
3. b	28. b
4. d	29. b
5. c	30. c
6. b	31. d
7. b	32. b
8. b	33. b
9. a	34. a
10. d	35. c
11. c	36. a
12. c	37. a
13. c	38. c
14. c	39. a
15. c	40. a
16. a	41. แนวคำตอบ sixteen students
17. d	42. แนวคำตอบ mango
18. d	43. แนวคำตอบ b-a-n-a-n-a
19. c	44. แนวคำตอบ noodles
20. c	45. แนวคำตอบ green
21. c	46. แนวคำตอบ May I go out.
22. a	47. แนวคำตอบ Where are you going to go?
23. b	48. แนวคำตอบ What are you doing?
24. a	49. แนวคำตอบ May I borrow your pencil, please.
25. c	50. แนวคำตอบ Thank you very much.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Rajabhat Ramratchaburi University

แบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ.....สกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษฉบับนี้มี 20 ข้อความเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนพิจารณาว่าข้อความเหล่านั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากน้อยเพียงใด จากนั้นทำเครื่องหมาย X ลงในช่องที่นักเรียนเลือกทันทีที่อ่านข้อความเสร็จแต่ละข้อ โดยแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง แสดงว่า นักเรียนรู้สึกตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย แสดงว่า นักเรียนรู้สึกตรงกับข้อความนั้น
เห็นด้วยปานกลาง แสดงว่า นักเรียนรู้สึกไม่แน่ใจกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วย แสดงว่า นักเรียน ไม่ได้รู้สึกตรงกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แสดงว่า นักเรียน ไม่เคยรู้สึกตรงกับข้อความนั้นกล่าวเลย

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ที่	ความรู้สึกของนักเรียน ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	ฉันชอบเรียนภาษาอังกฤษ			X		
2	วิชาภาษาอังกฤษน่าสนใจ				X	

แบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ที่	ความรู้สึกของนักเรียน ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.	ฉันชอบทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ					
2.	ฉันอยากพูดภาษาอังกฤษกับครูและเพื่อน ๆ ได้					
3.	ฉัน ไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
4.	ฉันชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
5.	ฉันอยากตอบคำถามของครูในขณะที่ทำกิจกรรม					
6.	ฉัน ไม่รู้สึกท้อใจเพื่อนเมื่อทำการบ้านผิด					
7.	ฉันมีความสุขในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
8.	ฉันรู้สึกว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็น ไปอย่าง รวดเร็วจนกลัวว่าจะ ไม่ทันเพื่อน					
9.	ฉันเตรียมตัวมาดีก่อนเข้าห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเสมอ					
10.	ฉันรู้สึกดีใจเมื่อจะได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
11.	ฉันชอบร้องเพลงภาษาอังกฤษมาก					
12.	ฉันชอบรู้สึกอึดอัดเมื่อจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
13.	ฉันรู้สึกกลัวเมื่อจะพูดภาษาอังกฤษ					
14.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก น่าเบื่อ					
15.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ ทำท่ายดี					
16.	วิชาภาษาอังกฤษ ไม่มีความจำเป็นสำหรับฉันเลย					
17.	ฉันมีความเต็มใจและพอใจที่ทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ					
18.	ฉัน ไม่รู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษเลย					
19.	ฉันชอบพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ๆ					
20.	ฉันทบทวนบทเรียนที่เรียนมาเสมอๆ					

ภาคผนวก ข

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่.....

เรื่อง.....ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

- คำชี้แจง
1. แบบประเมินการจัดการเรียนรู้นี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง.....
 2. โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1. ประเมินผลได้ชัดเจน.....
2. เหมาะสมกับวัยผู้เรียน.....
3. สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้.....
เนื้อหาสาระ					
1. ความถูกต้องตามโครงสร้าง.....
2. มีประโยชน์ต่อผู้เรียน.....
3. มีความเหมาะสมกับผู้เรียน.....
กิจกรรมการเรียนรู้					
1. กิจกรรมเร้าความสนใจของผู้เรียน.....
2. เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม.....
3. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ.....
4. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
5. เหมาะสมกับเวลาที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้.....
6. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....
สื่อการเรียนรู้					
1. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ.....
2. เร้าความสนใจผู้เรียน.....
3. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
1. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ.....
2. เหมาะสมกับระดับผู้เรียน.....
3. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....
4. เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้เชี่ยวชาญ

()

...../...../.....

**แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน (IOC)**

- จุดประสงค์ที่ 1 ผู้เรียนสามารถฟังข้อความหรือประโยคเกี่ยวกับอาชีพได้อย่างถูกต้อง (ข้อที่ 1 - 5)
 จุดประสงค์ที่ 2 ผู้เรียนสามารถฟังข้อความหรือประโยคเกี่ยวกับผลไม้ได้อย่างถูกต้อง (ข้อที่ 6 - 10)
 จุดประสงค์ที่ 3 ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์และอ่านเนื้อเรื่องสรุปจับใจความสำคัญและถาม-
 ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (ข้อที่ 11 - 30)
 จุดประสงค์ที่ 4 ผู้เรียนสามารถเขียนคำศัพท์ตามที่กำหนดให้ได้ (ข้อที่ 31 - 40)
 จุดประสงค์ที่ 5 ผู้เรียนสามารถพูดสนทนาได้ตอบในสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้ (ข้อที่ 41 - 50)

เกณฑ์การประเมิน

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบและจุดประสงค์มีความสอดคล้อง
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบและจุดประสงค์มีความสอดคล้องกัน
 -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบและจุดประสงค์ไม่สอดคล้องกัน

แบบประเมิน IOC ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ที่.	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
1.	I have a microphone. I sing the song. 1. What am I? a. a teacher b. a singer c. a barber d. a doctor				
	I collect and deliver letters. 2. What am I? a. a policeman b. a post man c. a fisherman d. a teacher				
	I like to make clothes for women. 3. What am I? a. a hairdresser b. a dressmaker c. a barber d. a tailor				
	I take care the people who was sick. I work in the hospital. 4. What am I? a. a teacher b. a singer c. a barber d. a doctor				
	I have a hammer, nails. I make the chairs. 5. What am I? a. a teacher b. a singer c. a carpenter d. a doctor				

ข้อ	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
	<p>It is green or yellow. Thais people enjoy making it into salad.</p> <p>6. What is it?</p> <p>a. a banana b. a papaya</p> <p>c. a guava d. an orange</p>				
	<p>It is green and sweet. It looks like your nose.</p> <p>7. What is it?</p> <p>a. a sugar apple b. a rose apple</p> <p>c. an apple d. a grape</p>				
	<p>It is big, round and green. When you cut it. It is red and sweet.</p> <p>8. What is it?</p> <p>a. a rambutan b. a watermelon</p> <p>c. a pomelo d. a jack fruit</p>				
	<p>It is green and yellow. The monkey likes to eat it.</p> <p>9. What is it?</p> <p>a. a banana b. a papaya</p> <p>c. a guava d. an orange</p>				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
	<p>ฟังเรื่องจากครูแล้ว ตอบคำถาม ข้อ 10 - 13</p> <p>On Saturday, Nid and her mother go to the market to buy some fruits.</p> <p>Nid's mother : Good morning, Can I have some oranges, please.</p> <p>Fruit seller : How many ?</p> <p>Nid's mother : Twenty, please.</p> <p>Fruit seller : Here you are.</p> <p>Nid's mother : And give me some bananas, too.</p> <p>Fruit seller : How many ?</p> <p>Nid's mother : Ten, please.</p> <p>Fruit seller : Here you are.</p> <p>10. What day is Nid and her mother go to the market ?</p> <p>a. On Tuesday b. On Thursday</p> <p>c. On Friday d. On Saturday</p> <p>11. How many oranges and bananas do Nid and her mother want ?</p> <p>a. Ten b. Twenty c. Thirty d. Forty</p> <p>12. Where do Nid and her mother go to buy some fruits?</p> <p>a. At the school b. At the house</p> <p>c. At the market d. At the bathroom</p> <p>13. How many people are there in the story ?</p> <p>a. one people b. two people</p> <p>c. three people d. four people</p>				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
	Banana, apple, mango,.....guava. 14. What are they ? a. They are colors b. They are animals c. They are fruits d. They are students				
	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> Jim : Where are you going ? Jack : I'm going to school. </div> 15. Where is Jack going ? a. He is going to the bathroom. b. He is going to the house. c. He is going to the school. d. He is going to the market.				
2.	16. ข้อใดออกเสียงต่างจากพวก a. skirt b. shirt c. shoe d. short				
	17. ข้อใดออกเสียงต่างจากพวก a. broom b. school c. room d. book				
	18. ข้อใดมีความหมายต่างจากพวก a. actor b. actress c. author d. apple				
	19. ข้อใดมีความหมายต่างจากพวก a. fireman b. fisherman c. flower d. farmer				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
	<p>อ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ20- 22</p> <p>Suda is a teacher. There are thirteen boys and seventeen girls in her class. They are students. Now, they are drawing a picture in their notebooks.</p> <p>20. What are Suda's student doing now ?</p> <p>a. They are playing football.</p> <p>b. They are singing.</p> <p>c. They are drawing in there notebooks</p> <p>d. They are reading English book.</p>				
	<p>21. How many students are there in Suda's class.</p> <p>a. Thirteen</p> <p>b. Seventeen</p> <p>c. Thirty</p> <p>d. Twenty</p>				
	<p>22. Are there seventy boys in Suda's class?</p> <p>a. No, there are not.</p> <p>b. No, there are.</p> <p>c. Yes, there are.</p> <p>d. Yes, there are not.</p>				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
	<p>อ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 23-30</p> <p>Mrs. Kanya : Hello, Panee.</p> <p>Panee : Hello, Mrs. Kanya. Do you have any mangosteens today ?</p> <p>Mrs. Kanya : Yes. Here you are!</p> <p>Panee : Thanks so much. I would like to buy three coconuts, please.</p> <p>Mrs. Kanya : Anything else ?</p> <p>Panee : No, thank you.</p> <p>Panee's sister : Oh ! I see red grapes.</p> <p>Panee : Our mother doesn't permit to buy them.</p> <p>Panee's sister : But I have enough money.</p> <p>Mrs. Kanya : Do you want some red grapes?</p> <p>Panee's sister : Yes. How much are they ?</p> <p>Mrs. Kanya : They are 150 baht per kilo.</p> <p>Panee's sister : All right. One kilo of red grapes.</p> <p>Mrs. Kanya : That's two hundred and twenty-four baht, please.</p> <p>Panee's sister : Here you are!</p> <p>Mrs. Kanya : Thank you very much. Goodbye.</p> <p>23. Who is a fruit seller ?</p> <p>a. Sister</p> <p>b. Mrs. Kanya</p> <p>c. Panee</p> <p>d. Panee and her sister</p>				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
	24. Do they buy some mangosteens ? a. Yes, they do b. Yes, they are. c. No, they don't d. No, they aren't.				
	25. Is Mrs. Kanya very nice ? a. No, she isn't. b. Yes, she does. c. Yes, she is d. No, she doesn't.				
	26. Who likes mangosteens ? a. Sister b. Mrs. Kanya c. Panee d. Panee and her sister				
	27. How many coconuts do they buy ? a. They buy two coconuts. b. They buy three coconuts. c. They buy four coconuts d. They buy five coconuts				
	28. How much does it cost for all fruits ? a. Two hundred and twelve baht. b. Two hundred and twenty-four baht. c. Two hundred and twenty-five baht. d. Two hundred and fifty baht.				
	29. How many kinds of fruits do they buy? a. Two kinds of fruit. b. Three kinds of fruit. c. Four kinds of fruit. d. Five kinds of fruit.				
	30. Where are Panee and her sister? a. In the shop. b. In the kitchen. c. In the market. d. On the road.				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
3.	31. ชาวประมง a. father b. farmer c. fireman d. fisherman				
	32. หมอฟัน a. doctor b. dentist c. door d. daughter				
	33. นม a. mail b. milk c. man d. mop				
	34. ฝรั่ง a. guava b. guitar c. guide d. ghost				
	35. น้ำผลไม้ a. jar b. jump c. juice d. jug				
	36. ไอศกรีม a. ice - cream b. ice - coffee c. ice - tea d. ice - crema				
	37. น้ำตาล a. sugar b. salt c. pepper d. sauce				
	38. ก๋วยเตี๋ยว a. noadles b. naoodles c. noodles d. nudles				
	39. ลำไย a. longan b. letter c. long bean d. lamp				
	40. ทุเรียน a. durian b. dolphin c. daughter d. duster				

ที่	ข้อสอบ	ค่าความสอดคล้อง			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
4.	ตอนที่ 4 ให้นักเรียนหาคอบคำถามจากครู(ปากเปล่า)				
	41. How many students are there is your classroom?				
	42. What fruit do you like best ?				
	43. How do you spell "banana" please.				
	44. What Thai food do you like ?				
	45. What is the color of guava?				
	46. ถ้านักเรียนต้องการขออนุญาตไปห้องน้ำ จะพูดว่าอย่างไร				
	47. ถ้าอยากทราบว่า เพื่อนจะไปไหน จะถามว่าอย่างไร				
	48. ถ้าต้องการทราบว่าเพื่อนกำลังทำอะไร จะถามว่าอย่างไร				
	49. ถ้านักเรียนต้องการขืมคืนสอจากเพื่อน จะพูดว่าอย่างไร				
	50. เมื่อนักเรียนได้รับสิ่งของจากผู้อื่นแล้ว นักเรียนจะพูดว่าอย่างไร				

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

()

...../...../.....

ภาคผนวก ข

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 15 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์ที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1	2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1	3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1	4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1	5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	11	0	+1	+1	2	.67	ใช้ได้
3	12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	13	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
3	14	0	+1	+1	2	.67	ใช้ได้
3	15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	16	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
3	17	+1	+1	0	2	.67	ใช้ได้
3	18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	22	+1	+1	0	2	.67	ใช้ได้
3	23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 15 (ต่อ)

จุดประสงค์ที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3	24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	31	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	32	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	33	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	34	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	35	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	36	+1	+1	0	2	.67	ใช้ได้
4	37	0	+1	+1	2	.67	ใช้ได้
4	38	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	39	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	40	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	41	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
5	42	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	43	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	44	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	45	0	+1	+1	2	.67	ใช้ได้

ตาราง 15 (ต่อ)

จุดประสงค์ที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5	46	+1	0	+1	2	.67	ใช้ได้
5	47	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	48	0	+1	+1	2	.67	ใช้ได้
5	49	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	50	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

จากตาราง 15 พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกข้อมีผลในการพิจารณาอยู่ในระดับใช้ได้

ตาราง 16 ค่าความยากง่ายของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อสอบที่	จำนวนคนที่ตอบถูก (R)	จำนวนคนตอบทั้งสิ้น (T)	ค่า $P=R/T$
1	6	18	.33
2	8	18	.44
3	8	18	.44
4	4	18	.22
5	10	18	.56
6	5	18	.28
7	9	18	.50
8	9	18	.50
9	10	18	.56
10	5	18	.28
11	6	18	.33
12	10	18	.56
13	8	18	.44
14	4	18	.22
15	7	18	.39
16	13	18	.72
17	7	18	.39
18	10	18	.56
19	6	18	.33
20	8	18	.44
21	8	18	.44
22	5	18	.28
23	5	18	.28
24	6	18	.33

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบที่	จำนวนคนที่ตอบถูก (๑)	จำนวนคนตอบทั้งสิ้น (T)	ค่า $P = R/T$
25	7	18	.39
26	7	18	.39
27	8	18	.44
28	5	18	.28
29	7	18	.39
30	5	18	.28
31	11	18	.61
32	4	18	.22
33	10	18	.56
34	9	18	.50
35	9	18	.50
36	12	18	.67
37	8	18	.44
38	9	18	.50
39	8	18	.44
40	10	18	.56
41	12	18	.67
42	14	18	.78
43	9	18	.50
44	11	18	.61
45	9	18	.50

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อสอบที่	จำนวนคนที่ตอบถูก (R)	จำนวนคนตอบทั้งสิ้น (T)	ค่า $P = R/T$
46	10	18	.56
47	4	18	.22
48	5	18	.28
49	4	18	.22
50	13	18	.72

จากตาราง 16 พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้อที่ 4 14 32 47 และข้อที่ 49 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 โดยอยู่ในระดับ ยาก ข้อที่ 2 3 13 20 21 27 37 และข้อที่ 39 มีค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.44 โดยอยู่ในระดับค่อนข้างยาก ข้อที่ 7 8 34 35 38 43 45 มีค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.50 โดยอยู่ในระดับยากง่ายพอเหมาะ และข้อที่ 42 มีค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.78 โดยอยู่ในระดับง่าย

ตาราง 17 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง ที่ตอบถูก (RU)	จำนวนนักเรียนใน กลุ่มต่ำที่ตอบถูก (RL)	จำนวนนักเรียนที่ นำมาวิเคราะห์(T)	ค่าอำนาจจำแนก $r = (RU - RL) / (T/2)$
1	4	2	18	0.22
2	5	3	18	0.22
3	6	2	18	0.44
4	3	1	18	0.22
5	7	3	18	0.44
6	4	1	18	0.33
7	6	3	18	0.33
8	6	3	18	0.33
9	8	2	18	0.67
10	4	1	18	0.33
11	5	1	18	0.44
12	6	4	18	0.22
13	6	2	18	0.44
14	3	1	18	0.22
15	5	2	18	0.33
16	8	5	18	0.33
17	5	2	18	0.33
18	6	4	18	0.22
19	4	2	18	0.22
20	6	2	18	0.44
21	5	3	18	0.22
22	4	1	18	0.33
23	4	1	18	0.33

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง ที่ตอบถูก (R_U)	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม ต่ำที่ตอบถูก (R_L)	จำนวนนักเรียนที่ นำมาวิเคราะห์(T)	ค่าอำนาจจำแนก $r = (R_U - R_L) / (T/2)$
24	6	0	18	0.67
25	5	2	18	0.33
26	5	2	18	0.33
27	5	3	18	0.22
28	5	0	18	0.56
29	5	2	18	0.33
30	4	1	18	0.33
31	7	4	18	0.33
32	4	0	18	0.44
33	6	4	18	0.22
34	6	3	18	0.33
35	7	2	18	0.56
36	7	5	18	0.22
37	5	3	18	0.22
38	6	3	18	0.33
39	5	3	18	0.22
40	8	2	18	0.67
41	7	5	18	0.22
42	9	5	18	0.44
43	6	3	18	0.33
44	7	4	18	0.33
45	6	3	18	0.33

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง ที่ตอบถูก (R_U)	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม ต่ำที่ตอบถูก (R_L)	จำนวนนักเรียนที่ นำมาวิเคราะห์(T)	ค่าอำนาจจำแนก $r = (R_U - R_L) / (T/2)$
46	6	4	18	0.22
47	4	0	18	0.44
48	4	1	18	0.33
49	3	1	18	0.22
50	8	5	18	0.33

จากตาราง 17 พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าอำนาจ
จำแนกน้อยที่สุด คือ ข้อ 1 2 4 12 14 18 19 21 27 33 36 37 39 41 46 และข้อที่ 49 ค่าอำนาจ
จำแนกเท่ากับ 0.22 ส่วนข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกมากที่สุด คือ ข้อ 9 24 และข้อที่ 40 มีค่าอำนาจ
จำแนกเท่ากับ 0.67

ตาราง 18 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

นักเรียนคนที่	X_i	X_i^2	$X_i - C$	$(X_i - C)^2$
1	14	196	-16	256
2	12	144	-18	324
3	25	625	-5	25
4	32	1042	2	4
5	33	1089	3	9
6	29	841	-1	1
7	14	196	-16	256
8	14	196	-16	256
9	19	361	-11	121
10	20	400	-10	100
11	24	576	-6	36
12	31	961	1	1
13	16	256	-14	196
14	15	225	-15	225
15	28	784	-2	4
16	35	1225	5	25
17	26	676	-4	16
18	12	144	-18	324
รวม (Σ)	399	9937	-141	2179

จากตาราง 18 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรของ โลเวทท์ (Lovett)
หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์จากผลการทดสอบครั้งเดียว

จุดคัตที่ ($C = 30$)

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

= 1 -

$$\frac{(18 \times 399) - (9937)}{(18 - 1) \times 2179}$$

= 0.93

ประวัติย่อของผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางเรืองไร พรหมบุตร
วัน เดือน ปี เกิด	31 สิงหาคม 2506
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	115 บ้านซี้คูน หมู่ 4 ตำบลโคกสะอาด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ 31130 โทร 08-78757972
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู คศ. 2
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดซี้คูน ตำบลโคกสะอาด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขบุรี เขต 1
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2521 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2523 มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีศรีชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. 2527 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ (ปัจจุบันคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์) พ.ศ. 2532 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอก การประถมศึกษา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ (ปัจจุบันคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์) พ.ศ. 2550 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาหลักสูตรและ การสอน (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์